

**Yatağan'da iki sınıf
sert bir kavgaya
hazırlanıyor.
Sermayeyle kavgaya
tutuşan Yatağan
işçilerinin zaferi,
30 yıldır uygulanan
özelleştirme
yağmasına karşı işçi
sınıfının ilk büyük
zaferi olacaktır.**

Yatağan işçisi kavgayı büyütüyor!

YAĞMA VE TALANA KARŞI BİRLEŞİK-MİLİTAN DİRENİŞ!

DGB 1. GENEL KURULU İSTANBUL'DA BAŞARIYLA TOPLANDI!

Haftalar süren hazırlıkların ardından Devrimci Gençlik Birliği (DGB) 1. Genel Kurulu 30 Kasım Pazar günü İstanbul'da gerçekleştirildi. Bir dizi kentten üniversiteli, liseli ve işçi gencin katıldığı genel

kurulda, gençliğin devrimci mücadelesini yükseltme iradesi öne çıktı. Liselilerin ve genç işçilerin katılımı dikkat çeken genel kurulun akşamında, coşkulu bir kuruluş şenliği yapıldı. » 16-17-18-19-20-21

İçerde, dışarda hücreleri parçalayalım!

Tutsaklara yönelik başlatılan ve giderek genişletilen tecrit, dışarıda toplumun taleplerine karşı sermaye devletinin alacağı tutumun göstergesi sayılmalıdır. Temel görev, tutsaklara yönelik başlayan tecrite karşı dayanışmayı büyütmek, devletin baskı ve terörüne karşı birleşik bir mücadele örmektir. » 10

Yatağan işçisi kavgayı büyütüyor...

Yağma ve talana karşı birleşik-militan direniş!

12 Eylül'den günümüze 34 yıldır kesintisiz olarak uygulanan neoliberal saldırı programları, işçi sınıfı ve emekçilerin kazanılmış bir dizi hakkını ortadan kaldırmakla kalmadı; gelinen aşamada yaşam koşullarını da adeta cehenneme çevirdi. Sosyal hakları ortadan kaldıran düzenlemeler, düşük ücretler, ağır ve yıpratıcı çalışma koşulları, esnek üretim, taşeron çalışma sistemi vb. uygulamalar geride kalan bu 34 yıl içerisinde işçi sınıfına dayatılan yıkım programlarının birer sonucu olarak şekillendi.

Türkiye işçi sınıfının bugünkü yaşam koşullarına bakıldığında tablo daha net görülecektir: Bugün işçi ve emekçilerin büyük bir kesimi asgari ücret sınırlarında maaş alıyor. Çalışma koşullarının ağır ve yıpratıcı olması nedeniyle her gün yeni bir işçi katliamı yaşıyor. Sosyal haklar neredeyse tamamen ortadan kaldırılmış durumda. Güvencesiz ve kurlsız çalışma koşulları olağan hale gelmiş bulunuyor vb...

Bir yağma politikası: Özelleştirmeler

Sermayenin çok yönlü saldırılarının pürüzsüzce hayata geçirilmesi için 12 Eylül 1980'de gerçekleştirilen faşist darbe; o dönem IMF ve Dünya Bankası gibi emperyalist kurumlar tarafından oluşturulan 24 Ocak Kararları'nın uygulanabilmesinin de yolunu açtı. Bu kapsamlı yıkım programının en temel başlıklarından birisi ise özelleştirme saldırısı idi.

Sermaye devleti tarafından "ekonominin pazar mekanizmaları tarafından yönlendirilmesi" olarak tanımlanan özelleştirme programının uygulanmasına 1980'lerin ortalarından itibaren hız verildi. Kamu kuruluşlarının sermayeye peşkeş çekilerek yağmalanması anlamına gelen özelleştirmeler, sınıf mücadelesinin son 30 yılının en temel gündemlerinden birisi oldu.

Özelleştirme saldırısının kapsamını anlamak için yine bizzat devlet tarafından ortaya konan verilere bakmak yeterli:

"1985 yılından itibaren 270 kuruluştaki kamu hisseleri, 22 yarım kalmış tesis, 1614 taşınmaz, 8 otoyol, 2 boğaz köprüsü, 126 Tesis, 6 Liman, şans oyunları lisans hakkı ile Araç Muayene İstasyonları özelleştirme kapsamına alınmıştır.

1986 yılından itibaren hız kazanan ve tamamı kamuya ait veya kamu iştiraki olan kuruluşlardaki kamu paylarının özelleştirme kapsamına alınması yoluyla yürütülen program çerçevesinde, İdare tarafından bugüne kadar 204 kuruluştaki hisse senedi veya varlık satış/devir işlemi yapılmış ve bu kuruluşlardan 194'ünde hiç kamu payı kalmamıştır." **(Türkiye'de Özelleştirme / Özelleştirme İdaresi Başkanlığı)**

Bugün artık neredeyse tüm kamu kuruluşları sermayeye peşkeş çekilmiş bulunuyor.

Özelleştirmeler sermayeye kar, işçi sınıfına sefalet getirdi

Özelleştirmeler adı altında uygulanmaya başlanan bu kapsamlı yağma politikası sermaye çevrelerine

yağlı kar kapılarını aralarken; on binlerce işçinin ve ailelerinin yaşamında ciddi yıkımlar yarattı. Binlerce işçi işsiz kaldı. Özelleştirilen yerlerde çalışmaya devam edenlerin ise kazanılmış hakları ortadan kaldırıldı, ücretleri düşürüldü ve güvencesizliğe mahkum edildi. Dahası örgütsüz bırakılarak direnme ve mücadele etme iradesi kırıldı.

Özelleştirme saldırıları üzerinden ortaya çıkan sorunlar sadece özelleştirilen yerlerdeki işçi bölüklerini değil, tüm işçi sınıfını olumsuz yönde etkiledi. Zira kamu iş yerlerinde çalışan işçilerin kazanılmış haklarını kaybetmesi ve bunun karşısında ortaya çıkan direnç noktalarının tasfiye edilmesi; işçi sınıfının bütününe dayatılan neoliberal saldırıların da önünü açan, uygulanmasını kolaylaştıran bir etkene dönüştü.

Türkiye işçi sınıfının sendikal anlamda örgütlü olduğu yerlerin büyük bir kesimini KİT'ler oluşturuyordu. Özelleştirme talanı aynı zamanda işçi sınıfını örgütsüzleştirme süreci olarak işletildi. Satılan tüm işletmelerde ilk iş olarak sendikal örgütlülük tasfiye edildi ya da küçültüldü. Kadrolu işçiler sözleşmeli hale getirilerek güvencesizleştirildi.

Bununla birlikte sağlık, ulaşım ve eğitim gibi alanlarda yaşanan özelleştirme uygulamaları işçi ve emekçilerin sefaletini derinleştirdi, yaşamlarında ciddi tahribatlar yarattı. Sosyal hakların gaspı anlamına gelen bu özelleştirmelerle birlikte sermayeye yeni yağma alanları da açılmış oldu.

"Özelleştirme ile, burjuvazi aynı zamanda 'sosyal devlet'in sonunu ilan ediyor. Bu, kapitalist devlet tarafından, artığın bir bölümünün sağlık, eğitim ve sosyal güvenlik harcamaları için ayrıldığı dönemin birikim modelinin kendi iç mantığı, gerekse emekçilerin mücadelesi ile, bu alanlar geçmiş dönemde tümüyle kar güdüsünün hakim olduğu alanlar olmaktan çıkmıştı. İşçiler ve emekçiler sağlık ve eğitim hizmetlerinden nispeten daha kolay bir biçimde yararlanıyorlar, sosyal güvenlik aracılığıyla gelecek kaygısından bir parça da olsa kurtulabiliyorlardı." **(Dünya'da ve Türkiye'de özelleştirme saldırısı / EKSEN Yayıncılık)**

Özelleştirme yağmasına karşı SEKA ve TEKEK direnişinin dersleri

Sermayenin bu kapsamlı yağma programının hedefinde olan sınıf bölükleri tepkilerini mevzi direnişlerle ortaya koydular. Mevzilerde boy veren bu direnişler, birleşik ve kitlesel bir karakter kazanamadığı ve gerekli toplumsal desteği alamadığı için bugüne kadar özelleştirme saldırısını geri püskürtmeye yetmedi. Dahası, sendikal bürokrasi aşılamadığı yerde bizzat bürokrasi eliyle kırılıp sona erdiler.

Yakın tarihimizde yaşanan SEKA ve TEKEK direnişlerinin akıbetine bakıldığında sendikal bürokrasinin uğursuz rolü açıkça görülecektir. 51 gün süren Seka direnişi, uzun bir sessizlik döneminin ardından işçi sınıfı adına önemli bir kıvılcım çaktı. Direniş aynı zamanda özelleştirme saldırısına karşı verilmesi gereken mücadele açısından önemli bir çıkışı ifade ediyordu. Dahası onu izleyen TEKEK işçilerine de tutulması gereken yolu gösterdi. *"SEKA işçisi, toplum tarafından artık kanıksanmış olan özelleştirme saldırısına, karşı ilk kez bu düzeyde bir direnişle karşılık veriyor. Böyle yapmakla Tekel işçilerine örnek oluyorlar, olumlu bir sonuç alınması durumunda bundan sonra da onları yeni işçi bölükleri izleyecek."* **(SEKA direnişi ve acil görevler / Kızıl Bayrak Sayı: 2005/08)**

Bu gerçeğin bilincinde olan sermaye devleti ve Türk-İş, Selülöz-İş bürokratları omuz omuza verip direnişi kırmak için her türlü yöntemi kullanmaktan geri durmadılar. Sermaye devletinin polis operasyonu ile kıramadığı direniş bizzat hain bürokrat takımı tarafından kırıldı.

Yakın tarihimizin bir diğer en önemli işçi eylemi olan TEKEK direnişi de benzer bir akıbetle sonuçlandı. Günlerce polis terörüne direnen, hava koşullarının olumsuzluğuna rağmen Ankara'nın göbeğine direniş ateşi yakan TEKEK işçileri de Türk-İş'in tescilli hainleri tarafından arkalarından vuruldular.

Yatağan işçisi büyük bir kavgaya hazırlanıyor

Özelleştirme saldırısına karşı direniş bayrağını bugün Yatağan işçileri devralmış bulunuyor.

Özelleştirme süreci tamamlanan santralin devir tarihi yaklaştıkça işçilerin ortaya koyduğu tepkiler ise giderek yoğunlaşıyor. Haftalardır hem Yatağan'ı hem de Ankara'yı direniş alanına çeviren Yatağan işçileri, santral girişlerine barikatlar kurarak direnişte kararlı olduklarını bir kez daha dostla düşmana göstermiş oldular.

Bütün bu gelişmeler şu anlama geliyor; Yatağan'da iki sınıf sert bir kavgaya hazırlanıyor. Sermayeye kavgaya tutuşan Yatağan işçilerinin zaferi, 30 yıldır uygulanan özelleştirme yağmasına karşı işçi sınıfının ilk büyük zaferi olacaktır. Tam da bu nedenle Yatağan direnişinin sesini diğer işçi bölükleriyle buluşturmak, eylemli bir sınıf dayanışmasını örnek ve direnişin ihtiyaç duyduğu toplumsal desteği örgütlemek önemli bir yerde duruyor.

Yatağan kazanırsa işçi sınıfı kazanır!

Yatağan direnişinde son ve en kritik dönemece girildi. Yatağan Termik Santrali ve kömür işletmelerinin özelleştirme yoluyla sermayeye peşkeşinde son adımlar da atıldı.

Kapitalistlere uşaklıkta sınır tanımayarak tüm kamu kuruluşlarını asalak patronların talan ve yağmasına açan AKP'nin son adımı ise santrali devretmek olacak.

Uzunca bir süredir gerek Muğla Yatağan'da gerekse de Ankara'daki direniş süreçleri boyunca özelleştirmeye karşı mücadeleleriyle tüm toplumun gündemine giren enerji ve maden işçileri direnişi yalnızca kendileri için sürdürmüyorlar; sermayenin sömürü ve kölelik dayatmalarına karşı mücadelenin onurunu temsil ediyorlar.

Saldırlara karşı Yatağan barikadı

Yatağan işçileri; sermaye örgütleri ve AKP'nin kıdem tazminatının gaspı, kiralık işçi büroları, taşeron köleliğini derinleştirme planlarını hayata geçirmeye çalıştığı; yeni özelleştirmeler için düğmeye bastığı bir süreçte büyük bir inanç ve kararlılıkla direniş barikatlarını kurdular.

Yatağan işçileri; milyonlarca işçi ve emekçinin geleceğini ilgilendiren asgari ücretin belirlenmesi sürecinde kölelik dayatmalarına ve güvencesizliğe karşı mücadeleyi temsil ediyorlar.

Yatağan işçileri; tüm işkollarında aşırı kâr ve sömürü politikaları nedeniyle işçi katliamlarının yaşandığı bir süreçte işçi sınıfının yaşam hakkını ve sınıfın onurunu taşıyorlar.

Yatağan işçileri; direniş süreçleri boyunca edindikleri tecrübeyle, mücadelelerinin yalnızca termik santralin kapatılmaması için değil sömürü ve kölelik dayatmalarına karşı olduğunu ifade ediyorlar. Yani karşılarında sömürücü, zorba bir sömürü düzeni olduğunu görerek sınıf bilinciyle direnişin en önünde saf tutuyorlar.

Sendikal bürokrasi ihanet içerisinde

Yatağan işçileri böylesi kararlı ve militan bir direniş ruhuyla santralleri teslim almaya gelecek şirketi ve onların emrindeki polis-asker ordusunu karşılamaya hazırlanırken Tes-İş ve Maden-İş üyesi işçilerin on yıllardır maaşlarından kesilen aidatlarla saltanat süren Türk-İş yönetimi ise sessizliğini koruyor. Yatağan'ın kazanması için kılını kıpırdatmıyor.

Türk-İş bürokratları, enerji ve maden işçilerinin Ankara'da Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önündeki direnişleri sürecinde işçilerin Türk-İş'i işgal etmelerinden ders almamış olacak ki, Yatağan'daki direnişe sırtını dönmüş durumda. AKP ve sermayeyle tam bir ortaklık içinde hareket eden Türk-İş çetesi, söylem düzeyinde bir dayanışmayı dahi ortaya koymuş değil.

İlerici söylemler dışında herhangi bir pratiği olmayan Sendikal Güç Birliği Platformu bileşeni Türk-İş'e bağlı sendikalar sınıf mücadelesini ivmelendirecek böylesi bir direnişte tam anlamıyla

bir sessizlik içerisinde. Göstermelik açıklamalardan öteye gidemeyen SGBP, sermayenin saldırılarını yoğunlaştırdığı böylesi bir süreçte üzerine düşen görevi yerine getirmekten kaçıyor.

SGBP'ye hakim mücadele kaçkınlığının bir benzeri ise DİSK'e hakim ruh halidir. Asgari ücretin belirlenmesi sürecinde göstermelik bir kampanya başlatan DİSK de Yatağan direnişiyle dayanışma amacıyla ortaya somut bir mücadele ve dayanışma programı koymuş değildir.

Özetle, sendikal hareketin içerisinde bulunduğu mevcut atalet tablosunda, saldırı dalgasını göğüslemek üzere 'Genel grev-genel direniş!' çizgisinin adı dahi anılmıyor.

Tekel'in ateşini yangına çevirelim!

Ancak tüm bu olumsuzluklara rağmen Yatağan direnişi, en ileriden bir sınıf dayanışmasını fazlasıyla hak ediyor.

Yatağan işçisinin açtığı mücadele yolundan yürümek ve sermayenin işçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırı dalgasına barikat örmek için Yatağan direnişinin sınıf bölüklerine ve toplumun geniş kesimlerine taşınması önem taşıyor. Direnişle dayanışmanın diğer önemli bir ayağını ise direniş barikatlarını güçlendirmek oluşturuyor.

2008 yılında özelleştirme saldırılarına karşı Ankara'nın göbeğinde 78 gün boyunca direnen Tekel işçilerinin büyük direnişi, Seka'nın özelleştirilmesi sürecinde çakılan kıvılcımı ateşe çevirmişti.

Şimdi ise, Yatağan'da hakları ve gelecekleri için sonuna kadar direnmeye hazır bir sınıf bölüğü var. İşçilere, emekçilere, ilerici ve devrimci güçlere düşen bu ateşi yangına çevirip sömürücü zorbarların karşısına çıkmaktır.

Şimdi Yatağan'ın direniş ruhu ve kararlılığını sanayi havzalarına, fabrikalara yayma zamanı! Şimdi, Greif işçilerinin yürüdüğü yoldan yürüyerek 'İşgal, grev, direniş!' şiarını yükseltme ve hayata geçirme zamanı!

Yatağan kazanırsa işçi sınıfı kazanır!

Yaşasın sınıf dayanışması

İşyerini terk etmeme eylemini sürdüren Yatağan işçilerine diğer fabrikalardaki sınıf kardeşlerinden destek ve dayanışma mesajları geldi.

"Bosal seninle"

Yatağan Termik Santrali'nin özelleştirilmek istenmesine karşı direnişi büyüten ve alıcı firmaları santrale sokmama kararlılıklarını gösteren enerji ve maden işçilerini selamlayan Bosal

işçileri fabrikada dayanışma mesajı verdi.

Gebze'de kurulu bulunan ve MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi kapsamındaki Bosal Mimaşsan'dan DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi işçiler "Diren Yatağan Bosal seninle" şiarlı pankartı fabrika içinde açarak Yatağan'a destek mesajı yolladı.

"Diren Yatağan"

Metal patronlarının örgütü MESS'le yapılan toplu sözleşme görüşmelerinin tıkanması üzerine fabrikalarında çeşitli eylemler düzenleyen

Yücel Boru işçileri, Yatağan'da özelleştirmeye karşı direnen sınıf kardeşlerine dayanışma mesajı gönderdi. Fabrika kapısında toplu halde fotoğraf çektiren işçiler, bir kutuyu döviz olarak kullandı ve "Diren Yatağan" yazdı.

Petrol-İş Yatağan'ı selamladı

Yatağan işçilerinin özelleştirmeye karşı direnişine ilişkin açıklama yapan Petrol-İş Sendikası, "Yatağan işçisi yalnız değildir" dedi.

Petrol-İş Sendikası Merkez Yönetim Kurulu adına Genel Başkan Mustafa Öztaşkın imzasıyla yapılan yazılı açıklamada, enerji ve maden işçilerinin, Yatağan Termik Santrali'ne kapanarak özelleştirme işleminin iptali için başlattıkları direnişi yeni bir safhaya taşıdıkları belirtildi.

Direnişi selamlayan ve işçilerle dayanışma içinde olduklarını belirten Petrol-İş Sendikası'nın açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

"Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy Termik Santrali ve bağlı maden sahalarının özelleştirilmesi derhal iptal edilmelidir. Yatağan Termik Santrali'nde özel sektöre devir işlemleri durdurulmalıdır. Bu taleplerle, termik santralde işyerini terk etmeme eylemine başlayan Yatağan işçisinin yanındayız.

Petrol-İş Sendikası olarak, enerji sektöründe özelleştirmelere karşı direnen ve ülkenin geleceğine sahip çıkan enerji ve maden işçilerinin onurlu direnişini selamlıyor ve işçilerle dayanışma içerisinde olduğumuzu duyuruyoruz.

Santraller ve maden sahası halkındır, halkın kalacaktır. Yaşasın sınıf dayanışması!"

Yatağan'dan izlenimler...

Muhabirimizin kaleminden...

Yatağan'da direniş bir buçuk yılı geride bırakırken yeni bir aşamaya geçildi. Artık resmi işlemlerin tamamlanması, paranın ödenmeye başlanması üzerine direniş işyerini terk etmeme eylemi ile devam ediyor.

İşçiler özelleştirme peşkesini kazanan Elsan şirketinin açıklamalarına karşı kararlılığını koruyor. İşçilere karşı psikolojik hareket başlatılarak yemek servisinin kesimi gibi adımlarsa bu kararlılığı dağıtmadı. İşçiler düzenli vardiyalarla bekleyişini sürdürüyor. Hem termik santral önünde hem maden önünde işçiler beklerken dayanışma da eksik olmuyor. Soma'dan, Yırca'dan gelenlerle direnişin anlamı vurgulanıyor.

Fakat eylem tarzının değişmesine rağmen işçiler hala sendika yönetiminin karar mekanizmasına bağlı davranıyor. İşçileri edilgen kılan bu durumsa sendika yönetiminin kararlarını mesajla paylaşmasından öteye geçmeyen yönetimin sonucunu alıyor. Direniş süreci işyerini terk etmeme haline gelmesine rağmen eylemde işçilerin özneliği ikincil plana itiliyor. Direnişin kaderini belirleyecek toplantı bile sendika yönetiminin kararıyla iki kez ertelenirken bu sadece mesajla işçiye ulaşıyor.

Görüştüğümüz işçiler uzun zamana yayılan özelleştirme karşıtı mücadelede kendi şube yöneticileriyle güçlü bir bağ kurmuşlar. Bu işçilerin sendika yönetimine güvenini yarattığı kadar sendikal bürokrasinin kendinden kabulü anlamına da gelmiş. İşçiler birlikte aylardır eylem yaptıkları, gözaltına alındıkları şube yöneticilerine güvenirken "kararı başkan alır" anlayışını da benimsemiş oluyor. Elbette 444. günü deviren direniş, işçilerde doğal sınıf

tepkisini de yaratıyor. İşçiler fiili meşru mücadelede militan tutumu, üretimden gelen gücün kullanılması eğilimlerini daha da fazla tartışıyor. Bu sendika genel merkezinden gelen bürokratların karşısında daha açık bir tutumla kendini gösteriyor. Şube yönetimine güvene ters orantıyla genel merkeze karşı tepki olarak açığa çıkıyor. Direnişin karar toplantısı için işçilerin merkezden gelen yöneticinin de katılmasını istemesi bile bir tartışma durumuna dönüşüyor. İşçiler toplantıya katılmasını ve merkezden bekledikleri görevleri nedeniyle eleştirmeyi isterken bürokratin cevabı "Benim nereye gideceğime sen karar veremezsin" oluyor. İşte bu bile Yatağan'da ya da sendikal bürokrasinin ket vurduğu tüm direnişlerin özeti oluyor. Öncü işçilerin müdahale çabasına karşı örgütsüzlük karşısında bürokrasinin pervasızlığı en açık haliyle açığa çıkıyor. Şişecam'da, Kent Gıda'da görülen "işçiye sorduk" denilen demokrasi oyunlarında olduğu gibi toplantı bile bürokrasinin var edildiği bir pratiğe dönüşüyor.

Yatağan'da umut ışığı

Yatağan'da bürokrasinin hakimiyeti, işçilerin taban iradesini yansıtabilecek zeminlerin açığa çıkmamasına rağmen işçiler sözünü söylemekten çekinmiyor. İşçiler doğal olarak taşeron, kadrolu gibi ya da çalıştıkları bölümler üzerinden yan yana gelerek sorunları tartışıyor. Direnişe dair eğilimlerin birbirini tetiklediği bu toplantılar fiilen toplanan forumları andırıyor. İşçilerin son noktaya gelen özelleştirme sürecinde kazandıkları deneyimi, eylem tutumundaki zayıflığı

eleştirmesi bile işçilerin direniş okulundaki bilinç değişimini gösteriyor.

Direniş toplantısı öncesi tartışmalar direniş kararlılığını işaret ederken umut ışığı direniş fiili-meşru mücadele ile sürdürmek gerektiğine dair eğilimden alıyor. Üretimi durdurma sendika bürokratlarının "yasal hak değil" mazeretiyle son seçenek haline getirilse de birçok işçinin dilinden duyulabiliyor. Buradaki handicap enerji üretimi yapılması nedeniyle beş ilin elektriksiz kalacak olması. Eylemin sermayeye değil işçi ve emekçilere karşı olacağı ve provokatif bir karşı saldırıya malzeme vereceği düşüncesi işçilerin iradesine ket vuruyor. Fakat bugün buna rağmen düşüncede de kalsa üretimden gelen gücün tartışmaya açılması, madenlerde çalışmayı keserek termik santraldeki stoğun kullanıma sokulması bile bir anlam taşıyor. İşçilerin taşıdığı direniş enerjisi esasında kendi iradesine bırakılsa çok daha sonuç alıcı bir tepki yaratacağı aşkar.

Yatağan'da direniş kendi deneyiminden öğreniyor, sınıf hareketi açısından yalıtık kalan bu bölge, öz iradesiyle yolunu yürüyor. Ve bugün özelleştirme süreci bir "uzlaş" ile bitirilse dahi yarın Elsan sermayesinin saldırı dalgası karşısında işçiler bu tecrübeyle çok daha öfkeli çok daha deneyimli çıkacaktır. Seyitömer Termik Santral'indeki işten atma, öncülerin tutuklanması, köleliğin palazlanması ile biten acı tecrübe Yatağan'da çokca dillendiriliyor. İşçiler şirketi soksa bile direniş deneyimi kazanmış, bürokratların icazetçiliğini aşamamış olmanın tecrübesiyle yürüyecek. Ve eksik kalan taban iradesini inşa etmeyi başarırlarsa asıl sınıf gücünü kullanabilecektir.

Maden işçisi barikat başında

Eskihisar'dan bir maden işçisi olan Oktay Tan "Biz kararlıyız. Burada barikatı yarmadan, bizim cenazemizi ezmeden geçemezler. Biz barikatın başındayız. Barikatı aşamayacaklar" diyor. Yanında eşile birlikte nöbet tutuyor. Eşi de direniş kararlılığını ifade ediyor.

"Birleşe birleşe kazanacağız!" sloganını atarak otobüsten inen Somalı enerji işçilerinden Tuncay Atıcı sınıf dayanışması adına şunları ifade etti: "Herhalükarda arkadaşlarımızın haklı direnişinin yanındayız. Onların bu direnişlerinde yanlarında olmak için Soma'dan geldik. Bu haksız talana karşı dur

demek için buradayız. İnşallah bu bir başlangı. Olur bu talana dur deriz. Arkadaşlarımızın 444 günden beri yaptıkları direnişin sonucunda sömürü çekip gider. Tek isteğimiz bu. Biz de Soma'danız. Soma'da çalışan emekçileriz."

Yırca'dan Yatağan'a direnmek lazım

Kolin şirketine geri adım attırdıklarına dikkat çekerek direnişin önemini ifade eden Yırcalı bir emekçi, Yatağan işçilerinin yanında olduklarını ifade ediyor. "Biz dayak yedik ama yılmadık" diyen Saygılı özel güvenliklerin saldırılarına değindi. "Burası benim diyen adam kesim için gece geldi" diyerek

meşruluğun altını çizen Saygılı, tüm baskılara rağmen direnmenin önemini ifade etti. İsmail Saygılı "direnmek lazım, uğraşmak lazım" dedi.

"Yatağan'ın gerçeği toplu hareket etmek"

"Bütün arkadaşların, işçi kardeşlerin bir çatı altında toplanmasını istiyorum" diyen Yatağanlı enerji işçisi bu özelleştirmelerin durdurulması gerektiğini söyledi. "Buradaki direniş toplu bir direniş" diyen soyadını vermek istemeyen Mehmet, bireysel değil toplu karar alınması vurgusu yapıyordu. Kolektif karara herkesin uyduğunu ifade ederek Yatağan gerçeğinin toplu hareket etmek olduğunu vurguluyor.

Yatağan'da barikattan bir adım ileriye!

Yatağan'da direniş barikatlarında haftalardır kararlılıkla beklenirken şirketin yönetimi almak için imzayı atmasının ardından bir adım ileri çıkılarak işyerini terk etmeme eylemi başladı.

Yatağan Termik Santrali'nin sermayeye peşkeş çekilmesine karşı aylardır kararlı bir mücadele yürüten enerji ve maden işçileri, santral ve kömür işletmelerini özelleştirme yoluyla alan şirketin 30 Kasım günü devir sözleşmesini imzaladığı haberi üzerine ayağa kalktı.

Devir sözleşmesinin imzalandığı duyumunu alan yüzlerce işçi gece 22.00'den itibaren santral önündeki direniş çadırında toplandı. Tes-İş ve T. Maden-İş üyesi işçiler yağmacı şirketi içeri sokmamak ve satışı durdurmak için santralden ve madenden ayrılmama kararı aldı.

Santral önünde işçilere hitaben konuşan Tes-İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Fatih Erçelik, 1 Aralık itibarıyla yeni bir sayfa açtıklarını ve Türkiye işçi sınıfı adına tarih yazacaklarını söyledi.

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın resmi internet sayfasında Yatağan Termik Santrali ve kömür işletmelerinin alıcı firmaya devredildiğinin 1 Aralık'ta açıklanması üzerine, Güney Ege Linyitleri İşletmesi Müdürlüğü'nde çalışan maden işçileri, müdürlük girişinde toplandı ve bu duruma tepki gösterdi. İşçilere seslenen Maden-İş Sendikası Yatağan Şubesi Başkanı Süleyman Girgin, "Hiçbir işçi arkadaşım moralini bozmasın. Bütün ülke bizimle. İnaniyoruz ki bu mücadele Gezi Parkı büyüklüğüne ulaştığında, bu santral ve madenlerin satışı mutlaka duracaktır" dedi.

İşçiler, kolluk güçlerinin zor gücüyle kendilerini durdurmak istemesi durumunda şalterleri indireceklerini söylüyorlar.

"Çocuklarımızın yüzüne bakabilmek için"

Santrali terk etmeme eylemi 3 Aralık günü de sürerken direniş çadırı da boş kalmıyor. Direnişçiler, destekçiler Yatağan Termik Santrali önünde bekleyişini sürdürüyor. "Çocuklarımızın yüzüne bakabilmek için" diyen bir enerji işçisi direniş kararlılığını vurguluyor. Kapı önündeki ateş başında görüştüğümüz bir başka işçi ise "sendika yönetimi karşımızda, asker karşımızda" diyerek Türk-İş ve Tes-İş merkez yönetimlerini direnişleriyle rahatsız ettiklerini ve sendika yönetiminin bunun için destek vermediğini söyledi.

Soma'dan Tes-İş üyesi enerji işçileri, Yırcalı zeytinlik direnişçileri, HTKP direnişe desteğe geldi.

Yatağan'daki enerji işçileri de Somalı sınıf kardeşlerini "Silkele Yatağan düşecekler!", "Her yer Yatağan her yer direniş!" sloganlarıyla karşıladı.

"Üreten biziz yöneten de biz olacağız!" sloganını 3 gündür hayata geçirdiklerini belirten direnişçiler şu anda santralde yönetim olmadan çalıştıklarını ifade ettiler. Yemek ve servisler kesilerek artan baskının direnişçileri yıldıramayacağını vurgulayan Yatağan işçileri adına yapılan konuşmada "Buradan aldığınız kıvılcımı Soma'ya taşıyın" denilerek söz Somalı işçilere bırakıldı.

Soma'dan desteğe gelen enerji işçileri adına Tes-İş Soma Şube Başkanı Bedri Demiraslan söz aldı. Özelleştirmenin toplumsal kölelik olduğunu söyleyen Demiraslan, Soma'da 2800 maden işçisinin işten atılmasına değindi. Demiraslan, Yatağan'da yükselen mücadelenin yanında olduklarını belirtti.

Direnişi ilerletmeye tepki

Yatağan işçileri, mücadelelerine sahip çıkmayan Tes-İş Genel Merkez yöneticilerine tepki gösterdi. Enerji işçileri direniş alanında işçilere nutuk çeken bürokratları teşhir ettiler.

İşçiler Tes-İş bürokratlarının oyalayıcı açıklamalarına tepki göstererek sendika yöneticilerinin sonuç almak için adım atmalarını istedi. Tes-İş Genel Merkez yöneticisi Feridun Yükselir'e, yapacakları toplantıya sendika adına katılmasını söyleyen işçilere Yükselir'in yanıtı ise "Sen bana nereye gideceğimi söyleyemezsin" demek oldu.

Gazetemiz basıma hazırlanırken Yatağanlı direnişçiler mücadelenin önümüzdeki seyrini belirlemek üzere toplantı gerçekleştiriyorlardı.

Kızıl Bayrak / Yatağan

"Bu mücadeleden bizi ancak ihalenin iptal edilmesi vazgeçirir"

30 Kasım'dan beri barikat kurarak giriş-çıkış denetimini ele aldıklarını ifade eden Tes-İş Yatağan Şube Teşkilat Sekreteri Kemal Özcan, üretimi üç günden beriye sendika ve işçi denetiminde sürdürdüklerine dikkat çekti. Ankara'da devir sözleşmesinin imzalandığını aktaran Özcan, "kağıt olarak sanal olarak bizim dışımızda tüm devir tamamlandı" dedi. Özcan, bu noktada fiili devrin önüne geçmek için çaba harcadığını belirtirken "Çünkü bu devir olduktan sonra ne özlük haklarımız ne de devletten kazandığımız yetkimiz olacak. Özel

sektörde bunu göremeyiz" diyerek mevcut şartları özetliyor. Bu devasa kamu kuruluşlarının halka sormadan peşkeş çekildiğini ifade eden Özcan, "biz onay vermeden devredemez" dedi. Özcan, Türkiye'de bir ilki yarattıklarını ifade ederken enerji işkolunda işçilerin denetimine geçilmesine değindi. İşçilerin şu an halk için üretim yaptıklarını belirten Özcan, sözlerine şöyle devam etti: "Bize 1 Aralık'tan itibaren yemek, erzak vermeme, maaş ödemesi yapmama ile bizi terbiye etmeye, yola getirmeye çalıştılar. Onda da başarılı olmadılar. Çünkü biz sendikayız, örgütüz. Bütün o ihtiyaçları biz karşılıyoruz. Kendi içimizde yapar hale geldik. Direnişten, bu mücadeleden bizi ancak ihalenin iptal edilmesi vazgeçirir. Bunun dışında

alınacak olan bütün haklar üç-beş ayda yada bir senede, öncüleriyse cadı avı dediğimiz yöntemle geri alabilirler, işten atabilirler. Başkalarına da kötü örnek olursunuz. O yüzden tüm ihaleden vazgeçilmesini istiyoruz. Firmanın da bu işçiyle anlaşmadan bu iş olmaz demesi gerekiyor. Daha doğrusu buranın devlette kalması lazım. Biz direnişe çağrı başlığıyla bir on gün önce bildirimizi çıkararak çağrımızı yaptık. Emeğiyle geçinen herkesin bundan sonra işçi sınıfı mücadelesinde kazanacaksa bu Yatağan direnişinin kazanmasıyla olacak. Bundan ötesi duvarı yıkılıp barajın tamamen boşalması demektir. Yatağan direnişi kaybederse emek kaybedecektir. Yatağan işçisi kaybederse demokrasi, bağımsız kaybedecektir."

“Yatağan’daki mücadeleyi toplumsallaştırırsak başarı elde edilir”

Özelleştirme saldırısı karşısında Yatağan işçilerinin haklı ve kararlı direnişi sürüyor. Bir buçuk yıldan beri süren direnişin başından itibaren bir parçası olan Maden-İş Sendikası Yatağan Şubesi Başkanı Süleyman Girgin ile özelleştirme saldırısı, direniş ve direnişin bundan sonraki seyri üzerine konuştuk.

Özelleştirmenin işçiye, sendikal örgütlülüğe bir saldırı olduğunu biliyoruz

- Özelleştirmeye karşı çok uzun süredir verilen bu mücadelenin bir parçasısınız. Özelleştirme tek başına Yatağan’la sınırlı değil. Yatağan’ın burada önemi nedir?

- Yatağan'daki bu özelleştirme kavgasını biz başlatmadık. Bunu siyasi iktidar başlattı. Bütün uyarılarımıza, ikazlarımıza rağmen dediğini yaptı ve devri gerçekleştirdi. Belki diğer özelleştirmelere göre çok daha uzun bir süreç yaşandı burada. Santrallerle ilgili 5 ayda biten özelleştirmeler burada bir buçuk yılı buldu. Seçim nedeniyle ihaleleri ertelediler. Sonuçta da 1 Aralık itibarıyla devri gerçekleştirdiler.

Biz burada yola çıkarken özelleştirmenin bir emperyalist dayatma olduğunu da biliyorduk, Türkiye’ye , cumhuriyet ekonomisine, halka, işçiye ve sendikal örgütlülüğe bir saldırı olduğunu biliyorduk.

Soma, Elbistan, Ermenek özelleştirme karşısında haklılığımızı gösteriyor

Sendika olarak da hem Tes-İş hem Maden-İş Yatağan şubeleri olarak; biz sadece dar kapsamda bir düşünceyle bu mücadeleye çıkmadık. Bizim işverenimizin özel sektör işvereni mi, kamu sektörü işvereni mi olduğuna bakmaksızın; “bizim amacımız üyelerimizin ekonomik, demokratik haklarını kullanmaktır gerisine bakmayız” gibi bir mantık içinde olmadık.

Milletin malına sahip çıkıyoruz. Özelleştirmeyi ideolojik bir saldırı olarak gördüğümüzden hem milletin malına sahip çıkalım hem işimize, aşımıza, geleceğimize sahip çıkalım diyoruz.

Soma Katliamı, Afşin Elbistan’da heyelan oluşması, Ermenek; bunlar özelleştirmelere karşı vermekte olduğumuz mücadelede ne kadar haklı olduğumuzu çok acı bir şekilde ortaya koyuyor.

Çünkü üretim baskısı ve aşırı kar hırsıyla özellikle maden ocakları işçileri açısından bir cehennem olmaya başladı. Bundan dolayı “Yatağan Soma olmasın”, “Milas Soma olmasın” diye bir kavga yürütülüyor.

Yöre halkının da desteği var

Sonuçta yöre halkının da çektiği bir çile var. Santraller ilk kurulduğunda millet bu santralleri istemiyordu. Yatağan santralinin kurulduğu yer bütün tarlasıydı. Ama santraller kuruldu, milletin iş ve ekmek kapısı oldu buralar. Ama bir taraftan da zeytinleri kurudu, tarımdan uzaklaştırıldılar, kanser yayıldı, hasta

oldular, toprakları elinden alındı (10 tane köy kaldırıldı Milas’tan).

Ama insanların itirazı çıkmadı. “Zengin ülke değiliz”, “enerjide dışa bağımlı olmayalım”, “kendi ülkemizden yeraltı kaynaklarını çıkaralım” dedi. Ama çevre ve insan sağlığına yönelik tedbirler alınsın dedi, bunun kavgası verildi. Bunun sonucunda baca gazı arıtma tesisleri takıldı. İstimlak problemleri bitti, her şey hazır hale getirildi ondan sonra da satıyoruz.

Yöre halkı bundan dolayı da tepkili. Ben peşkeş çekilsin diye mi burayı verdim diyor, benim belki çocuğum işe girer istimlak mağduru olarak diye her cefaya katlandım, hasta oldum, kanser oldum, ağacım kurudu mağdur oldum. Ben bunun için mi her cefaya katlandım diye... Yöreden de bu anlamda destek var.

Diğer yandan bizim işçimizin 2000 yılından bu yana bir mücadele geleneği var. Halkla teması iyi. Bütün bunları topladığımızda hem yörenin hem de işçinin bu mücadeleyi ortaklaşa şekilde buraya kadar getirdiği süreç var. Bu noktadan sonra ne yaparız? Şimdi aslında özelleştirmeler anlamında tabi ki hedef müspet sonuç almak. Bu devrin ortadan kaldırılması...

Bu nasıl olur? Gezi Parkı olayındaki gibi toplumsal bir muhalefet oluşturulabilir ise, oluşur ise; o zaman taraflardan birisi geri adım atar. Ama hükümet tarafı ama alıcı firma tarafı...

Aksi halde buraya biz 5 bin kişi yığarız, 25 bin kişilik orduyla gelirler yine alırlar.

- Santralin devrine dair Elsan Elektrik şirketi; “biz devraldık, her şeyi bitirdik, işçilerin haklarında hiçbir kayıp yaşanmayacak, bundan sonrası da değişmeyecek” diye bir açıklama yaptı. Bu açıklama için ne diyeceksiniz?

- Elsan’ın açıklamasından önce Ankara’da 18 Nisan’da (Milas’taki santrallerin ihalesinin olduğu gün) Seyitömer’de 110 işçi çıkarılmıştı ve orada insanlar ayaklanmıştı. Enerji Bakanı da tam o gün açıklama yaptı; işçileri mağdur etmeyeceğiz diye. Biz de dedik ki; enerji bakanı bizim zekamızla alay etmesin daha bir

gün önce 17 Nisan’da Seyitömer’de özelleştirmeden sonra yüzlerce işçi işten atıldı. Maden bölümünde özellikle özelleştirmenin işçilerin haklarını koruyup korumadığını biz görüyoruz.

Hangi firma alırsa alsın bu süreçte buradaki mücadeleyi kırmak için hem birtakım vaatlerde bulunacaklar hem de aba altından sopa göstermeyi ihmal etmeyecekler. Birtakım insanlarla devreye girerek yarından sonrası için birtakım ekip kurma arayışına da girecekler.

Bizim burada alıcı firmaların ismiyle-cismiyle pek alakamız yok. Ahmet almış, Mehmet almış biz onunla ilgilenmiyoruz. Ama Türkiye’deki özelleştirmeler en fazla orada çalışan işçileri etkilemiştir. Sonra o yöreyi etkilemiştir. Genel olarak baktığımızda da ülke ekonomisini çökertmiştir. Burası yılda 300 milyon lira kar eden bir yer. Hazineye çok ciddi miktarda bir kaynak aktarıyor. Bu hazineye halka hizmet gidiyor. Pekala bu kadar kârlı, bu kadar verimli bir işyeri satıldıktan sonra hangi özel sektör “kamuya hizmet edeyim” diye böyle bir işyerini alır. Daha fazla kâr elde edeyim, daha fazla üretim yapayım diye alır. Afşin Elbistan’da ne yaptılar? Daha fazla üretim, kâr elde edeyim diye bir an önce kömüre ulaşmak için bir planlama yaptı ve heyelan oldu 10 işçi hayatını kaybetti. Soma’da, Ermenek’te de öyle oldu.

Hangi özel sektör kamuya hizmet edeyim diye, zarar eden bir işyerini alır?

Biz bu süreçlerde alıcı firmaların böylesi sözler edebileceğini biliyoruz. Ama yaşadığımız gerçeklerden bunların inandırıcı olmadığını biliyoruz. Herkes bunun farkında zaten; onun için işçide kaygı var, sonuna kadar mücadele kararı da ondan devam ediyor. Yoksa bu şirket ayın 1’inden itibaren Elsan şirketinin.

Ama yine de insanlar mücadeleyi bırakmıyor. Şirketin, AKP’nin bütün dayatmalarına rağmen burada bir itirazın, direnmenin olduğunu, ne kadar mücadele olursa o kadar hakkının olacağını insanlar biliyor. Onun kavgası oluyor.

Gezi Parkı gibi bir süreç yakalayabilirsek mutlaka kazanırız

Biz son noktada Gezi Parkı gibi bir süreç yakalayabilirsek mutlaka bunu kazanırız. Ola ki ters bir şey oldu; o zaman da kritik bir karar vermemiz gerekiyor ise bütün işçi arkadaşlarımızı toplayacağız. Bundan sonraki sürecin mevcut hakların iyileştirilmesi, veya en iyi kazanımın elde edilmesi için bir hak mücadelesine mi dönüşeceği; yoksa tamamen radikal bir karar alıp (özel sektör olacak bundan sonraki muhabatımız) şirketi işyerine yine de sokmamamız gerektiğini mi... Bunun sonuçlarını, artılarını, eksilerini değerlendireceğiz. İşçi arkadaşlarımızın vereceği karar doğrultusunda adımımızı atacağız.

Ama biz bu bakımdan şunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Türkiye işçi sınıfı mücadele tarihinde buradaki direniş altın harflerle yerini almıştır. Kesinlikle bunun kaybedilmesi anlamındaki tek ölçüyü bu devrin gerçekleşmesi olarak biz görmüyoruz. Çok büyük bir deneyim, miras elde edildi.

1,5 yılda ancak bu noktaya gelinebildi. AKP iktidarına karşı toplumun çoğu kesiminin sessiz, suskun kaldığı ve yılgınlık yaşadığı bir noktada maden ve enerji işçisi Yatağan'da cepheden AKP iktidarına karşı bir kavgaya yürütmüştür. Sonuç ne olursa olsun bizim özelleştirmeye karşı mücadelemiz, demokrasi mücadelemiz yine de devam edecektir.

Türk-İş'in aldığı eylem kararları cılız kaldı

- Sendika genel merkezleri ve Türk-İş'in direnişe sunduğu destek ve bunların önündeki görevler hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Tarihinde ilk defa Türk-İş Konfederasyonu; Yatağan'daki işçi arkadaşlarımızın Türk-İş'i ziyaret etmelerinin ardından olağanüstü başkanlar kurulunu topladı ve birtakım kararlar aldı: Bir günlük iş bırakma, 2 saatlik iş bırakma eylemi, 81 ilde AKP binaları önünde eylem kararı aldı. Fakat bizler bu kararın tam olarak arkasında duramadık. İşçiler olarak duramadık, konfederasyon olarak duramadık. Uygulanabilir olması bakımından cılız kaldı. Yüzde yüz uygulanabilir bir eylem kararı olmadığında hem tabanda hem kamuoyunda o konfederasyona olan güven azalıyor.

Türk-İş Konfederasyonu, Yatağan direnişi için önce enerji ve madenin olduğu örgütlü yerlerde bir gün iş bırakma, sonra bütün iş yerlerinde 2 saat iş bırakma, sonra 81 ilde AKP binalarına gidip açıklama kararı alıyor. Sonra fiiliyatta bu kararın ne kadar uygulandığına baktığımızda cılız kalıyor. Madem bu kararı alıyoruz, yüzde yüz uymalıyız. Uymadığımız anda sonuç alıcı da olamıyoruz. Sendikalar olarak buna uyup gereğini yapanları tenzih ederek söylüyorum;

kendimizi ve mücadele anlayışımızı gözden geçirmek gerekiyor.

Buradaki barikat yıkılırsa Yatağan işçisi kaybetmez sadece. Bir umut oldu burası, bu umudu tüketmemek lazım, beslemek lazım. Şirket buraya girse, çalışmaya başlasa dahi; biz bu mücadeleyi kaybetmiş olarak görmüyoruz. Bu ayrı bir olay. Ama pratik bir kazanım elde ettiğimiz taktirde AKP'nin bütün ekonomi politikalarının altüst edileceğini çok iyi biliyoruz. Böyle bir olayda, böyle bir zamanda herkes bu işe elinin ucuyla değil yüreğiyle sahip çıkmalıdır.

Zaman o anlamda baktığımızda Türkiye işçi sınıfını Yatağan ve Milas'taki enerji ve maden işçileri şahsında imtihan etmektedir. Dileğimiz bu imtihanı başarıyla vermemizdir.

Kavgayı da ortak hale getirirsek başarı elde edilir

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'ydü. Cumhurbaşkanı bir açıklama yaptı eşitsizlikten, fitrattan bahsetti.

Ülkemizi yönetenlerin gözünde emekçilerin ölümünde fitrat var. Kadınların eşitsizliğinde fitrat var. Ama kendi fitratlarında da halka düşmanlık var. Bizim fitratımızda da mücadele var.

Bu mücadele topyekûn Türkiye'deki ezilenlerin, sömürülenlerin, işten atılanların, iş cinayetine kurban gidenlerin, hak mücadelesi verenlerin, emeği değersizleştirilenlerin ortak bir mücadelesidir. Bu mücadeleyi toplumsallaştırsak ve kavgayı da ortak hale getirirsek başarı elde edilir. Bunun için üzerimize düşen görev ne?

Bütün aydınların, sanatçıların, öğrencilerin, işsizlerin, emekçilerin, emek dostlarının Yatağan mücadelesi için Türkiye'nin her yerinde ve aynı anda; ama buraya bizzat gelerek ama bulundukları fabrikalarda, yolda, köprüde bulundukları her yerde bu direnişe sahip çıkmaları gerekir.

Ancak böyle iktidar ve alıcı firma üzerinde bir baskı oluşturabiliriz.

Ben yine de şu ana kadar bu mücadeleye sahip çıkan başta öğrencilerimiz, gençlerimiz olmak üzere bu davayı gönül desteğiyle, pratikte buraya gelerek, mesaj yoluyla Meksika'dan, İsviçre'den, Tunus'tan Mısır'a varıncaya kadar; bu emperyalist dayatma ve bu vahşi kapitalizmin işleyişi haline gelen özelleştirmeye karşı mücadele eden ve destek veren herkese teşekkür ediyorum.

Attığımız çılgıncı çağa dönüştüren emekçi dostu basın mensuplarına, gazetelerimize, dergilerimize de teşekkür ediyoruz.

Kızıl Bayrak / Yatağan

Türk Metal'den satış kokan açıklama

Türk Metal Sendikası ve MESS arasında 1 Aralık günü bir görüşme daha gerçekleştirildi. Görüşme sonrasında Türk Metal yaptığı açıklamayla ise göstermelik haklar ile işçilerin asıl talepleri ve beklentilerinin üzerinden atlanarak "kazanım" havası yaratılmak isteniyor. Açıklamadan, ihanet çetesinin satışa hazırlandığı gözlemleniyor.

Türk Metal'in satışa bir adım daha yaklaşırken MESS ile yapılan görüşmeye ilişkin yaptığı "Kazanımlarımız devam ediyor" başlıklı açıklama şöyle:

01.12.2014 günü yapılan oturumda Çocuk Yardımı, Öğrenim Yardımı ve Ayakkabı Yardımında anlaşma sağlandı. % 16,19 ile % 39,62 arasında değişen oranlarda artış oldu.(Tablo 1)
Ücret ve Bayram Harçlığı, Yakacak Yardımı ile İzin Yardımı maddeleri 05.12.2014 günü yapılacak toplantıda ele alınacak.

YARDIMLARI	GRUPLAR MEVCUT	ZAM ORANI (%)	ULASHILAN 1.YIL BAKAMI (TL)
ÇOCUK YARDIMI	1,2	7,33	36,43
	3	5,73	39,62
ÖĞRENİM YARDIMI	1,2	132,20	17,25
	1,2	148,73	17,06
	1,2	162,86	17,56
AYAKKABI	1,2	263,31	17,73
	1,2	128,90	15,37
	3	137,71	16,19
	3	148,83	16,80
	3	222,54	16,83
	3	59,49	17,67
	3	59,49	17,67

"Satışa bir adım daha"

Türk Metal'in yaptığı bu açıklamanın satışa bir adım daha yaklaşılması anlamına geldiğini belirten Metal İşçileri Birliği (MİB), yaptığı yazılı açıklamayla bu oyunlara karşı metal işçilerini uyararak taleplerinin arkasında durması için çağrı yaptı.

Metal İşçileri Birliği'nin 1 Aralık tarihli açıklaması şöyle:

"MESS ile Türk Metal bugün bir kez daha görüştü. Görüşmenin ardından Türk Metal tarafından yapılan açıklamada, çocuk, öğrenim ve ayakkabı yardımında yüzde 16,19 ile 39,62 oranında zam yapıldığı duyuruldu. Metal işçisinin ücreti ve yaşam koşullarında hiçbir anlamı olmayan bu göstermelik zamları 'Kazanımlarımız devam ediyor' başlığıyla açıklayan Türk Metal, böylelikle bir yandan tam bir dilenci mantığıyla hareket ettiğini kanıtlarken, diğer yandan da satışın yakın olduğunu göstermiş oldu. Türk Metal yöneticileri ücret konusun 5 Aralık günü yapılacak toplantıda konuşulacağını açıklayarak satış için tarih de vermiş oldular.

Türk Metal çetesinin başı Pevrul Kavlak'ın geçtiğimiz günlerde 'MESS ile ücretler bakımından fazla bir farklılık kalmadı, sorun esneklik konusunda yaşanıyor' mealindeki sözleriyle satışın işareti de verilmişti. Besbelli ki MESS dayatmalarıyla danişıklı bir dövüş görüntüsü yaratılmaya çalışıldıktan sonra gelenekselleşen satış oyununda kural olduğu üzere orta yol bulunmuş olacak. Bu da Türk Metal'in MESS ile ortak şirketler kuran yöneticilerinin pazarlık masasındaki hünerinin ispatı olacak. Metal işçileri bu satış oyununu bozmalıdır. Nasıl olsa yapacak bir şey yok deyip boyun da eğmemelidir.

MESS-Türk Metal çetesinin bu bayat oyunlarına karnımız tok. Fabrikalarımızda yan yana gelmeli, haklı taleplerimizin arkasında durmalı satış sözleşmelerini tanımamalıyız. Türk Metal çetesini sırtımızdan atmamızdır."

2015 bütçesi açıklandı!

Soygun ve savaş bütçesine hayır!

2015 Bütçe Yasa Tasarısı TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda kabul edildi.

Kabul edilen yasa tasarısında bütçe harcama kalemlerinde emekçilerin talepleri yok sayılırken, bütçenin gelir kalemlerinde ise tüm yükün emekçilere yıkıldığı görülmektedir. Toplam vergi gelirleri içerisinde işçi ve emekçi çoğunluğun cebinden çıkan dolaylı vergilerin oranı günümüzde %70'leri geçmiştir. İşçi ve emekçilerden alınacak vergilerle sermaye ve hükümeti sorunsuz bir 2015 geçirmek için baskı aygıtlarına her zaman olduğu gibi öncelik tanımakta, bütçeden büyük paylar ayırmaktadır. Şöyle ki polise ayrılan bütçenin büyüklüğü, geçtiğimiz günlerde Emniyet Genel Müdürlüğü'nün her 50 kişiye bir gaz fişegi düşecek denli yüklü bir ihale açmasından anlaşılabilir. 2015 bütçesinden kamuya alınacak toplam 96 bin 501 taşıtın % 58'i emniyet ve güvenlik birimlerine ait olmasının yanında 5 bin 375'inin Sağlık Bakanlığı'na ayrılması manidardır. Ya da öğretmen maaşlarının polisten %32 daha düşük olmasından da sermaye ve hükümetinin öncelikleri rahatlıkla anlaşılmaktadır.

Gelirleri işçi ve emekçilerden alınan vergilerle elde edilecek olan bütçeden sermayeye teşvikler, vergi afları gibi uygulamalarla da yine sermayeye kaynak aktarılacağı dikkat çekmektedir.

İşçilere 2015 yılı için %3+3 'lük bir asgari ücret artışı reva öngörülmektedir. Ancak gerçek şu ki, adaletsiz vergi sistemi nedeniyle asgari ücretin %44'ü doğrudan devlete vergi olarak gitmektedir. Dolaylı yollardan giden vergileri ve sürekli temel tüketim mallarına gelen zamları da düşünürsek, işçi sınıfı açlık sınırının çok çok altında bir ücretle sefalet koşullarında yaşamaya devam edecektir.

İşçi ve emekçilere 'kemer sıkın, peynir-ekmekle idare edin' öğütleri veren sermaye sözcüleri ise lüks tüketimi en abes bir şekilde yaşamaktadır. Bunun son örneği Cumhurbaşkanlığı bütçesinin yaklaşık yüzde 100 arttırılarak 397 milyar liraya çıkarılmasıdır. Görünürdeki maliyeti 1 milyar 300 bin TL olan "Ak Saray"ın 1 milyon 600 bin TL asgari ücretle çalışan işçinin aylığına, 274 tane tam donanımlı okul, 92 üniversite ve 200 tane tam donanımlı hastane yapımına denk düştüğü gerçeğini bir kez daha hatırlatmak gerekmektedir. İşçi ve emekçiler nitelikli eğitim ve sağlık hizmetlerinden yoksunken, açlık sınırı altında sürünüyorken Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, Ak Saray için yeni yılda 300 milyon lira ödenek verileceğini belirtmiştir.

2015 bütçesi savaş bütçesidir!

Kabul edilen bütçe yasa tasarısında savaş harcamaları 2014 yılı bütçesine göre yüzde 14 arttırılmıştır. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in verdiği bilgilere göre savaş ve saldırganlık politikalarına 2015 yılında yaklaşık 50 milyar lira harcanacaktır. Kontra faaliyetlere ve son yıllarda IŞİD gibi çetelere verilen destekle gündeme gelen örtülü ödeneğe 2014 yılının başından bu yana 874,9 milyon lira harcanırken TOKİ'nin inşa ettiği kalekollar için harcanacak paranın

sadece bu yıl '300-500 milyon lirayı' bulacağı ifade edilmiştir. İçte ve dışta savaş ve saldırganlığı ilke edinmiş sermaye hükümeti AKP döneminde sadece örtülü ödenekten savaşa aktarılan kaynağın önceki dönemlere göre 20 kat arttığı belirtilmektedir. Bilindiği gibi örtülü ödenek işçi ve emekçilerden alınan vergilerden oluşmaktadır.

2015 bütçesinde önemli bir pay da gelecek olan seçimler için ayrılmıştır. Seçim nedeniyle siyasi partilere toplamda 531 milyon ödenek konmuştur. Bunun yanı sıra her yıl olduğu gibi bütçeden aldığı payda Diyanet İşleri Başkanlığı bir dizi bakanlığı geride bırakmıştır.

Sermaye sınıfı ve hükümetinin tercihleri bellidir. Onlar işçi ve emekçilerin insanca yaşam ihtiyaçlarına uygun koşulları yerine getirecek bir bütçe hazırlamışlardır. Bu nedenle işçi ve emekçiler de bağımsız sınıf çıkarlarını gözeterek örgütlenmeli ve mücadele etmelidir. Emek düşmanı, savaş ve soygun bütçesine hayır demeli, mücadele taleplerini elde etmek için fiili-meşru ve militan bir yol tutmalıdır.

**Savaşa değil emekçiye, eğitime ve sağlığa bütçe!*

**İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!*

**Tüm dolaylı vergiler kaldırılın, artan oranlı gelir ve servet vergisi!*

**Parasız nitelikli sağlık, eğitim ve ulaşım hakkı!*

**İhtiyaca uygun ucuz konut!*

**Herkes iş, sosyal güvence ve iş güvencesi!*

**Kölelik yasaları iptal edilsin!*

'Anlatılan senin hikayendir'

Beyaz Yakalı İşçiler, 29 Kasım günü "Anlatılan senin hikâyendir" üst başlığı ile gerçekleştirdikleri panel ve forum ile beyaz yakalıların sınıfsal konumunu ve örgütlenme biçimlerini tartıştı.

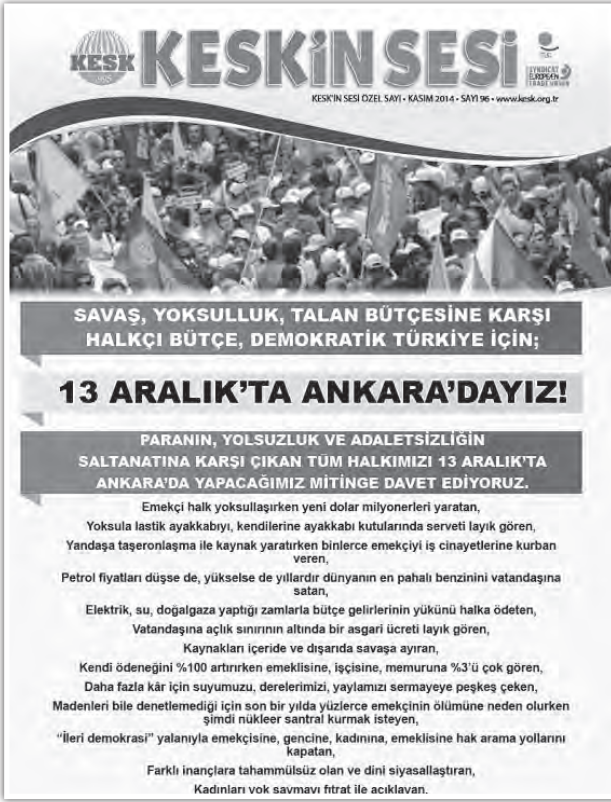
Beyaz yakalı örgütlenmeleri olarak öne çıkan Bilim Çalışanları Derneği, Çağrı Merkezi Çalışanları ve Plaza Eylem Platformu'ndan katılımcılarla birlikte gerçekleştirilen etkinliğe panelist olarak Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir ve Prof. Dr. Metin Özügürü sunumlarıyla katkı sundular.

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir, gerçekleştirdiği "Beyaz yakalıların sınıfsal konumu & dönüşümü" başlıklı sunumunda, toplumu sınıf analizi ile anlamının önemini ve "21. yüzyıl proletaryasının" organik bir parçası olan beyaz yakalıların sınıfsal konumunu burjuva olmayan bir bilme biçimiyle tespit etmenin gerekliliğini ortaya koydu. Özdemir, hayatın kendisi demek olan sınıf mücadelesinde beyaz yakalıların ortak sınıf çıkarları ile işçi sınıfı mücadelesinin katmanlarından birini oluşturduğunu belirtti. Bunlara ek olarak "neye, neden" karşı olunduğunun kavranması açısından sınıf analizinin şart olduğunu söyledi. Bu nedenle '60'ların Amerikan refah devleti ideolojisinin bir ürünü olarak ortaya konan "orta sınıf" ve benzeri pek çok kavramsallaştırma ile beyaz yakalılar başta olmak üzere emeğini ücret karşılığı satan tüm toplumsal katmanlarda sınıf kavramına yönelik bir kafa karışıklığı yaşandığını özellikle vurguladı.

İkinci olarak söz alan AÜ Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden Prof. Dr. Metin Özügürü, "beyaz yakalıların örgütlenme biçimleri" üzerine entelektüel emek, gayri-maddi emek, "free-ter" gibi pek çok adlandırmaya dikkat çekerek beyaz yakalı çalışanların sınıflandırılmasına yönelik kafa karışıklığına zemin hazırlayan yanlış bakışa değindi. Sosyal-kültürel açıdan belirli farklılıklar taşımasıyla birlikte beyaz yakalıları işçi sınıfının bir parçası olarak görmek gerekliliğinin altını çizen Özügürü, prestij, kariyer vb. kaygılar ile "işçi olmamak için direnen" ve sivil toplumsal alanda konumlanarak emeklerini entelektüel emek olarak kategorize eden beyaz yakalıların kendilerini politik alanın bir öznesi olan sınıftan ayırıştırma yaklaşımının geçersizliğini ve mücadele açısından olumsuz sonuçlarını açıkladı. Beyaz yakalıların örgütlenme biçimlerine yönelik alternatifleri tartıştı.

Soru cevap bölümünde, panele katılan beyaz yakalıları söz alarak sorularını paylaştılar. İkinci bölümde yapılan forumun ardından da etkinlik sonlandırıldı.

13 Aralık Ankara mitingi üzerine

KESK "Emekten Yana Halk İçin Bütçe Talebiyle 13 Aralık'ta Ankara'dayız" şiarıyla bir miting kararı aldığını duyurdu.

2015 yılı bütçe görüşmelerinin yapıldığı döneme denk gelen miting kararı alınırken, geçmiş dönemlerde olduğu gibi, meclis koridorlarında yapılan görüşmeler ve Hak-İş gibi sarı sendikaların da katılımı gerekçesi ile bekleme bir tutum içerisine girildi.

KESK miting kararını Kasım ayının son haftasında olarak, bölgelerde de toplantılar düzenledi. İstanbul'da yapılan bölge toplantılarına katılımın çok düşüktü. Şube yöneticilerinin dahi gelmediği bu toplantılara 25-35 kişi ancak katılım sağladı.

AKP iktidarının yandaş sendikası Memur-Sen ile yaptığı 2014-2015 dönemi toplu sözleşmesinde % 3+3 zam ile emekçilere yoksulluğu ve açlığı dayattığı, dahası enflasyon farkını da ortadan kaldırdığı bir dönem içerisindeyiz. Bu ihanet sözleşmesinin kamu emekçileri üzerindeki etkisi vergi dilimlerinin yarattığı kesintilerle beraber bir öfkeye dönüşmüş durumda. Kamu iş güvencesinin giderek ortadan kaldırılmaya çalışıldığı, esnek çalışma vb. yollarla kamu alanının tasfiyesine dönük çalışmaların hızla devam ettiği bir dönemde KESK, izlemeci bir politika izlemekte, hak alma yaklaşımından uzak günü birlik eylemler ve basın açıklamalarıyla gündemleri geçiştirmeye devam etmektedir.

Hal böyleyken 13 Aralık Ankara mitingi gündemi üzerinden yapılan bölge toplantılarında da emekçilerin güncel taleplerinden uzak tartışmalar yapılmış, bütçe eyleminin sorumluluğu ise emekçilerin sırtına yüklenmiştir.

Geleneksel ve gündelik eylem çizgisini devam ettiren KESK'in, hedefsiz ve programsız olarak almış

olduğu bu miting kararı hali hazırda emekçilerde bir heyecan yaratamamıştır.

Bütçe dönemi başlamasına rağmen sendikalara herhangi bir çağrı yapılmamış, geçmiş dönemde yapılan toplu sözleşmenin kamu emekçilerine yansıması üzerine bir hedef belirlenmemiştir. Enflasyon farklarını ilk defa bu dönemde alamayan kamu emekçileri vergi diliminden doğan kayıpları ve geride kalan dönemin yüksek enflasyonu bir kez daha hak kaybı yaşamıştır. Kamu emekçilerinin henüz güçlü eylemlere konu olmasa da son dönemlerde en duyarlı olduğu alanlardan biri ücretlerin erimesi, enflasyon farkının alınamaması, ek ödemelerin geç yatırılması ve emekliliğe esas sayılmaması gündemleridir.

Mevcut atıl ve günü kurtarma görüntüsüne rağmen KESK payına 13 Aralık mitingi için yapılacaklar konusunda hala daha geç kalınmış değildir. Emekçilerin saydığımız duyarlılık alanlarına yönelik önümüzde kalan sınırlı zaman dilimi içerisinde etkin bir sesleniş gerçekleştirildiği koşullarda 13 Aralık eylemi asgari bir başarıyla gerçekleştirilebilir. Dahası 13 Aralık eylemi üzerinden bütçe süreciyle ilgili sonuç alınamasa bile pekala önümüzdeki toplu sözleşme dönemine bu miting vesilesiyle anlamlı bir başlangıç yapılabilir.

KESK'in mevcut tutumuna rağmen kamu emekçilerini açlığa ve sefaletle teslim eden bu savaş ve talan bütçesine karşı, iş yerlerimizde ve sendikalarımızda bu tabloyu tersine çevirecek ve kamu emekçilerine insanca yaşamaya yetecek bütçe talebiyle 13 Aralık mitingini sahiplenmeye ve örgütlemeye çağırıyoruz.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Savaşın ve sermayenin bütçesine karşı Ankara'ya!

DİSK ve KESK, 13 Aralık'ta 2015 Bütçesi'ne karşı Ankara'da merkezi miting düzenleyerek bütçenin savaş için değil, "eşit-özgür, demokratik bir yaşama" yönelik hazırlanması talebini yineleyecek.

Ankara merkezi mitingine ilişkin 1 Aralık günü DİSK Genel Merkezi'nde ortak basın toplantısı düzenlendi. Genel-İş, Sine-Sen, Emekli-Sen yöneticilerinin de katıldığı basın toplantısında açıklamayı KESK Genel Başkanı Lami Özgen okudu.

2015 bütçesinin sermayeye teşvik, vergi afları gibi uygulamalarla kaynak aktaran, piyasalaştırmayı, özelleştirmeyi, taşeronlaştırmayı ve iş cinayetlerini daha da arttıran, giderek otoriterleşen bir devletin bütçesi olduğu söyleyen Özgen, yıllardır emekçilerin ödediği her kuruş verginin bir yandan sermayenin, rantçıların, yandaşların cebine aktarıldığını; demokratik hakları ve özgürlükleri için mücadele edenlerin, kendilerinden alınan vergilerin tazyikli su, TOMA, biber gazı, cop, gözaltı, tutuklama ve zam olarak geri döndüğüne şahit olduklarını söyledi. Özgen, "savunma" ve "güvenlik" bütçesindeki artışın yarısından fazlasının tek başına Emniyet Genel Müdürlüğü bütçesinde yapılmış olmasının, "Türkiye'nin bir süredir gerek yasal düzenlemelerle, gerekse pratik olarak 'polis devleti' olma yolunda hızla ilerlediğinin kanıtı" olduğunu belirtti.

Eğitim ve sağlık başta olmak üzere enerji, ulaşım, haberleşme, yerel hizmetler gibi kamusal üretimle gerçekleşmesi gereken hizmetlerin sermayeye peşkeş çekilmesine, ancak parası olanın bu hizmetlere erişebilmesine neden olan uygulamaların 2015 yılı bütçesinde de mevcut olduğunu söyleyen Özgen açıklamayı şöyle bitirdi: "Bizler, savaşın, rantın, sermayenin, muhafazakârlığın bütçesine hayır diyor, bütçeden hakkımızı almak için mücadelemizi yükseltiyoruz. Bu kapsamda 'Emekten yana halk için bir bütçe!' talebimizi en geniş emekçi kesimlerle, toplumun tüm ezilen kesimleriyle ortaklaştırarak 13 Aralık'ta Ankara'da merkezi bir miting gerçekleştireceğiz. Tüm işçileri, kamu emekçilerini, insanca yaşam hakkı hızla elinden alınan tüm yurttaşlarımızı adil bir gelecek için mücadelemize güç vermeye çağırıyoruz."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Eğitimciler sorunlarını tartıştı

Eğitimciler Forumu "Eğitimciler sorunlarını tartışıyor" başlıklı ikinci forumunu 29 Kasım Cumartesi günü gerçekleştirdi.

Canlı ve verimli tartışmalara sahne olan forum, iki oturum halinde yapıldı. İlk oturumda KESK'in eylem ve grev örgütlenme biçimleri, eylem örgütlemeye sendika-üye ilişkisi ve taban örgütlenmeleri başlıkları tartışıldı. İkinci oturumda ise 'Ne yapmalı?' sorusunun yanıtı arandı.

Bu kapsamda yürütülen tartışmaların ardından bir dizi karar alınarak bu kararların bir deklarasyon metni ile kamuoyuyla paylaşılmasına karar verildi. Eğitimciler Forumu bileşenleri 27 Aralık'ta üçüncü forumu gerçekleştirme kararı aldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Orta oyuncularını masada!

Komisyonunda işçileri temsilen bulunduğunu iddia eden Türk-İş'in Kasım 2014 açlık ve yoksulluk raporu dahi, mevcut asgari ücretin açlık sınırının altında olduğunu ortaya koyuyor.

Sermaye örgütleri, hükümet ve sendikal ihanet çetelerinin aktörü olduğu orta oyunu başladı. Sermayenin hizmetindeki AKP hükümeti şeflerinin haftalar öncesinden ilan ettiği 2015 yılı için geçerli olacak sefalet ücretini belirlemek üzere Asgari Ücret Tespit Komisyonu, ilk toplantısını Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik başkanlığında gerçekleştirdi.

Hükümet ve sermaye (TİSK) ile işçiler adına Türk-İş temsilcilerinden oluşan Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun toplantısı öncesinde açıklamalarda bulunan Çelik, her defasında enflasyonun çok üzerinde bir asgari ücret artışı gerçekleştirdiklerini iddia etti.

Kölelik ücreti ilan edildi

Komisyon her yıl olduğu gibi bu yıl da bir dizi görüşmenin ardından önümüzdeki yıl geçerli olacak asgari ücreti belirleyecek. Gerçekte zaten belli olan rakamı açıklayacak olan komisyonun hiçbir iradesi yok. Çünkü her defasında olduğu gibi sermaye ve onun hizmetindeki hükümetin dediği olacak. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, işçiler adına Türk-İş ve patronlar adına TİSK'in beşer temsilcisinden oluşan komisyon, eşitlik halinde Çalışma Bakanı'nın tespit ettiği komisyon başkanının oyu çoğunluk sağlayıcı sayılacak şekilde karar veriyor. Halihazırda, komisyonun oluşumu dahi antidemokratik. Türk-İş ağalarının işçi sınıfına ihanette sınır tanımayan

sermaye ajanlığı ve AKP yandaşlığını da hesaba katarsak komisyonun 15 üyesi de sermayeyi temsilen komisyonunda bulunuyor.

Davutoğlu başkanlığındaki AKP hükümeti, 2015 yılı programında, asgari ücrette yılın ilk ve ikinci 6 ayı için yüzde 3'er artış planlandığına yer vermişti. Komisyonunda yıl sonuna kadar yapılacak göstermelik toplantılarda asgari ücretteki artışın yüzde 5'i geçmeyeceği tahmin ediliyor.

Açlık sınırı 1224 TL

Komisyonunda işçileri temsilen bulunduğunu iddia eden Türk-İş'in Kasım 2014 açlık ve yoksulluk raporu dahi, mevcut asgari ücretin açlık sınırının altında olduğunu ortaya koyuyor.

Türk-İş'in raporunda, dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 1224,87 TL, gıda harcaması ile birlikte giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer harcamaların toplam tutarının (yoksulluk sınırı) ise 3989,80 TL olduğu belirtiliyor.

2014 asgari ücretine, bir önceki yıla oranla ilk altı ay için yüzde 5, ikinci altı ay için yüzde 6 zam yapılmış; 2014'ün ilk altı ayında asgari ücret brüt 1071 TL, net 846 TL olarak; ikinci altı ayında ise brüt 1134 TL, net 891 TL olarak uygulanmıştı.

DİSK: Asgari ücret 1800 net!

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), asgari ücret talebi için 2 Aralık günü basın toplantısı gerçekleştirdi. Şişli'deki DİSK Genel Merkezi'ndeki toplantıya konfederasyon yöneticilerinin dışında Genel-İş, Emekli-Sen ve Gıda-İş üyesi direnişçi Ülker işçileri katıldı. "Asgari ücret 1800 net!" sloganıyla başlayan toplantıda açıklamayı DİSK Genel Başkanı Kani Beko okudu.

Kayıt dışı çalışanlarla 15 milyona yaklaşan işçiyi ilgilendiren zam için yüzde 3+3 önerisine dikkat çeken Beko, "Hükümet açık sınırının altında bir asgari ücrette ısrar ederek, yeniden bir sosyal cinayete imza atacağını şimdiden ilan etti" dedi.

Hükümetin zam oranını önceden açıklamasıyla Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantılarının bir kez daha anlamsızlaştığı belirtilerek, yıllardır "orta oyunu" olarak nitelendirdikleri bu komisyon toplantılarına seyirci kalmayacaklarını ifade etti.

Sosyal haklar için taleplerini sıralayan Beko, bu konuda yasal düzenleme önerisi hazırlığını tamamladıklarını, meclise giderek hükümete ve tüm siyasi partilere iletileceğini belirtti ve Aralık ayı boyunca her hafta DİSK-AR'ın asgari ücretle ilgili bir raporunun yayınlanacağını ifade etti.

Beko ayrıca şunları söyledi: "Konfederasyonumuz 'Asgari ücret 1800 net!' sloganı ile yüz binlerce işçiye ulaşmak üzere bildiriler hazırladı. Bu bildirileri kentlerin meydanlarında, işçi havzalarında, iş yerlerinde dağıtacağız. Türkiye'nin dört bir yanında standlar açacak, basın açıklamaları düzenleyecek, eylemler, yürüyüşler organize edeceğiz.

Açıklamanın sonunda, "1800 net" talebi için 1 milyon bildiri dağıtımı hedefi konduğunu, talep için DİSK'in birçok ilde sokağa ineceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Atılan işçilerden imza kampanyası

Mersin Büyükşehir Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde taşeron firmada çalışan ancak sözleşmeleri bittiği için işten çıkarılan DİSK Genel-İş Mersin Şubesi'ne üye işçiler, işten atma saldırısına karşı imza kampanyası başlattı.

2 Aralık'ta sendika binası önünde toplanarak Özgür Çocuk Parkı'na sloganlarla yürüyen işçiler burada açtıkları standla başlattıkları imza kampanyasını ertesi gün de sürdürdüler. Sendika önlükleri giyen işçiler, yoldan geçenlerden imza isterken kendilerini işsiz bırakanın Büyükşehir Belediye Başkanı Burhanettin Kocamaz olduğunu söyleyerek teşhir ettiler.

İşçiler, imza kampanyasının 25 Aralık'a kadar süreceğini belirttiler.

Kızıl Bayrak / Mersin

Greif'te taşeronluk nasıl kaldırıldı?

Greif işçisini satan DİSK/Tekstil'in İstanbul Şubesi'ne göre, Greif Genel Müdürü Türkiye'deki tüm fabrikalarında taşeron sistemine son verildiğini açıklamış. Bu ağalar kararın tüm Türkiye'deki taşeronluğun kaldırılması yolunda büyük bir örnek adım olduğunu ilan etmişler. Doğrusu insanın bu ne pişkinlik demesi geliyor!

Öyle ya Greif'te taşeronluğun kaldırılması talebiyle "işgal, grev, direniş" bayrağını yükselten işçilerin direnişini kırmak için daha önce bu aynı patron ve sendika ağaları ile devlet işbirliği yapmıştı. Dahası Greif'te taşeronu bitirmekle övünen Budaklar, Greif'in yürekli işçilerini taşeronluğun kaldırılması talebiyle işgal eylemi yaptıkları için hayalperestlikle suçluyordu. Bunun mümkün olmadığını söylüyordu.

Taşeronluğun gerçekten kaldırılıp kaldırılmadığını bilmiyoruz. Hatta aldığımız bilgilere göre işçiler sendika üyesi yapılmakla beraber taşeron sistemi özünde değişmeden devam ediyor. Öte yandan kaldırılmışsa da, şuna eminiz ki bu kesinlikle işçilerin büyük işgal eyleminin bir eseridir.

Sınıf mücadelesinin tüm bir tarihi de doğruluyor ki, sermaye sınıfının en büyük korkusu, işçilerin mücadele bilincinin ve özgüveninin gelişmesi, haklarını söke söke kazanan işçilerin diğerlerine örnek olmasıdır. Hatırlanırsa işgal devam ederken Greif yöneticileri bu gerçeği, işçi temsilcileriyle yaptıkları görüşmelerde, "bu taleplerinizi karşılarınız karşılmasına ama artık yönetemez hale gelmekten korkuyoruz" diyerek ortaya koymuşlardı. Yani Greif yönetimi artık bu düzenini eskisi gibi sürdüremeyeceğini anlamıştı. Anlamıştı anlamasına ama direnişin karşısında bir kez boyun eğdiklerinde bir daha paçayı kurtaramamaktan korkuyordu. Bunun nedenle, hem kendi gelecekları

hem de sınıfları için, en üst düzeyde CEO'ları Amerika'dan Ankara'ya gelip hükümet yetkilileriyle görüştüler, "ez ve çöz" türünden bildik bir politikada karar kıldılar. Bu noktadan sonra köprüleri tümünden atıp savaşa gider gibi yapılan polis operasyonu ile işgali bitirdiler. İşgali bitirdiler ama işçilerin direnme kararlılığını kıramadılar. Bunun için uzun zaman adım atmak için beklediler.

Ancak bugün işbirlikçi sendikacıların parçası oldukları düzenlerini korumak için, artık ortamın uygun olduğuna kanaat getirip adım atıyorlar ve "bakın ben size lütfediyorum" diyerek şov yapmaya soyunuyorlar.

Ama patron işbirlikçisi Rıdvan Budak ve Kazım Doğanlar, Greif Genel Müdürü ile fabrikada boy gösterip güya işçilere müjde verirken eski bir Greif işçisi işte tam da bunu bildiğinden sosyal medyada haklı olarak şu satırları yazdı:

"Bu kimin eseri düşünün 60 gün boyunca evine gitmedn tahtanın üzerinde yatanların mı yoksa taşerona karşı deglim diyenlerin mi yoksa 3 kuruş için arkadaşlarını satanların mı yoksa işçiye ihanet edip de patrın ve polisle bir olan sendikanın mı bu haklara nasıl sahp olduğunuzu hatırlatmak istedim bu sizin değıl şuan orada çalışmayan işçilerin gerçek haklarını savunanların eseri siz biz yaptık diye gururlanmayın baride millet kufur edipte gunaha grmsn" (metnin orijinaline dokunulmadı)

İşte büyük işgalin zihinlere kazıdığı bu gerçekleri karartamayanlar er geç Greif işçilerinin onurlu mücadelesiyle tuzla buz olacaklardır. Hesap defteri kapanmamıştır.

Kimsenin ettiği yanına kar kalmayacak!

Metal İşçileri Birliği

Sütaş, Nestle, Mepar...

Direnen işçilerle dayanışmaya!

Bursa'da hakları ve onurları için direnen Sütaş, Nestle ve Mepar işçilerinin yanındayız.

Bu onurlu sınıf kardeşlerimize asla yalnız yürümeyeceklerini göstermek için buluşacağız.

Baskılarla, işten atmalarla, jandarma ve polis güçleriyle, cezalarla, tezeklerle yıldırmadıkları onurlu işçi kardeşlerimizi yürekten kucaklayacağız.

Sömürücü asalaklara meydan okuyacağız.

İşçi kardeşlerimizle omuz omuza, yürek yüreğe "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" diye haykıracağız.

Direnişin ve umudun türkülerini birlikte söyleyeceğiz.

Haydi sen de katıl aramıza!

Direnen işçilere destek ol!

Dayanışmayı yükselt!

Katılımcılar:

- * İlkay Akkaya
- * Hilmi Yarayıcı
- * İzmir Yenikapı Tiyatrosu
- * Direnişçi işçiler

Yer: Uğur Mumcu Sahnesi (Ataevler-Nilüfer)

Saat: 16.00

Etkinlik sayfasına ulaşmak için: Direnişçi işçilerle dayanışmaya!

Facebook: Metal İşçileri Birliği - MİB

İletişim: 0 553 409 16 18

Bursa İşçilerin Birliği Derneği

Bakırçay işçisinin rehberi Greif deneyimi

İzmir Bakırçay Havzası'nda kurulu bulunan ve değişik sektörlerde faaliyet gösteren fabrikalarda çalışan işçiler 30 Kasım Pazar günü bir araya gelerek sorunlarını ve bunlar karşısında atacakları adımları konuştu.

Toplantıda, asgari ücretin belirlenmesi süreci, taşeron köleliği ve devam eden işçi direnişleri üzerine canlı tartışmalar yapılırken siyasal gelişmeler de değerlendirildi. Bu kapsamda, işçiler sefalet ücretlerine mahkum edilirken Ak Saray'a dev bütçeler ayrılması da tartışıldı.

İşçiler çalıştıkları fabrikalardaki deneyimlerini

aktararak örgütlü mücadele ihtiyacına vurgu yaptılar. TÜPRAŞ ve Habaş'ta yaşanan sorunların ele alındığı toplantıda, bu sorunlara karşı yapılması gerekenler ortaya konuldu.

Aynı şekilde Aliğa Belediyesi'nde taşeron işçilerinin direniş deneyimi de toplantıya katılan işçiler tarafından aktarıldı ve Greif'teki gibi işçi komitelerini kurmanın önemine vurgular yapıldı.

Toplantıda daha önce alınan kararlar da değerlendirildi. Bu kapsamda, işçilere seslenecek yayınlar tartışıldı. Toplantıya katılan işçiler, işçilerin sınıf bilinci kazanmasını sağlayacak olan eğitim

çalışmalarının önemini dile getirerek bilinçli mücadele etmek gerektiğine vurgular yaptılar

Toplantıda şu kararlar alındı:

* *Duvar gazetesinin güçlendirilmesi ve daha yaygın kullanılması*

* *Sendikalara hakim uzlaşmacı-reformist anlayışların, düzenlenecek bir toplantıda değerlendirilmesi*

* *İki hafta sonra film gösterimi gerçekleştirilmesi*

* *Aralık ayı sonu ya da Ocak ayı başında Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) temsilcisi ve avukatların da katılımıyla bir panel düzenlenmesi.*

Kızıl Bayrak / İzmir

Yol-iş'in hava boşaltma eylemi ve görevler!

Yol-iş Genel merkezinin hava boşaltmaya yönelik bir Ankara eylemi daha 24 Kasım'da gerçekleşti. Karayolu işçileri Türkiye'nin dört bir yanından Karayolları Genel Müdürlüğü önüne geldiler.

Yol-iş Genel Merkezi bu eylem kararını karayolu işçilerinin basıncı altında aldı. Yol-iş ağaları, Yol-iş Kayseri 1 Nolu Şube Genel Kurulu'nda yaptığı açıklamalarda AKP iktidarının sorunu çözmek için kendilerini görüşmeye çağırması durumunda eylem yapmayacaklarını ilan etmişlerdi. AKP iktidarı bunu yapmayınca eylem kararını hayata geçirmek zorunda kaldılar.

Eylem başladığı anda kürsüden yapılan tüm konuşmalar karayolu işçisinin öfkesini azaltmaya, beklentisini büyötmeye yönelikti. Bu defa Türk-iş Genel Başkanı da eylemde konuştu. Karayollarında çalışmayan ve her eylemde boy gösteren Mustafa Dağtekin yine sahnede ydi.

Sendika ağaları yargı kararlarını dile getirdiler. Yargı kararlarını uygulamaması nedeniyle AKP iktidarını eleştirdiler. Taşeron işçilerin toplu sözleşme hakkının tanınmasını istediler. Bu talepleri sürekli dile getiren sendika ağaları işçilerin Ankara'da kalma, Karayolları Genel Müdürlüğü'nü işgal etme talepleri karşısında gardlarını alarak yasal çerçeve dışına çıkılmaması konusunda sık sık uyarılarda bulundular.

Yol-iş bürokratlarının tutumları...

İşçileri yasalara uymaya çağıran Yol-iş ve Türk-iş ağaları, onlarca mahkeme kararı ile taşeron işçilerin karayolu işçisi olduklarının tescil edildiği halde kölelik koşullarında çalışan taşeron işçileri görmeyen AKP iktidarının tutumu karşısında genel grevi ağızlarına bile almaktan kaçındılar.

Ankara eylemi Yol-iş yönetiminin hiçbir inandırıcılığının kalmadığının kanıtı olarak kayıtlara geçmiştir. Yol-iş ağaları bir defa daha taşeron işçilerinin eylemde yer almaması için çaba göstermişlerdir. "İş bırakarak eyleme gelerseniz sonuçlarına katlanırsınız!" diyerek taşeron işçilerin yanında değil karşılarında yer almışlardır. AKP iktidarının elini güçlendirmiş, taşeron çalışan işçileri işsizlik sopasıyla korkutmaya çalışmışlardır.

Yol-iş Genel Başkanı Ramazan Ağar'ın Ankara eyleminde verdiği sözlerin tümü boşa çıkmıştır. Karayolu işçilerinin gözünde Yol-iş yönetimi yalancı olarak kodlanmıştır. Zira Ramazan Ağar daha önce karayolları şube şefliklerinin özelleştirilmesini yaptıkları girişimlerle engellediklerini söylemişti. Daha bu sözlerin mürekkebi kurumadan şube şeflikleri taşeron firmalara peşkeş çekilmeye başlandı. Karayollarının elindeki araç parkları da taşeron firmaların hizmetine sunuldu.

Yol-iş ağaları Ankara eyleminde kürsüden yaptıkları konuşmalarda taleplerinin yerine getirilmemesi durumunda Türkiye'yi eylem alanına çevireceklerini iddia bile edemediler. Eylemde sendika ağaları köprü ve otoyolların özelleştirilmesi ve 25 yıl boyunca köprü ve otoyollardan elde edilecek devasa gelirlerin sermayeye armağan edilmesine ilişkin olarak tek kelime söylemediler.

Eylemde sendika ağaları Karayolları şube şefliklerinin inşaat tekellerine devrine sözde de olsa karşı çıkmadılar. Yani bu tutumlarıyla 16 bin karayolu işçisinin işsiz kalmasına onay vermiş oldular. İşçi iradesini kırmaya çalıştılar. İşçilerin duyarlılığını ve güçlerine olan inancını kırmayı, işçileri sersemletmeyi, yaşanan hareketliliğe karşı güvensizlik zeminini güçlendirmeyi ve hareketi öncüsüz bırakmayı temel görev edindiklerini gösterdiler.

Karayolu işçisi ne yapmalı?

Tüm olumsuzluklara rağmen eylem karayolu işçilerinin büyüyen tepkisini gösterdi. Bu tepki sendika ağalarının ördüğü barikatı aşmanın olanaklarını da içinde barındırmaktadır. Karayolları işçileri içinde bilinç

açıklığı ve örgütlülük düzeyinin genişletilmesi çabası artmaktadır. Değişim isteği karayolu işçileri arasında artmaktadır. Bu çabalar henüz karayolu işçilerinin birliğini sağlama hedefine göre son derece mütevazı adımlar olmasına rağmen hem AKP iktidarını, hem de Yol-iş bürokratlarını rahatsız etmektedir.

Bugün yapılması gereken şey AKP iktidarının ve Yol-iş ağalarının saldırılarına karşı karayolu işçilerinin iç örgütlülüğünü güçlendirmektir. Karayolu işçileri bulundukları tüm şubelerde sermayenin ve sendika bürokrasisinin saldırılarına karşı taban örgütlülüklerini inşa etmek için seferber olmalıdırlar. Şubeler taban örgütlülükleri ağıyla örülmeli ve bölge örgütleriyle taçlandırılmalıdır. Bölge örgütleri ülke sathında özelleştirme karşıtı mücadelenin dinamosu olacak bir koordineli çalışma hedefi ile planlanmalıdır.

Karayolu işçilerinin en fazla mesai yaptıkları dönem kış aylarıdır. Kış aylarında insan taşımada yüzde 88, yük taşıma da yüzde 86 payı bulunan karayollarında yaşanacak bir grev, karayolu işçilerinin haklarını kazanma ve taşeronluk köleliğinin son bulması konularında önemli kazanımların önünü açabilir.

Taşeronluk köleliğinin daha da yaygınlaşmasına geçit vermemek, kamu işçisi oldukları yargı kararlarıyla onaylanmış olan taşeron işçilerin kadro hakkı için mücadele etmek, iş cinayetlerinin temel nedeni olan taşeronluk köleliğine son vermek için savaşmak, işçinin en etkili silahı olan grev silahını kullanmak, Yol-iş yöneticilerinin yapacağı iş değildir. Zira, onlar hala taşeronluk köleliğinin çözümünü diyalogda, kapalı kapılar ardında yapılacak pazarlıklarda arıyorlar. Karayolu işçilerinin sert yumruğunu omuzlarında hissetmedikleri sürece de pazarlıkçı kirli tutumlarını sürdüreceklerdir.

Erdoğan'ten Evrensel'e eleştiri

16 Kasım'da yapılan Yol-iş Kayseri Şube 10. Olağan Genel Kurulu'nda şube başkanlığına aday olan karayolu işçisi Yusuf Erdoğan, *Evrensel* gazetesinin genel kurul haberine ilişkin açıklama yaptı.

Şube başkanlığına adaylığını koyan Erdoğan, genel kurulda sendikal bürokrasiyi teşhir eden ve sendika ağalarına karşı mücadeleye çağıran bir konuşma yapmış, bundan rahatsız olan Yol-iş Genel Başkanı ve şube başkanı da konuşmalarında Erdoğan'a yanıt vermeye çalışmışlardı.

Evrensel gazetesinin genel kurul haberinde bu durumun yok sayıldığını, dahası, kendisinin

aday olarak bile gösterilmediğini belirten Erdoğan, *Evrensel*'in Kayseri'de sınıf devrimcilerine yönelik sansürcü bir tutum takındığını dile getirdi.

Erdoğan konu ile ilgili olarak şunları vurguladı: "Haberde gerçeğin ifade edilmesi son derece önemlidir. *Evrensel*'in haberine göre şube başkanlığına aday olan ben yokum. Kürsüden yaptığım konuşma, başta Yol-iş ağası ve Adem Özokutan'ı fazlasıyla rahatsız etti. Yol-iş Genel Başkanı konuşmasının önemli bir kısmını benim sendika ağalarına karşı mücadeleyi içeren konuşmama ayırdı. Adem Özokutan özelde beni ve Şinasi Topçu'yu,

genelde ve sınıf devrimcilerini hedef aldı. Gerçeğin sesi(!) *Evrensel*, genel kurul haberinde tüm bu olup bitenlere dair tek kelime bile yazmadı.

Ama biz bu sansürcü anlayışı çok iyi biliyoruz. *Evrensel* yıllardır Kayseri 1 Mayıs eylemlerinde yer alan karayolu işçilerinin oluşturduğu korteje ilişkin olarak ve Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu korteji ile ilgili olarak tek kelime ifade etmedi. Realiteyi yok saydı.

Ülker reklamına gösterdiği ilginin onda birini BDSP kortejine göstermedi. Ne diyelim bu yolda ilerlemeye devam edin, haberde sansürcülük anlayışınızı sürdürün ki, gerçek yayıncılık anlayışınız ortalığa saçılın."

Hak yiyenlere rahat yok!

İşten atılan Nestle işçileri, yönetimin çalışanlar için 29 Kasım'da düzenlediği eğlence organizasyonunu protesto etmek için, eğlencenin yapıldığı Crown Plaza önünde eylem yaptı. Süttaş işçileri başta olmak üzere bir çok işyerinden işçiler ile ilerici ve devrimci kurumlar eyleme destek verdiler.

Otel önünde toplanan işçiler "Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağız ya siz!", "İş ekmek yoksa barış da yok!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganlarını haykırıyorlar. Otele giren Nestle yönetimi ve çalışanlarını protesto ettiler. Ateş başında halay çeken kitle eğlence bitene kadar otelin önünden ayrılmadı.

BDSP, MİB, DGB, EHP ve DİP'in destek verdiği eyleme, Tek Gıda-İş'in örgütlü olduğu Aroma ve Nestle Su fabrikalarından işçiler de katıldılar.

Kızıl Bayrak / Bursa

Dora Otel işçilerinden eylem

İstanbul Dora Otel'deki çalışma koşulları nedeniyle bağımsız sendika Tüm Emek Sen'de örgütlenen ve işten çıkarılan işçiler 1 Aralık günü de İstanbul, Ankara ve Adana'da eylemdeydi. Basın açıklamaları İstanbul Dora Otel ve ortakların diğer iş yerleri olan Ankara AROKS Grup (Xerox iş ortağı) ve Adana Plaza Otel önünde yapıldı.

Adana'da AKP il binasının önünde toplanıldıktan sonra Plaza Otel'e yüründü. Burada yapılan açıklamada "Bir kez daha otel patronlarına sesleniyoruz, Tüm Emek Sen'de örgütlenen Dora Otel işçilerini yıldıramayacaksınız. Dora Otel işçilerinin örgütlenme iradesini kıramayacaksınız. İşten atılan arkadaşlarımız derhal işe geri dönsün. Sendikal hakkımızı tanıyın" denildi

Eyleme İHD Emek Komisyonu, Fatih Öktülmüş Kültür Evi ve Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu bileşenleri destek verdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Ne servet ne değer; meşgale olsun diye sömürüyormuş(!)

İngiliz bisküvi tekeli United Biscuits'i satın almasının ardından piyasaların 'ticari başarı timsali' olarak sunulan Ülker'in patronu Murat Ülker, ekonomi dergileri ve burjuva basın tarafından parlatılmaya devam ediyor.

Ekonomi dergisi Fortune Türkiye tarafından 'yılın işadamı' seçilen Murat Ülker, dergiye verdiği röportajda bu "ticari başarısının" arka planını anlattı. İş hayatı ve holdingin yaptığı kârlar üzerine geniş bilgiler veren Ülker, derdinin para ya da servet olmadığını, kendisine meşgale olsun diye işlerle uğraştığını öne sürdü.

"Başarılı yatırımlar" ya da sermayenin devleti

Sahibi olduğu şirketlerin çalışması hakkında bilgiler veren Murat Ülker, yurtiçi ve yurtdışında yaptığı yatırımları, hangi firmaları satın aldığını, hangileriyle görüşmeler yaptığını, Yıldız Holding'in nasıl büyüdüğünü anlata anlata bitiremedi. Telaffuz ettiği meblağlar ise bir işçinin değil kendisinin, yedi kuşaktan ailesinin toplam kazancının üstünde seyretti. Bu kadarı bile patronların nasıl bir dünyada yaşadıklarını, işçi ve emekçiler sefaletle boğuşurken nasıl bir para deryasında yüzdüklerini anlatması açısından yeterli.

Ancak Ülker'in açıklamaları bunlarla sınırlı değil. Ülker, böylesi bir yatırım için hamle yaptığında sermaye devletinin ve finans çevrelerinin kendisini nasıl desteklediğini, bu destek sayesinde "başarıya" ulaştığını belirtti. Ülker'in "Bu satın almada halkın, müşterilerimizin, bürokrasinin ve finans çevrelerinin desteği çok büyüktür, bunu özellikle söylemek isterim" sözleri bu gerçeğin ifadesi oldu.

Peki, Ülker'e böylesine destek veren 'bürokrasi' Soma'da işsiz kalan madencilerin sorunlarının çözümü konusunda ne yaptı? Ya da sendikal tercihleri nedeniyle işten atılan ve kapı önünde direnişe başlayan Ülker işçilerine 'bürokrasinin' ne hayrı dokundu? Yalnızca bu sorulara verilecek cevaplar bile 'bürokrasi' ile kastedilen devletin sınıf niteliği hakkında fikir verecektir. Murat Ülker'in sözleri bu gerçeğin anlaşılması için bir vesiledir.

İşçiler Ülker'in oyuncağı mı?

Ülker, "Peki servet mi değer mi?" sorusuna ibretlik bir cevap veriyor: İki de değil, meşgalem olsun diye işlerle uğraşıyorum!" Murat Ülker fabrikasındaki azgın sömürüyü meşgale olsun diye mi uyguluyor gerçekten? Kendisine meşgale olsun diye mi işçileri gözünü bile kırpmadan kapının önüne koyuyor? Eğer böyleyse, bu, Murat Ülker'in işçileri kendi meşgalesinin bir oyuncağı olarak gördüğü anlamına gelmiyor mu?

Bunlar üzerinden sözü uzatmak mümkün elbette. Ancak Murat Ülker'in "parlak başarılarıyla" övündüğü, gazete ve dergilere boy boy pozlar verdiği bu dönemde işten attığı işçiler kendisine en iyi yanıtı veriyor. İşten atma saldırısına karşı kapı önünde direnişe başlayan işçiler, Ülker'in gerçek yüzünü kamuoyuna, işçi ve emekçilere anlatıyorlar. İşçilere "oyuncağı" muamelesi yapan Ülker'in gerçekte nasıl da gözünü para bürümüş bir asalak olduğunu anlatıyorlar.

İşçiler, kendilerini "oyuncağı" ya da "kölesi" olarak gören Ülker'in karşılarında nasıl diz çöktüğünü de kamuoyuna gösterecekler!

İşten atıldılar, tazminatları iç edildi, ‘fırça’ yediler...

Öldüremediklerini süründürüyorlar!

Manisa Soma’da 13 Mayıs 2014 tarihinde yaşanan büyük işçi katliamının ardından ocaklarda ölüme gönderilmeyen işçiler bu kez işsizlikle terbiye edilmek isteniyor. Binlerce maden işçisi şimdi de bir çırpıda kapı önüne konuldu.

301 maden işçisinin katili Soma Kömürleri AŞ, 30 Kasım günü yüzlerce işçinin telefonuna mesaj atarak işten çıkarıldıklarını duyurdu. İşçi kıyımına ilişkin atılan mesajda “4/A kapsamına ait işin sonlanması nedeniyle işten ayrılış bildiriminiz 30.11.2014 tarihinde yapılmıştır sağlıklı ve güvenli günler dileriz” ifadeleri kullanıldı.

Kıyım gereke

Yüzlerce madencinin kanını elinde taşıyan Soma Kömürleri AŞ, 1 Aralık’ta yaptığı açıklama ile binlerce işçinin işine son vermesini şöyle savundu:

“Soma Kömür İşletmeleri A.Ş. çalıştırmadığı işçilerin bedelini 6 ay ödemesine rağmen artık ödeyecek gücü kalmamıştır. Çalışma imkanı bulunmayan bu madenin işçilerinin sözleşmelerinin yasal olarak da devam ettirilme imkanı bulunmamaktadır. Dolayısıyla çalışmayan işçilerin iş akitlerini feshetmek zaruriyeti çıkmıştır. Bu nedenle Eynez madeninde çalışmış olan işçilerden 2181 personelin iş akitleri 30 Kasım 2014 tarihi itibarıyla feshedilmiş sayılacaktır. Bu madende kalan malzemenin tahliye edilmesi için 400 işçi bir süre daha çalışmaya devam edecektir.

Şirketimize bağlı diğer ocaklarda da işçi sayısında aynı nedenle kısmi bir azaltmaya gidilecek ve toplam işçi sayısı 2182’ye indirilecektir. İş akdi feshedilecek işçilerden 637’si merkez ocaktan, 13’ü Soma Kömür İşletmeleri A.Ş. den olacaktır. Eynez madeninden ayrılan işçilerle birlikte iş akdi feshedilen işçi sayısı 2831’dir”

Tazminatları iç etti

Soma Holding patronu, kapı önüne koyduğu binlerce işçinin tazminat haklarını ödeyemeyeceğini

belirterek faturayı, organize katliamın diğer ortağı olan devlete havale etti. Şirket mallarına tedbir konulduğunu, bankalardan kredi alamadığını ve yeterli parası olmadığını gerekçe gösterip, ücretlerde olduğu gibi tazminatı da devletin ödemesini, kendisinden sonra tahsil edilmesini talep etti. Bu yolla tazminat yükünden kaçmayı deneyen Soma Holding’in bu girişimleri sonuç vermedi.

Soma’da işçi başına yaklaşık 30 bin TL alacak bulunduğu ve TKİ bünyesinde tazminatları ödemeye yetecek kadar teminat tutarının bulunduğu belirtiliyor.

Kaymakam’dan işçilere fırça

Soma Katliamı’nın ardından bir dizi vaatte bulunan ancak madencilerin mahkum edildiği sefalet ve kölece çalışma koşullarını derinleştirmekten başka bir şey yapmayan devletin kaymakamı, kendisi ile görüşmeye gelen işçilere ‘fırça’ attı.

2 Aralık günü Kaymakam Bahattin Atçı ile görüşmeye giden işçiler, cep telefonlarına gelen kısa mesajla işten çıkarılmaları nedeniyle yaşadıkları zorluğu dile getirdiler. AKP’li milletvekili ya da bakanların ilçeye uğramadıklarını vurgulayan işçiler, kaymakamın azarlayıcı tutumu ile karşılaştı. Kaymakam Bahattin Atçı işçilere “Saçma konuşmayın”, “Saygısızlık yapmayın” ve “Aranızda ne tip adamlar var” gibi sözler söyledi.

Sorun karşısındaki acizliğini de ifade eden Kaymakam Atçı “Ben ne yapabilirim, bakanlar benim emrimde mi? Beni de kabul etmiyorlar” dedi.

Mücadele beyanı yok

Türkiye Maden İşçileri Sendikası (Türkiye Maden-İş) Genel Başkanı Nurettin Akçul, işten çıkarmaları “sosyal bir facia” olarak nitelendirdi. Akçul’un önerilerini sıraladığı açıklamasında bu öneriler doğrultusunda yürütülecek mücadeleye dair herhangi bir beyanda bulunmaması dikkat çekti.

Ermenek’te üç cenazeye daha ulaşıldı

Karaman’ın Ermenek ilçesinde Has Şekerler’e ait maden ocağında su baskını sonucu yaşanan iş cinayetinde yaşamını yitiren işçileri arama çalışmaları sürüyor.

Çalışmaların 33. gününde (29 Kasım), iki işçinin daha cansız bedenine ulaşıldı. Ertesi gün yapılan DNA testlerinde madencilerin ocak şefi Recep Çiloğlu ve işçi Mehmet Baha olduğu saptandı.

Aynı gün AFAD, kurtarma çalışmalarının hangi aşamada olduğunu maden ocağına ait haritanın krokisi üzerinden açıkladı. 2 madencinin bulunduğu noktanın bugüne kadar dağıtılan krokiden farklı bir noktada olduğu ve işçilerin de beklenilmeyen farklı bir alanda bulunduğu görüldü.

2 Aralık’ta da bir işçinin daha cansız bedenine ulaşıldı. Böylece madenden çıkarılan işçi sayısı 13’e yükseldi.

“Zabıtarların sesine kulak verilsin”

Tüm Bel Sen İzmir 1 ve 2 No’lu şubeleri 3 Aralık’ta gerçekleştirdikleri basın toplantısında; işportacıların bıçaklı saldırısına uğrayan zabıtarlarla ilgili yaşanan durumu değerlendirdi. Sendika binasında yapılan basın toplantısında ortak metni Tüm Bel Sen İzmir 2 No’lu Şube İdari Sekreteri Nihat Filiz okudu.

Olayı anlatan ve bıçaklanan zabıtanın sağlık durumuna ilişkin bilgi veren Filiz, zabıtarların yaşadıkları sorunların çıkarılacak yasalarla düzeltilebileceğini belirterek ancak bunun halen yapılmadığına dikkat çekti ve sorunlarına derhal çözüm talep etti. Filiz, işporta ile mücadelenin sadece zabıtaya yüklenmesinin doğru olmadığını ifade etti. AKP hükümeti döneminde, ülkede hızla artan işsizlik ve ekonomik sorunlarla birlikte işsiz ordusunun arttığını ve bunun işportacı olarak çalışanların çoğalmasına sebep olduğunu vurguladı. Çözümün zabıtanın işportacı peşinde koşması değil, işsizliğin azaltılması ve iş imkânlarının sağlanması olduğunu söyledi.

İşçi katliamları sürüyor

Kapitalistlerin kâr hırsı nedeniyle işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin hiçe sayılması, sermaye devletinin gerekli denetimleri yapmaması işçilerin her gün ölümlerine karşı karşıya kalması sonucunu doğuruyor.

Kocaeli

2 Aralık günü, Kocaeli'nin Gebze ilçesinde Beylikbağı Mahallesi'nde yapılan adliye inşaatında çalışan babasının eşyalarını toplamak için inşaatı giren 17 yaşındaki Hacı Ölgen, iş güvenliği önlemlerinin alınmaması sebebiyle asansör boşluğuna düşerek hayatını kaybetti.

Gebze Plastikçiler Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Leba Kimya adlı fabrikada da aynı gün bir patlama meydana geldi, 2 işçi yaralandı.

Bolu

2 Aralık'ta, Bolu'da D-100 karayolu üzerindeki bir inşaatta çalışan 25 yaşındaki Hasan Akodun, iş güvenliği önlemleri alınmadığı için dengesini kaybederek 4 metre aşağıya düştü. Yaralı işçiye ilk müdahale 112 acil servis ekipleri tarafından yapılırken Akodun daha sonra İzzet Baysal Araştırma ve Uygulama Hastanesi'nde tedavi altına alındı.

Batman

Batman'da Pazar Yeri Mahallesi'nde bulunan bir inşaatı doğal gaz hattı çeken Hasan A. (22) ve Ömer B. (26) isimli iki işçi, 2 Aralık günü güvenlik önlemleri alınmadığı için elektrik akımına kapıldı.

Hasan A. ve Ömer B. sağlık ekiplerinin ilk müdahalesinin ardından Batman Bölge Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Ankara

Ankara'nın Elmadağ ilçesinde TOKİ'nin yaptığı devlet hastanesi inşaatında çalışan inşaat işçisi Ercan Uçar, iş güvenliği önlemleri alınmadığı için yaralandı. 28 Kasım'da, Uçar, kalıp açtığı sırada bir alt kata düştü. Yaralanan Uçar, işçi arkadaşları tarafından Elmadağ Devlet Hastanesi Acil Servisi'ne kaldırıldı.

Antep

3 Aralık günü, Antep'teki Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan bir fabrikaya işçi taşıyan servis minibüsü refüjdeki elektrik direğine çarparak devrildi.

Devrilen aracın içerisinde bulunan 1 işçi hayatını kaybederken çok sayıda işçi ise yaralandı.

Antalya

Antalya'da 19 Kasım günü Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan tekstil yıkama fabrikasında yaşanan ve 3 işçinin hayatına mal olan patlamada yaralanan Döndü Atik adlı işçi de 28 Kasım günü hayatını kaybetti.

Aynı patlamadan ağır yaralı olarak kurtulan Yaşar Kapan da tedavi gördüğü Akdeniz Üniversitesi Hastanesi'nde 29 Kasım günü hayatını kaybetti. Atik ve Kapan'ın da iş cinayetine kurban gitmesi ile birlikte katliamda hayatını kaybeden işçi sayısı 5'e yükselmiş oldu.

Kasım ayında en az 123 işçi yaşamını yitirdi

Katliama dönüşen iş cinayetleri geçtiğimiz Kasım ayında da durmadı.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin Kasım ayı iş cinayetleri raporuna göre, geçtiğimiz ay en az 123 işçi iş cinayetine kurban gitti.

İSİG Meclisi'nin raporuna göre, ay boyunca yaşanan iş cinayetleri inşaat, tarım, belediye, ticaret/ eğitim ve taşımacılık işkollarında yoğunlaştı. En çok işçi ölümü, 32 ölümlerle inşaat, yol işkolunda yaşandı.

Rapora göre, işçiler en çok trafik/servis kazaları, düşme, ezilme/göçük ve diğer nedenlerden dolayı can verdi.

Trafik, servis kazası nedeniyle 34 işçi;
Düşme nedeniyle 23 işçi;

Ezilme, göçük nedeniyle 23 işçi;
Diğer nedenlerden dolayı (kalp krizi, slikozis, intihar, saldırı, mayın patlaması vb.) 21 işçi;
Patlama, yanma nedeniyle 8 işçi;
Elektrik çarpması nedeniyle 8 işçi;
Nesne düşmesi, çarpması nedeniyle 2 işçi;
Kesilme, kopma nedeniyle 2 işçi;
Zehirlenme, boğulma nedeniyle 2 işçi can verdi...

12 kadın işçi can verdi

Kasım ayında iş cinayetlerinde 12 kadın işçinin can verdiğine dikkat çekilen raporda, Kasım ayında iş

cinayetlerinde Balıkesir Gönen'de Tahirova Çiftliği'ne çalışmaya giden işçileri taşıyan servis otobüsüne otomobilin çarpması nedeniyle 16 yaşındaki tarım işçisi Didem Öztürk'ün can verdiği hatırlatıldı.

Raporda ayrıca, emeklilik çağındaki işçilerin de yaşamını yitirdiğine dikkat çekilerek tarım, gıda, maden, eğitim/sinema, metal, inşaat, konaklama ve belediye işkollarında emekli /emeklilik çağında çalışan 31 işçinin can verdiğini söylendi.

Kasım ayında iş cinayetlerinde 3 göçmen işçinin can verdiğini belirten İSİG Meclisi, iş cinayetlerinin en çok İstanbul, Antalya, İzmir, Bursa ve Ankara'da can aldığını belirtti.

Raporun son bölümünde ise 'İşçilerin sendika seçme özgürlüğü ve iş güvencesi sağlansın. Başta taşeronlaştırma olmak üzere her türlü güvencesiz çalıştırma biçimi yasaklansın' talepleri sıralandı.

Bir inşaat işçisinden mektup...

Yeni Türkiye'nin ölü işçileri

İşçi, emekçi yoldaşlarıma selamlar...

Değerli yoldaşlarım, ölen işçi ve emekçi kardeşlerimizin üzerinden lüks yaşamlar kazanan kapitalist bir sistemi defetmenin tek yolu birlik ve dirliğimizdir. Geçtiğimiz dönemlerde Soma Katliamı'nın ardından açıklama yapan gerici iktidar, "Ölüm bu işin fitratında vardır" diyerek sadece madenci

yoldaşlarımıza değil tüm işçi sınıfına alçakça, küstahça söylemde bulunmuştur. Bilsin ki ölüm bu sistemin fitratında olacaktır.

Inşaat işçiliği kabaca amele diye geçiyor Türk Dil Kurumu'nda. Şaşırmadım buna, çünkü bu düzen işçi sınıfını amele ve paralı kölelikten ileriye taşıyamamıştır, taşıyamayacaktır. 5600 size neyi çağırıştırıyor? Bana Torunlar İnşaat Firması'nın ölümünü saklayamadığı işçi kardeşimiz için "haşmetli devletimizce" firmaya kesilen faturadan başka bir şeyi çağırıştırıyor. Hayır, hayır bu kadar basit olmamalı bir emekçinin hayatı!

Yoldaşlar kanun ve düzeni yeniden inşa etmeli ve bu işçi kanına susamış emek hırsızlarına bir "DUR" demek için, tabuları yıkip sermaye sınıfına değil kendi geleceğimize çivi çakmalıyız. Sistemi ve çirkin yapılarını paramparça edip, omuz omza güzel yapılar inşa etmeliyiz.

Yeni Türkiye'nin ölü işçisi değil direnen işçisi olacağız. Ölümünün en fazla olduğu inşaat sektöründe ölmeye değil DİRENİŞE!

İşçi ve emekçi yoldaşlarıma selamlar...

Bir inşaat işçisi / Adana

DGB 1. Genel Kurulu başarıyla toplandı...

“Düzene karşı”

Yoğun bir çabanın, kolektif bir emeğin ürünü olan Devrimci Gençlik Birliği 1. Genel Kurulu 30 Kasım 2014 günü başarıyla toplandı. Genel Kurulumuzun asıl misyonu fırtınalı dönemlerin ön gününde, gençliğin devrimci dinamizmini kucaklamak adına DGB’yi mücadele sahnesine kazandırmaktı. Bu adım gelinen yerde atılmış bulunuyor. “Düzene karşı devrim!” şiarıyla kurulan DGB artık gençlik hareketi içerisinde politik bir platform olarak ilkelerini belirlemiş, çizgisini tanımlamış devrimci bir eksenidir.

DGB yarına hazırlığın adıdır!

Önümüz toplumsal fırtınalara gebedir. Tarihin akışı bize bunu anlatıyor. Son yaşanan dünya olayları bize bunu anlatıyor. Yarın güçlü fırtınalar koptuğunda, farklı akım ve anlayışlara bölünmüş olan toplum bir kez daha düzen-devrim ayrımı üzerinden saflaşacak, karşı karşıya gelecektir. Bu aynı sürecin gençlik hareketini etkilemesi ve kendi sonuçlarını yaratması kaçınılmazdır. O günlerin çok uzakta olmadığı ise aşikar. Birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketi yaratma iddiası ile yola çıkan DGB, gençliğin kitlesel devrimci örgütlenmesi olarak gerçek misyonunu o fırtınalı günlerde yerine getirecektir. Kendi içerisinde farklı eğilimler barındırsa da; düzene başkaldıran gençlik kitlelerini devrimci bir eksende taraflaştıracak ve kucaklayacaktır. Temsil ettiğimiz devrimci gençlik hareketi tarihi bize bunun somut örneklerini fazlasıyla vermektedir.

Geride bıraktığımız dönem içerisinde “kapitalizm öldürür” şiarıyla Seattle ve Washington’da başlayıp, Melbourne, Davos, Cenova ve Nice gibi metropollere yayılan anti-kapitalist kitle eylemleri, Arap coğrafyasında ve daha bir çok yerde yükselen “artık yeter” haykırıları ve halk isyanları, bu açıdan yakın dönem kitle hareketlerinin ilk önemli sinyalleri olmuştur. Bu gelişmeler yarın toplumun ve dolayısıyla gençliğin bir kez daha sorunların kaynağına yöneleceğine, düzene karşı başkaldıracağına ve devrimci sınıf-kitle hareketlerinin bu temel üzerinde gelişeceğine işaret etmektedir. Haziran Direnişi dünyada gelişen bu süreçlerin Türkiye ayağıdır. “Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!” şiarıyla sokağa dökülen kitleler, yarın ki görkemli kalkışmaların sinyalini vermiştir.

Gençlik dünya ve Türkiye ölçeğinde boy veren bu eylemlerin en temel bileşeni ve dinamiğidir. Bu nedenle Kurucu Genel Kurul’umuz, yakın dönem dünya olaylarını da baz alarak, yeni dönemde gelişebilecek gençlik hareketini ve mücadele dinamiklerini kucaklamayı esas alan bir ilkesel çerçeve ortaya koymuştur, çizgi olarak “düzene karşı devrim” şiarını benimsemiştir.

Gençliğin geleceği devrimdedir!

- Kokuşmuş sömürü düzeni gençliğe hiçbir gelecek sunmamaktadır. Gençlik bunun farkındadır ve düzene karşı öfkesi her geçen gün büyümektedir.

- Bu öfke Haziran Direnişi ile görkemli bir patlamaya dönmüştür. Gençlik kitlesel bir şekilde alanları doldurmuş, geleceği ve özgürlüğü için barikatlar kurmuş, ölümü göze alıp direniş ateşini yakmıştır.

- Gençliğin bu hızlı politizasyonu yeni değildir. Bu topraklarda gençliğin politikaya ilgisi, toplumsal süreçlere dahil oluşu, sözünü söyleyişi bir gelenektir.

- Gençliğin mücadele potansiyelinin devrimci bir eksende örgütlenmesi bugün gençlik hareketine müdahalenin en öncelikli görevidir. Gençliğin Haziran Direnişi’nde açığa çıkan enerjisi, Berkin Elvan’ın cenazesinde, Soma eylemlerinde, ODTÜ’de yol yapımına karşı kurulan direniş barikatlarında sürekliliğini ortaya koymuştur.

- Gençliğin devrimci geleceğini örgütlemek, bugün gençlik hareketinin ihtiyaçlarına yanıt üretebilmekten geçmektedir. DGB’nin kuruluşu işte bu yanıt verme konusunda atılan bir ilk adımdır.

- Gençlik hareketi devrimci bir politik zeminde örgütlenmediği, devrimci örgütsel bir güce kavuşmadığı ölçüde reformizmin gençlik içindeki etkisi artmaktadır. Bu etki gençliği düzen sınırlarında tutmakta, biriken mücadele dinamikleri de bu yolla törpülenmektedir.

- Gençliği düzene karşı devrim çizgisine kazanmak, gençliği sınıf mücadelesine kazanmaktan geçmektedir. Mevcut özel mülkiyet düzeni ve sınıflı toplumlar gerçeği bizlere bunu göstermektedir.

- Tam da bu yüzden gençliğin geleceği, işçi sınıfının kurtuluşu mücadelesindedir. Bir toplumsal katman olarak gençliğin yaşadığı tüm sorunlar, tüm toplumsal sorunlar gibi bu uzlaşmaz çelişkide çözümünü bulacaktır.

Devrime hazırlanıyoruz

Gerçekleştirdiğimiz merkezi ve yerel toplantılar, meclisler, seminerler, söyleşiler ile gençlik hareketine devrimci müdahaleyi tartıştığımız, hareketin ihtiyaçlarını ortaya koyduğumuz bir süreci geride bıraktık. 20’ye yakın ilden katılımlarla il ve bölge meclisleri, gençlik toplantıları örgütledik. Yüzlerce genci tartışmalarımızın ve çalışmamızın bir parçası yaptık. Birçok genci özneleştirmek, kendi geleceğini eline almak noktasında harekete geçirdik. Genel Kurul öncesi attığımız bu mütevazı adımlar dahi DGB politikasının gençlik hareketinin ihtiyaçlarına nasıl da yanıt üretebileceğini gösterdi.

Yapılan meclis toplantıları ile genel kurula hazırlandık. Genel kurul gündemleri öncelikle yerel meclislerde tartışıldı. Eylül ayında gerçekleştirdiğimiz Türkiye Meclisi ile DGB’nin örgütlenmesindeki ilk merkezi organizasyon şekillendi. Bu adım o gün için politikanın hayata geçirilmesinde bir hazırlık niteliğindeydi. Aradan geçen iki ay içinde ortaya konan enerji, bugün bize politik ve örgütsel açıdan güçlü bir genel kurul toplama imkanı yaratmıştır. Bu başarı DGB’nin kuruluş çalışmalarına katılan, omuz veren herkesin başarısıdır. Yarın bu başarı gençlik hareketinin ihtiyaçlarına yanıt üretme kaygısı ile hareket eden herkesin başarısı olacaktır.

Genel kurulumuz, yaşamakta olduğumuz düzeni, Türkiye ve dünyadaki tabloyu temel esaslarıyla ortaya koymuş ve devrimci mücadele platformu tanımlamıştır. Gençlik hareketinin önündeki bir dizi sorunu en özlü bir biçimde ele alan genel kurulumuz bu sorunlar karşısında verilmesi gereken mücadelenin kapsamına dair devrimci bir çizgi belirlemiştir.

“Bugün modern sınıf ilişkilerinin hakim olduğu toplumun iki temel sınıfa bölündüğü kapitalist bir düzende yaşıyoruz. Bir tarafta üretim araçları üzerinde özel mülkiyete sahip olanlar; bu konumu üzerinden sömüren, ezen sınıf, yani burjuvazi. Diğer tarafta emeğiyle geçinenler, yaşamak için alınteri dökenler, yani işçi sınıfı... Toplumsal yaşamda ortaya çıkan tüm sorunlar bu sınıf karşıtlığı ve çelişkisi üzerinden şekillenmekte ve dolayısıyla çözümü de bu uzlaşmaz çelişkide düğümlenmektedir... DGB, toplumsal bir kategori olan gençliğin yaşadığı sosyal, kültürel, siyasal, akademik ve demokratik sorunların kaynağını kapitalist sistem olarak görür. Bu düzen aşılmadan, diğer tüm sorunlar gibi, gençliğin yaşadığı sorunların da kalıcı olarak çözülemeyeceğini bilir. Bu nedenle DGB anti-kapitalisttir ve “düzene karşı devrim” şiarı DGB’nin en temel şiarıdır.” (Genel kurul sunumlarından... Toplumsal düzen, işçi sınıfı ve DGB)

Emperyalist savaş ve saldırganlığın başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünyayı kısıpı altına aldığı, işbirlikçi Türk devletinin bu savaşların dolaysız bir parçası olduğu yerde DGB, emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı yürüteceği mücadelenin esaslarını şöyle belirlemiştir:

- Çok yönlü bir bunalımın pençesinde debelenen emperyalist dünya düzeni bir kez daha savaş ve yağma politikalarına hız vermiş bulunmaktadır.

- Bu saldırganlığın yoğunlaştığı alan günümüz koşullarında Ortadoğu, Kuzey Afrika ve Kafkasya’dır. Bu durum Türkiye’de mücadele yürüten ilerici-devrimci güçlere, dolayısıyla DGB’nin omuzlarına daha özel bir sorumluluk yüklemektedir.

- DGB, anti-emperyalist mücadeleyi anti-kapitalist özünden ayrı ele almamaktadır. Tam da bu bakışla

rsı devrim!”

anti-emperyalist mücadelede “düzene karşı devrim!” şiarını rehber edinmiştir.

- DGB, anti-emperyalist mücadelede Denizler’in, Mahirler’in, İbolar’ın devrettiği bayrağı taşımaktadır.”

Genel kurulumuz ulusal sorun ve kadın sorunu başta olmak üzere toplumsal ve tarihsel biri dizi sorun üzerine yürüttüğü tartışmalar sonucu “...toplumsal sorunların kaynağını kapitalist sömürü düzeni olarak görür. Tarihsel-toplumsal kökenleri olan bu sorunların verili toplumsal düzen aşılmadan kalıcı bir çözüme kavuşamayacağını bilir” tespitini yapmıştır.

Bu tespitler sonucu önüne şu hedefleri koymuştur: “DGB gençliği tüm bu sorunlar üzerinden harekete geçirmeyi, mücadeleye çekmeyi ve örgütlemeyi hedefler. DGB’nin amacı tek tek sorunların sınırlı bir çözümünü değil, gençliğin mücadelesini tüm bu sorunların kaynağı olan sermaye düzenine yöneltmek ve gençliğin birleşik devrimci mücadelesini örgütlemektir.

Bu doğrultuda, sermaye devletinin uyguladığı her türlü ayrımcılığın, ulusal baskının, kadına yönelik baskı ve şiddetin, mezhepsel asimilasyon politikalarının karşısında yer alır. Bu mücadeleyi, sermaye düzenine karşı devrim mücadelesine bağlar.”

Genel kurulumuz gericilik, faşist baskı ve saldırganlık karşısında tutarlı devrimci bir çizgi izlenmesi gerektiği, kitlelerin bu sorunlar karşısında yürütülecek olan mücadeleye kazanılması, militan bir çizgide yanıt üretilmesi ve sistematik politik bir faaliyet örülmesi gerektiğini ortaya koymuştur.

Genel kurulumuz eğitim alanı üzerine yaptığı tartışmalar sonucu “Diğer toplumsal sorunlarda olduğu gibi eğitim alanında yaşanan sorunlar da verili toplumsal düzenden bağımsız ele alınamaz. Bundan dolayıdır ki DGB, eğitim alanına ilişkin sorunlara karşı mücadeleyi düzeni hedefleyen bir bakışla ele almakta ve birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketi yaratmanın önemli dayanaklarından biri olarak görmektedir.”

Genel kurulumuz örgütlenme anlayışı, eylem çizgisi ve devrimci kimlik üzerine yaptığı tartışmalar

neticesinde gençlik kitlelerini özneleştirecek, devrimcileştirecek bir örgütlenme ve eylem anlayışı ortaya koymuştur. Bu ekseninde taban örgütlülüklerinin yaratılmasının önemini tartışan genel kurulumuz, DGB’nin bulunduğu her yerelde meclis kurmasını karara bağlamıştır.

Geçmişin devrimci mirasına titizlikle sahip çıkan genel kurulumuz, bu birikimi geleceğe taşımanın önemini ortaya koymuştur. Denizler’in, Mahirler’in, İbrahimler’in, Mazlumlar’ın, Erdallar’ın, Ümitler’in bizlere bıraktığı devrimci birikim ve değerler sistemi gençlik hareketi içerisinde bugün artık DGB şahsında temsil edilmektedir.

Ve en nihayetinde DGB 1. Genel Kurulu ortaya koyduğu çizgi ekseninde kendisini ifade edeceği logo, yayınlar vb. araçları tanımlamış ve kuruluş misyonunu yerine getirmiştir.

Genel Kurul yeni bir doğumdur!

Gelinen yerde gençliğin devrimci birliğini yaratma doğrultusunda önemli bir adım atmış bulunuyoruz. Bugün ortaya koyduğumuz irade, politik platform ve örgütsel zemin gençliğin devrimci geleceğini örgütlenme yolunda ilk imkanların yaratılması anlamına gelmektedir.

Artık kitleleri devrimci politikalar ekseninde kucaklayacak, özneleştirecek bir devrimci gençlik örgütü bulunmaktadır. Herkes bunu böyle bilmelidir.

Hiçbir şey boşluktan doğmaz, doğamaz. Bizi doğuran, doğuşumuzu koşullayan ve mayalayan devrimci bir birikim ve miras var bu topraklarda. Özellikle gençlik hareketi tarihi üzerinden baktığımızda, nasıl ki FKF’nin Dev-Genç’e evrilmesi o günün ihtiyaçlarının karşılanması anlamına geliyorsa; bugün de DGB’nin doğuşu yeni dönem gençlik hareketinin ihtiyaçlarına yanıt arayışının ürünüdür. Doğuşumuzu, ortaya çıkışımızı her şeyden önce böyle değerlendirmek gerekiyor.

Genel kurulumuzun bizim için anlamı her şeyden

önce bu doğumu gerçekleştirmektir. Gençlik hareketi üzerinden şimdiye kadar ortaya koyduğumuz politik yaklaşımları güçlü bir şekilde ete kemiğe büründürmektir. Bu politik platformu tüm genel kurul bileşenlerine mal etmek, genel kurul ile ortak bir iradeye dönüştürmek ve derinleştirmektir. Bunu asgari düzeyde başardık. Bu süreci güçlü bir ön hazırlıkla; coşkulu, nitelikli ve kitlesel bir genel kurulla tamamladık. Artık, şimdiye kadar ortaya koyduğumuz birikim güvence altındadır.

Bu bir doğumdur, bu bir başlangıçtır. Artık ortaya koyduğumuz politik platforma ve örgütsel zemine kitleleri kazanma, gençlik hareketinin devrimci geleceğini örgütlenme hedefi bulunmaktadır önümüzde.

Genel kurul iradesini kitlelerle buluşturma sorumluluğuyla karşı karşıyayız

Bugün DGB açısından yeni bir başlangıç yapmaktayız ve yolun henüz daha başındayız. Şimdi görev DGB 1. Genel Kurulu’nun tanımladığı politik platformun gençlik kitlelerine mal edilmesidir. Şimdi görev ayağa kalkan, yüzünü mücadeleye dönen tüm gençleri DGB saflarına kazanmaktır.

Bu bakışla hızla yerel meclislerimizi toplayacağız. Mümkün olan her yerelde gençlik toplantıları gerçekleştireceğiz. Genel kurulumuzun ortaya koyduğu ilke ve şiarları en geniş gençlik kitlelerine ulaştıracacağız. Gençlik içinde devrimci bir odak olmak için seferber olacağız. DGB’nin gençlik içerisinde tanıtımını, propagandasını etkin bir şekilde yapacağız. Bunu gençliği ve toplumu ilgilendiren tüm sorunlarla baği içerisinde, somut bir mücadele pratiği üzerinden gerçekleştireceğiz.

Unutmayalım ki, şimdi zaman bizim zamanımızdır, devrimin zamanıdır, devrimcilerin zamanıdır. Gençlik de, devrim de geleceği ifade etmektedir. Geleceği kazanmak bugünden gençliği devrime kazanmaktan geçmektedir.

Şimdi zaman, DGB olarak gençlik hareketine önderlik etme, gençliğin devrimci potansiyelini açığa çıkartma, örgütlenme ve düzene karşı devrim çizgisine kazanma zamanıdır.

Şimdi zaman bizim zamanımızdır, devrime hazırlığın, devrimci hazırlığın zamanıdır.

DGB’nin kuruluşunun temel misyonu, gençlik içinde devrime hazırlıktır, devrimci hazırlıktır. Bunu böyle kavradık ve genel kurulumuzu bu bakışla başarıyla geride bıraktık. Şimdi DGB’yi gençlik kitlelerinin örgütü yapmak, gençlik hareketindeki devrimci önderlik boşluğunu doldurmak görevi bizleri bekliyor.

DGB 1. Genel Kurulu Sonuç Bildirgesi

3 Aralık 2014

DGB 1. Genel Kurulu İstanbul'da toplandı

'Gençlik birliğe, devrime!'

Haftalar süren hazırlıkların ardından DGB 1. Genel Kurulu 30 Kasım Pazar günü İstanbul'da gerçekleştirildi. Bir dizi kentten üniversiteli, liseli ve işçi gencin katıldığı genel kurulda, gençliğin devrimci mücadelesini yükseltme iradesi öne çıktı. Liseli ve işçi gençlerin genel kurula katılımı ve katkıları anlamlı bir nokta olarak göze çarptı.

Fatih'teki Su Gösteri Sanatları Sahnesi'nde toplanan genel kurula İstanbul, Edirne, Tekirdağ, Kocaeli, Bursa, İzmir, Manisa, Ankara, Karabük, Eskişehir, Kütahya, Adana, Mersin, Kayseri, Çorum, Aksaray, Kırıkkale ve Sivas'tan katılımlar gerçekleşti.

Genel kurul Haziran Direnişi'nde katledilenlerin ve dünyanın dört bir yanında direnişleri yükselten gençliğin ve emekçilerin "selamının" iletilmesi ile başladı. Gençliğin devrimci birliğinin önemine vurgu yapılan açılış konuşmasında, DGB'nin çalışmaları hatırlatıldı. Bu aynı dönemde sermaye iktidarının işçi katliamları hatırlatılarak, 'işçi sınıfının genç neferleri'nin mücadeleyi yükselteceği belirtildi. Devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ve "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganının haykırılmasının ardından, genel kurul sinevizyon gösterimi ile devam etti.

Sinevizyon gösteriminin ardından genel kurul programı tebliğ sunumlarıyla devam etti.

"Düzene karşı devrim!"

Genel kurul kürsüsünden ilk olarak 'Toplumsal düzen, işçi sınıfı ve gençlik' başlıklı sunum yapıldı. "Düzene karşı devrim" şiarını temel alma ihtiyacına değinilen sunumda DGB'nin, işçi sınıfının mücadelesinin bir parçası olduğunun altı çizilerek şu ifadelerle yer verildi:

"Sadece öğrenci gençliği değil tüm bir gençliği örgütleme, devrimin öznesi yapma hedefindeyiz. Bunun yanında DGB, işçi sınıfının mücadelesinin üniversitelerdeki, liselerdeki, gençliğin yaşam alanlarındaki sesi olacaktır. İşçi eylemleriyle, direnişleriyle, işgalleriyle dayanışmanın ötesinde

bunları kendi eylemi olarak ele alacaktır. Gençlik içerisinde sınıf bakışının, mücadelesinin temsilcisi olacaktır."

Sunumun ardından divandan yapılan konuşmada, süren işçi direnişleri hatırlatıldı. Bu direnişlerin sesinin üniversite ve liselere taşınacağı belirtildi. DGB'nin işçi direnişleri ile daha yakından ilişki kuracağı ve direnişlerin içinde olacağı vurgulandı.

"Denizler'in devrettiği bayrağı taşıyoruz"

'Emperyalist savaşların arka planı ve gençliğin anti-emperyalist mücadelesi üzerine' başlıklı sunumda, DGB'nin emperyalizme ve anti-emperyalist mücadeleye ilişkin bakışı ve mücadele ilkeleri ortaya konuldu.

DGB'nin bu konuya ilişkin yaklaşımı 4 madde halinde özetlendi.

'Toplumsal sorunlar ve DGB'

Genel kurul programı, 'Toplumsal sorunlar ve DGB' başlıklı sunum ile devam etti. Sosyal sorunlardan ulusal soruna, kadın sorunundan çevre sorununa kadar, kapitalizmin yarattığı sonuçlar anlatıldı. DGB'nin toplumsal sorunlar karşısında gençliğin birleşik devrimci mücadelesini örgütleyeceği vurgulandı.

Gericı saldırılara ve baskılara militan yanıt 'Baskı ve gericilik' başlıklı sunumda devlet terörü, dinci-faşist saldırılar üzerinde duruldu. Saldırılarına karşı gençliğin militan eyleminin örgütlenmesi gerektiği belirtilen sunumda, öneriler sıralandı. Sunumun ardından divandan yapılan konuşmada ise DGB'nin kurulduğu bu dönemin 'devrime hazırlık' dönemi olduğu belirtilerek, sermaye iktidarının da kendi cephesinden bu döneme hazırlandığı ve saldırılarını arttırdığı vurgulandı. Bunun karşısında gençliğin fiili meşru ve militan eylemini yükseltilmesi gerektiği belirtildi.

'Eğitim sorunu üzerine' başlıklı sunumda paralı ve anti-bilimsel eğitim üzerinde duruldu. Eğitimdeki anadil sorununa vurgu yapıldı.

Liseliler ve genç işçiler öne çıktı

İlk bölümün ardından gerçekleşen serbest kürsüde de liselilerin ve genç işçilerin öne çıktığı görüldü.

Bu bölümde kürsüye çıkan özel üniversite öğrencisi bir DGB'li özel üniversitelerdeki örgütlenmeleri anlattı.

Ardından, Gebze'de staj yaptığı fabrikada namaz dayatmasını kabul etmediği için atılan DLB'li yaşadıklarını anlattı. Düzenin gelecek vaadiyle gençliği susturmaya çalıştığını, ancak geleceksizlikten başka birşey sunmadığını söyledi. Sözlerini "Devrimciler hiçbir yerde susmadı, susmayacak" diyerek sonlandırdı.

Bir meslek lisesi mezunu da söz alarak staj sömürsünü anlattı. Eğitim sorunları üzerinde durduktan sonra, ekonomist bakış açısıyla değil, sorunların gerisindeki burjuva sınıf iktidarını gözetten bir politika izlenmesi gerektiğini belirtti. Sınıf mücadelesi ekseninde yürüyen politik gençlik örgütü ihtiyacına vurgu yaptı.

Söz alan bir DLB'li de Oğuzhan Çalışkan'ın katillerinden hesap sorulması için DLB saflarında örgütlenme çağrısı yaptı.

Kocaeli DGB adına genel kurulu selamlayan konuşmacı ise "Kavgamız yarının kavgasıdır" diyerek devrime hazırlığın önemine değindi. "Her yeri isyan ateşi ile tutuşturacağız" sözleri ile konuşmasını sonlandırdı.

Meslek lisesi mezunu genç bir işçi ise hem liselerdeki hem fabrikalardaki gericı-yozlaştırıcı saldırılara değindi. Kurtuluş yolu olarak Greif'lerin çoğaltılması gerektiğini vurguladı. Habip, Ümit, Hatice ve Alaattin'in mirasının taşınacağını belirtti. Konuşma "İşgal, grev, direniş!" sloganı ile karşılandı.

Sivas'tan genel kurula katılan bir DGB'li ise çevre sorunlarının önemine değindi ve DGB'nin ilkeleri arasında bu soruna ilişkin bir madde olması gerektiğini belirtti.

Başka bir konuşmacı ise uyuşturucu ve yozlaşma sorununa değindi. Bunun devletin politikası olduğunu vurguladı. Buna yönelik mücadele üzerinde durulması gerektiğini belirtti. Ardından söz alan bir konuşmacı da köylülerin ve kır proleterlerinin örgütlenmesinin önemine vurgu yaptı.

Serbest kürsüden sonra genel kurula ara verildi.

"Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!"

Genel kurulun ikinci bölümü Avrupa DGB adına yapılan konuşma ile devam etti. Avrupa'da da böyle bir adım atmayı hedeflediklerini söyleyen konuşmacı, genel kurulu yayınlardan takip etmek yerine, onun bir parçası olmak için geldiklerini belirtti. Genç devrimci önderler Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve İbrahim Kaypakaya'nın mirasını devralarak, derim ve sosyalizme yürüceklerini belirtti.

Gençliğin devrimci birliğinin Avrupa'da da ihtiyaç olduğunu belirten konuşmacı, sözlerini "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm" şiarı ile sonlandırdı. Konuşma "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!" sloganı

ile karşılandı.

İkinci bölümün ilk sunumu 'DGB'nin örgütlenme tarzı' üzerine oldu. Gençliğin devrimci örgütünün ihtiyacına vurgu yapılan sunumda örgütlenme üzerine öneriler sunuldu.

Sonraki sunum ise 'eylem çizgisi' üzerine oldu. Tarihsele deneyimlere ve gençliğin son dönemdeki mücadele deneyimine değinilen sunumda, gençliğin mücadele dinamizmi anlatılarak *"İşte DGB bu potansiyelin adresi olmak için kitle direnişine önderlik edecek bir eylem çizgisini sahip olabilmelidir. Zira ancak böylesi bir devrimci eylem pratiği yarının zorlu mücadele günlerine yanıt üretebilir"* denildi.

Ardından 'Devrimci kimlik ve DGB' başlıklı sunum yapıldı. Sunumun ardından "Mahir İbo Deniz, sürüyor sürecele mücadelemiz!" sloganı atıldı.

DLB adına yapılan konuşmada da "Denizler'in yolundan yürüyenleri selamlıyoruz" denildi. "Biz de varız" diyen DLB temsilcisi konuşmasını "Tek yol devrim!" sözleriyle sonlandırdı. Genel kurulda meslek liseli öğrenciler adına da konuşma yapıldı.

Başka bir DLB'li ise DLB'nin meslek liselilerinde yürüttüğü faaliyetleri aktardı.

Deneyimler paylaşıldı

Serbest kürsüyle devam eden genel kurul programında bir liseli söz aldı. Emperyalist savaş ve saldırganlığa ayrılan bütçeye dikkat çeken lisesi, Ankara'da konuyla ilgili kampanya başlattıklarını söyledi. Özel eğitim kurumlarının teşvik edilmesi üzerine de konuştu.

Üniversiteyi meslek yüksekokulundan terk eden bir genç de söz alarak bu alanın sorunlarını anlattı. Ayrıca dinci-gerici iktidarın imam hatip dayatması üzerinde durdu.

Çukurova DGB adına yapılan konuşmada, emperyalizm ve devrimci miras üzerine vurgular yapıldı. Konuşmacı, Siyasal İslam'ın Filistin sorunu karşısındaki riyakarlığını teşhir ederek, DGB'nin bunun karşısına çıkacağını belirtti. Suriye ve Kobanê'deki gelişmelere değinerek, bu konuda daha faal olmak gerektiğini söyledi.

DGB örgütlenmesi üzerine yapılan konuşmada da meclislerin önemi ve işlevli hale getirilmesi üzerinde duruldu. Örgütlenmeyi tabana yaymak ve bürokrasiye mahal vermemek gerektiği belirtilen konuşmada, yayın komisyonları kurulması önerildi.

İzmir'den bir DLB'li tarafından yapılan konuşmada da örgütlenme araçları üzerinde duruldu. İzmir'deki Gençlik Kültür Evi deneyimi anlatıldı. Yerel yayınların önemi vurgulandı.

İstanbul Üniversitesi'nden DGB'liler, son dönemde yaşanan saldırıları ve rektörlük-polis işbirliği ile estirilen baskı ve terörü anlattı. Reformist gençlik örgütlerinin saldırılar karşısındaki tutumuna değinilen

konuşmada, sol içi şiddet olduğunda sopa sallayan reformistlerin, gerici çetelerin saldırıları karşısındaki pasif ve geri tutumu teşhir edildi. Bu boşluğu doldurmada DGB'nin sorumluluğuna işaret edildi.

İzmir'den bir DLB'li de yerel yayın deneyimini anlattı.

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi (DEÜ) ve Aksaray'dan DGB'liler deneyimlerini aktardılar. Aksaray'dan katılan DGB'li yerelde yaşadıkları baskıları, siyasi polisin faaliyeti engellemeye yönelik çalışmalarını, buna karşın ısrarla sürdürülen devrimci faaliyeti anlattı. Ardından yapılan konuşmalarda gençliğin örgütlenmesi sorunu ve köylü sorunu üzerine vurgular yapıldı.

İzmir'den bir DGB'li, Kürt halkına yönelik imha ve inkar saldırılarını teşhir etti. Kobanê direnişi sürecinde, merkezi politikanın açık ve net olmasına karşın DGB'nin eylemli dayanışmada zayıf kaldığı eleştirisini yönelten DGB'li, DGB'nin birleşik devrim perspektifiyle Kürt halkının yanında olması, Mazlumlar'ın mirasını yükseltmesi gerektiğini belirtti.

Marmara Üniversitesi'nden bir DGB'li ise üniversitedeki baskı ve gerici ile geleceksizlik ve işsizliğe değinerek genel kurulu selamladı.

Bir DGB'li de devrimci kimlik tartışmalarına ek yaptı. Serbest kürsünün ardından genel kurula yemek arası verildi.

Yayınlar ve logo üzerine tartışmalar

Genel kurulun son bölümünde yayınlar, logo, DGB'nin ilke ve işleyişine dair görüş ve öneriler dile getirildi.

İlk olarak Karabük Üniversitesi'nden bir DGB'li söz

geçen kitle Bankalar Caddesi'nin ortasında buluşarak sloganlarla çay bahçelerinin önünden yürüyüşe devam etti.

"Gençlik birliğe DGB'ye!", "Yaşasın Devrimci Gençlik Birliği!", "Mirabeller'den Arınlar'e kavgaya bayrağı ellerimizde!", "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!", "Stajyer köle olmayacağız!", "Oğuzhan'ın hesabı sorulacak!", "Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak!", "İşçi katilleri hesap verecek!" sloganlarıyla çay bahçeleri önünden geçen DGB kitleleri etkinlik salonuna da sloganlarla girdi.

Kızıl Bayrak / Kartal

olarak yerel yayın deneyimlerini anlattı. Meclislerin örgütlenme aracı olarak yerel yayınları gündeme alması gerektiğini belirten DGB'li, esneklik ve özgünlük sorunlarına da dikkat çekti. Merkezi bir yayın olarak internet sitesinin önemini vurguladı.

Hacettepe Üniversitesi'nden bir DGB'li de üniversitede kurdukları sinema topluluğu üzerinden deneyimlerini paylaştı.

Küçükçekmece Gazi Anadolu Meslek Lisesi Okur Meclisi'nden bir DLB'li de faaliyetini yürüttükleri "Özgür Tahta" isimli fanzin deneyimini aktardı.

Bir DGB'li ise aylık merkezi bir yayın çıkarılması gerektiğini söyledi. Kartal DGB'den bir katılımcı eğitim çalışmalarına dair öneri sundu.

Dokuz Eylül, Ege ve Yaşar üniversitelerinden DGB'lilerin çıkardığı "Değirmen" isimli yerel yayının tanıtımı yapıldı.

Yerellerden ilke taslağına dair görüş ve öneriler

Genel kurulun son bölümünde ilke ve işleyiş konusunda yerelerde yapılan tartışmalar aktarıldı.

Bu bölümde ilk söz Ankara Meclisi'nin oldu. Meclis, DGB'nin ilkeleri arasında "sosyalist dünya görüşünü benimser" ifadesinin yer alması gerektiğini belirtti.

Bursa Meclisi adına yapılan konuşmada da DGB ilkeleri üzerine hazırlanan taslak metne dair eleştiriler dile getirildi. Bu doğrultuda hazırlanan bir taslak genel kurula sunuldu. Mücadele taleplerinin formülasyonuna ilişkin öneriler paylaşıldı.

Genel kurulun geri kalan bölümünde bu öneriler üzerine tartışmalar yaşandı. İlkeler ve taleplerin formüle edilmesinin yöntemi ve içeriği üzerine yapılan tartışmalar, genel kurulun diğer bölümlerinden daha canlı bir halde gerçekleşti.

Bir DGB'linin, konuşmasını Kürtçe olarak yapması coşkulu alkışlar ve "Kürdistan goristan ji bo faşistan!" sloganı ile karşılandı.

Tartışmaların ardından divan tarafından yapılan konuşmada, DGB'lilerin artık ortak bir politik platform üzerinden yanyana gelecek olmalarının önemi belirtildi. Mücadelenin süreceği vurgulandı.

Genel kurul "Yaşasın devrimci gençlik birliği!" sloganı ile sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Devrim çağrısı Kartal'a taşındı

DGB'liler, kuruluş şenliğinin yapıldığı salona coşkulu bir yürüyüşle geldiler. DGB'liler Kartal Bankalar Caddesi'nin her iki ucunda toplanarak konuşmalarla işçileri, emekçileri ve gençliği mücadeleye çağırdı. Eylem öncesinde, Bankalar Caddesi ve etkinlik salonunun çevresi DGB ve DLB bayraklarıyla donatıldı.

Toplanmanın ardından her iki yönden yürüyüşe

‘Gençliğin devrimci birliği yolunda önemli bir adım’

DGB 1. Genel Kurulu’na katılan liseli ve üniversitelilerin, DGB ve genel kurul üzerine görüşlerini aldık.

Gençliği kucaklayacak bir örgütlülük

Ankara’dan bir DGB’li: 2000’lerin başından bu yana gençliğin birleşik, militan, kitlesel bir gençlik hareketini yaratmak iddiasıyla bu tartışmaları yürütüyorduk. (...)

Her şeyden önce bugün toplumun Haziran Direnişi’yle birlikte harekete geçen dinamiklerini kucaklayabilecek bir örgütsel şekillenişe ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz. DGB de bu şekillenişin bir alternatifi olarak kendini var ediyor. Bir taraftan düzene karşı devrim şiarıyla ortaya çıkarken diğer taraftan gençliğin enerjisini reformist kanallara akıtan hareketlere karşı bir devrimci odak olarak çıkma misyonu da aslında DGB 1. Genel Kurulu toplanmış oldu. Uzun bir emeğin sonucu olarak bu genel kurulu topladık. Birçok yerde eylemler gerçekleştirdik, meclislerimizle tartışmalar yürüttük. DGB tek başına üstten dayatmalarla değil, meclislerle tabandan bir iradeyi yansıtmış oldu. Birçok ilden katılım ve birçok ilde toplanan meclisler de bunun bir göstergesi olarak karşımızda duruyor. Her şeyden önce taban inisiyatiflerini açığa çıkarabilmek, gençliğin bir kürsüsü olabilmekle DGB yeni dönemde misyonunu oynayacaktır.

(...) DGB, önümüzdeki dönem bütünlüklü bir mücadeleyi önüne hedef olarak koymak zorunda. Bunun için bir taraftan kitlelerle tartışmalar yürütmek diğer taraftan hareketin sokak ayağını örmekle yükümlüyüz diye düşünüyorum.

Gençlik hareketinde önemli bir adım

İzmir’den bir DGB’li: (...) 2000’li yıllardan bu yana tartıştığımız, dile getirdiğimiz bir tartışma ama bu tartışmaların en somut halini Haziran Direnişi gibi toplumsal bir mücadele döneminde daha somut tartışabileceğimizi düşündük. Artık bunun bir karşılığı var dedik. (...) Böyle bir tarihsel sürecin içinde; bütün Avrupa kaynakları, Ortadoğu’da böyle bir emperyalist savaş çıkmışken, kapitalist düzenin kendisi bu kadar köhnemişken, tüm pislikleriyle halkın üzerine saldırırken DGB’nin böyle bir ortamda çıkmasını özellikle Türkiye devrim tarihinde bir kilometre taşı olarak görüyorum.

Genel kurulda coşkulu, zengin tartışmalar oldu. Ama bu tartışmaların kendisi nihai bir sonuca ulaşmadı. Bu sonucu daha sonraki tartışmalarla, aslında sürekli tartışacağız, DGB’nin ilke ve işleyişini, araçlarının ne olması gerektiğini. Bu tartışmaları bitirmeyeceğiz. Çünkü biz tartışmalarla eleştirilerle kendimizi var ediyoruz, geliştiriyoruz.

Bu genel kurul ve genel kuruldan sonraki etkinlik devrim taşının altına elini koymayı düşünen, bu mücadeleyi göğüsleyen her gence faydalı oldu. Bu coşkuyla, yerellerimize döndüğümüz zaman daha dirençli bir faaliyet yürütüleceğini düşünüyorum. (...)

Gençliğin kendini ifade edebileceği bir yer olacak

Gebze’den bir liseli: DGB genel kurulunda liseliler olsun üniversiteliler olsun genç işçi arkadaşlarımız olsun hepsi birçok konuda söz aldı, farklı tartışmalar yaptık.

(...) Farklı görüşlerden en doğrusunu, en iyisini, en sağlamını; sosyalizme giden yolda aslında gençliği nasıl politikleştirmemiz, nasıl örgütlememiz konusunda çok farklı fikirden ortak bir fikre vardığımızı düşünüyorum.

(...) DGB, aslında örgütlü olmayıp içinde mücadele isteği olan gençleri kucaklayacak bir örgüt. Bu gençler aslında biraz daha mücadele içinde politikleşecek, örgütlenecek ve devrimci kimliği bu şekilde benimseyecek insanlar.

DGB, gerçekten şu anki döneme göre ihtiyaç olan bir örgütlenme bu açıdan DGB gençliğin kendini ifade edebileceği bir yer olacak. Bu da döneme göre oldukça önemli.

Belirlenenler pratiğe dökülmeli

Kocaeli’den bir DGB’li: Genel kurulda konuşulan şeyler aslında tarihsel bir adım, eğer bu somuta dökülebilirse.

Olması gerekeni söylüyoruz olması gerekeni yapmak da gerekiyor. Çünkü dünya görüşümüz bunu gerektiriyor. Söylemlerle eylemi buluşturabilen bir hale getirmek gerekiyor. Elbette ki umut her zaman sol yanımızda duruyor, bu umudu taşıyoruz. (...)

DGB’nin 1. Genel Kurulu da talepler ve ilkeler somuta dönüştürülebilirse; bu sorunları gerçek

anlamda çözebilecek, bir alternatif üretebilecek ilk ayağı oluşturuyor diye düşünüyorum. Aslında genel kurulda olması gerekeni söyledik, yürünecek yolu belirledik şimdi. Bu somutlanmış oldu bir noktada. Y yapmak istediklerimizi yayınlarımızda, bildirilerimizde, internet sitelerimizde belirttik. Bunun sistematik bir şekilde faaliyetleştirilmesi gerekiyor, alana inmesi, kitlelerle buluşması gerekiyor. Genel kurul da bunun ilk adımı oldu.

Kafamızdaki soru işaretleri cevaplandı

Sivas’tan bir DGB’li: (...) Son Türkiye Meclisi’nden sonra da DGB olarak kendi bulunduğumuz yerelerde büyük bir güç olarak yolumuza devam etmiştik. Burada iyice oturduktan sonra, (çünkü genel kuruldaki arkadaşlar bu hareketi daha iyi kavradığı için) daha verimli konuşmalar daha verimli eylemsellikler oluşturarak bir faaliyet yürüteceğiz.

Bunun önemi şuradan geliyor. Genel kuruldan önce kafamızda olan tartışmalar, eksiklikler cevaplandı. Buradan sonra insanların karşısında daha güçlü bir şekilde çıkabileceğiz.

Üniversitelerde bulunan reformist-sol öğrenci örgütlenmelerinin boş bıraktığı, emperyalist savaşlara gönderme yapamaması, salt anti AKP çerçevesinde örgütlenmesi; bunların karşısında DGB’nin devrimci temellere-politikalara dayanan siyaset anlayışı, dünyaya bakış perspektifi bu noktada önemli bir yer tutuyor. (...)

Birleşik, devrimci ruhu yaratabileceğimize inanıyorum

Bursa’dan bir DGB’li: Genel kurulu olumlu buluyorum. Özellikle Türkiye genelinde bir örgütlenme yaratması açısından, sosyalist bir temelde ama aynı zamanda farklı görüşleri de içinde barındırmayı amaçlayan ve bunu sosyalizme yönlendirmeyi işaret eden bir genel kuruldu. Bu açıdan ileriki zamanlar için bunu olumlu buluyorum. Daha geniş kapsamlı bir çalışma yürütüldüğünde amaçladığımız birleşik, devrimci ruhu yaratabileceğimize inanıyorum. (...)

Gençlik mücadelesi şu anda parçalı ve dağınık bir biçimde ilerleyen bir yolda bana göre. Birbirinden kopuk oluyor Gezi’den gördüğüm kadarıyla. Ama DGB’nin gençlik hareketini toparlayıp devrimci bir noktada bir araya getireceğine inanıyorum. İlerleyen süreçlerdeki bir araya gelişler bunu sağlar diye düşünüyorum.

Devrimci bir kültürle örgütlenecek

Manisa’dan bir liseli: Haziran Direnişi’nden sonra biz ciddi bir örgütlenme sorunu olduğunu gördük. DGB, bu sorunu aşabilecek bir örgütlülük ve bunu aşabilecek düzeyde. Daha devrimci bir kültürle, Mazlumlar’ın, Denizler’in, Mahirler’in kültürüyle bunu aşabileceğine inanıyorum.

Devrimci duygularla gelen gençliği kucaklayacak

Kayseri’den bir DGB’li: (...) Gezi sürecinden sonra bütün gençliği devrimci temeller üzerinden bir arada toplayan devrimci bir örgütün gerekliliği üzerine DGB gerekiyordu. Tam da bu noktada DGB’nin anlam ve önemi büyük. Yaptığımız genel kurul da bu bağlamda önemli bir genel kurul olmuş oldu. Bundan sonra DGB, devrimci duygularla gelen gençliği sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim şiarıyla örgütleyecek, meşru militan mücadelede gençlik içerisinde devrim yolunda bir adım atacak diye düşünüyorum.

Coşkulu ve verimli bir genel kurul gerçekleştirdik

Eskişehir’den bir DGB’li: DGB, toplam gençlik tablosu içerisinde bir eksikliğin ürünüydü bizim açımızdan. Gençliğin içine baktığımızda genelde reformist algının yoğunlukta olduğunu biliyoruz. Ve gençliğin içindeki dinamikleri kucaklayacak gerçek devrimci bir yapılanmanın olmadığını söylüyoruz. Elbette bu sorumluluk biz devrimcilerin omuzları üzerindeydi. (...) Genel kurul çok coşkulu ve bizim açımızdan da çok verimli oldu. Bundan sonraki süreçte de yerellerimize döndüğümüzde buradan aldığımız coşkuyla aslında pratikle biraz daha bunu geliştirebilmek ve gençliğin içindeki o devrimci dinamiği yakalayıp düzene karşı devrim şiarıyla çıktığımız bu yolda gençliği toparlama misyonunu biraz daha geliştirmek büyümek istiyoruz.

DGB gençliği devrime kazanmalı

Çorum’dan bir DGB’li: DGB işçi sınıfı mücadelesi üzerinden gençleri devrime yönlendirmek amacıyla kurulmuş bir örgüttür. Çorum’da daha önceden böyle bir örgütlülük yoktu.

DGB gençliğin devrime katılması konusunda gerekli bir çalışmaydı bence. Çünkü gençler daha önceden örgütsüz olarak katılıyorlardı. Örgütlü olmak daha da bilinçli olmaları anlamına geliyor. Yaptıkları şeyi bilerek, teorikte bir şeyleri bilerek onları pratiğe dökme konusunda yardımcı olacağını düşünüyorum.

Genel kurul verimli oldu

Kıbrıs’tan bir DGB’li: Öncelikle gençliğin devrimci birliği ihtiyacı üzerine böyle bir pratik ortaya konuyor. Bunun özellikle bu dönemdeki önemi daha da ön plana çıkıyor. Çünkü gençlik yozlaşmışken alkolün, uyuşturucunun batağına çekilmişken, özellikle devrimci ihtiyaçlarla ortaya çıkılması çok önemli bu noktada. DGB bu ihtiyacı karşılıyor.

Gerek genel kurul olsun gerek hazırlık süreçleri olsun oldukça tartışmalı verimli ortamlarda gerçekleşti. DGB, gençliğin kendi içinde tartışmasıyla ortaya çıkan bir pratik oldu. (...)

Gençliği özneleştirmek için anlamlı bir adım

İstanbul’dan bir DGB’li: (...) Bundan sonra DGB, gençliğin devrimci birliğinin yaratılması için genel kuruldan aldığı motivasyonla çalışmalarına hız vermeli. Geniş gençlik kitleleriyle bağ kurabilen, toplumsal gündemlere refleks cevaplar verebilen eylemsellikler içerisinde, gençliği de eyleme çeken ve özneleştiren bir pratik hat izlemeli.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DGB’nin kuruluşu şenlikle selamlandı

‘Zaman devrime akıyor’

Devrimci Gençlik Birliği (DGB), kuruluşunu 30 Kasım akşamı Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi’nde düzenlediği coşkulu ve kitlesel bir şenlikle kutladı. Gençliğin devrimci dinamizminin öne çıktığı gecede sloganlar susmadı.

“Mesafelerin arasını azaltarak, inancımızı katkı ederek, karanlıkları yırtarak geliyoruz. Ortadoğu’dan direnişin ezgisi ile, Amerika’dan tenimizin karalığıyla, yeryüzünün lanetlileri ile, ayaklanan milyonların zafer şarkıları ile geliyoruz” sözleri ile başlayan programda, “zulmün kalelerinde direniş bayrağını bedenleri ile kızıştıran tüm ölümsüzler için” saygı duruşunda bulunuldu.

Devrimci türkü ve marşlarla DGB selamlandı

Saygı duruşunun ardından sahne Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu’na bırakıldı. Müzik topluluğu, Ulaş’a Ağıt ve Gündoğdu Marşı’nı seslendirdikten sonra sahneden ayrıldı. Gündoğdu Marşı tüm salon tarafından ayakta ve yumruklar sıkılı bir şekilde söylendi.

Ardından TKİP dava tutsaklarının şenliğe gönderdiği mesaj okundu. Mesajın okunmasının ardından salonda “Devrimci tutsaklar onurumuzdur!” sloganı yankılandı.

Şenlik Ümmüşen’in, büyük beğeni toplayan dinletisini sahnelemesiyle devam etti.

DGB: Zaman devrime akıyor

Etkinliğin ana konuşmasını yapan Devrimci Gençlik Birliği sözcüsü, “Zaman devrime akıyor” diyerek başladığı konuşmasında Ferguson, Arjantin ve Meksika’da da mücadelenin büyüdüğüne, Türkiye topraklarında da bu çağrının yükseldiğine vurgu yaptı. Genel kurulda canlı tartışmalarla beraber ürettiklerini ve geliştirdiklerini söyleyen sözcü “Bugün salonları doldurarak yarınsa alanları doldurarak çağrımızı yükseltiyoruz” dedi. Gençliği devrim saflarına kazanmak için yola çıktıklarını söyleyen DGB sözcüsü, işçi sınıfının yolundan gitmek için mücadele ettiklerini, Greif işçilerinin işgal deneyiminden öğrendiklerini söyledi.

Şenlik, müziğin piyasalaşmasına karşı sokakta sanatlarını sürdüren Bremin Mızıkacıları’nın sahne almasıyla devam etti.

Salonla canlı bir etkileşim kuran grubun çaldığı parçalara yüzlerce genç halaya katılarak eşlik etti.

Bremin Mızıkacıları’nın ardından “Dersim kayıpların ağıtların coğrafyası” denilerek Domane Dersim sahneye çağrıldı. Grup gençliği devrime, birliğe çağırarak parçalarını seslendirdi.

Şenlik programında, mücadele alanlarından işgal fabrikalarına ezgilerini paylaşmaya devam eden Aliye Fişenk de yer aldı.

Şenlikte, Fazla Mesai Tiyatro Topluluğu da sahne alarak, Çiğli İşçi Kültür Evi’nde çalışmalarını devam ettirdiğini, işçilerden oluşan bir topluluk olduklarını ifade etti. 17 Aralık yolsuzluk operasyonunda, Kobanê katliamlarında sessiz kalan işçi sınıfının aynı zamanda Kavel’lerde, DGM boykotlarında gücünü gösterdiğini, iki yıldır Yatağan’da direndiğini, Greif işçileriyle mücadeleyi yükselttiğine dikkat çeken topluluk, işçilerin yaşamından kesitler sunan oyunun gösterimine geçti.

İzleyicilerin büyük bir dikkat ve beğeniyle izlediği tiyatro oyunu uzun süre alkışlandı.

İzmir Gençlik Kültür Evi Halk Oyunları ekibiyle devam eden etkinlik programı “Yaşasın Devrimci Gençlik Birliği!” sloganı ve marşlara hep beraber eşlik edilmesiyle son buldu.

Etkinlikten notlar:

* Salonun girişinde Eksen Yayıncılık standının dışında EKK’nın el emeği ürünlerini sergilediği stand ve DLB standı yer aldı. Şenliğe gelen gençler, DGB standındaki deftere mesajlar yazdı.

* Salona, “Özerk-demokratik üniversite! Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!”, “Gençlik birliğe, devrime!”, “Yolumuz işçi sınıfının yoludur!”, “Yolumuz devrim davasında düşenlerin yoludur!” ve 6 dilde “Yaşasın halkların kardeşliği!” pankartları ve devrimci önderlerin sancakları asıldı.

* Etkinliğe, uzun bir direniş süreciyle sendikal örgütlenme mücadelelerini kazanan UPS işçileri de katılım sağladı.

* Etkinliğe, DGB’nin kuruluşunu ve geceyi selamlayan birçok mesaj geldi. DEV TEKSTİL, Sosyalist Kamu Emekçileri, HDP Küçükçekmece Gençlik Meclisi, SDP adına gönderilen mesajlarla etkinlik selamlandı. Kütahya, Çukurova, Eskişehir, Kayseri ve Ankara DGB’nin mesajları da gecede okundu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dersim halkının faşist Bahçeli'ye yanıtı:

Katliamların hesabını vereceksiniz!

Sömürü düzeninin bekası için kendilerine verilen vazifeyi yerine getiren düzen partilerinin kendi aralarında göstermelik de olsa didiştikleri olur. Gören sanır ki birbirlerinin yakasına yapışmışlar, kıyasıya bir mücadele içindeler. An gelir karşılıklı rest çekerler, meydan okurlar. Ancak tüm bunların gerisinde çıkar hesapları vardır. Kıpışmaları talanın, adaletsizliklerin, haksız kazancın, hırsızlığın, çürümüşlüğü'nün son bulması için değildir. Zira tüm bunlardan birlikte, aynı derecede sorumludurlar. Tıpkı bu topraklarda gerçekleşen katliamlardan ve kıyımlardan yine birlikte sorumlu oldukları gibi...

Elbette çaldıklarını daha sindirmeden yeni hırsızlıklar yapanlardan, ellerindeki kan henüz kurumadan yeni katliamlar gerçekleştirenlerden başka da bir şey beklenemez. Ancak birbirlerine meydan okurlarken bile geçmişte ve hala zulme uğrayan Kürtleri, Alevileri, Ermenileri, devrimcileri hedef göstermeden duramıyorlar. Kaç-ak sarayına yerleşen Erdoğan'dan diğerlerine, hepsi 14 yaşındaki Berkin'den başlayarak, kendileriyle aynı sömürücü sınıfa mensup olmayan herkese hakaret etmekten geri kalmıyorlar. Öyle ki, karşılıklı 'hodri meydan' derken bile katliamlara maruz kalanlara karşı birbirlerini kışkırtıyorlar. Tıpkı faşist partinin şefi Bahçeli'yi Dersim'e yönlendiren gericilerin yeni başbakanı Davutoğlu gibi. Sonrasında da MHP'li Meral Akşener, Davutoğlu'na, "Kürtlere olan düşmanlığını git Diyarbakır sokaklarında söyle" dedi.

Seyit Rıza şahsında Dersim isyanına katılanları 'ası' ilan edip Dersim Katliamı'nı meşrulaştıran, bu vesileyle Dersimlilere, Alevilere, Kürtlere hakaret eden Bahçeli'ye "git bunları Dersim'de söyle" diyen Davutoğlu, içindeki Alevi ve Dersim düşmanlığını böylece yeniden dışa vurmuş oldu. Çünkü CHP'yi Dersim Katliamı'ndan sorumlu tutan Davutoğlu'nun ve AKP'nin gerçekte resmi tarihle yüzleşmek gibi bir derdi yoktur. Bahçeli'ye "Dersim Katliamı hakkında nasıl böyle konuşursun" demek yerine, "git bunları Dersim'de, katledilen insanların torunlarına söyle" demeyi uygun bulmuştur. Bu tercih elbette şaşırtıcı değildir. Ezilen halkları, mezhepleri ve kadınları aşağılamak, hakaret etmek AKP'nin mayasında vardır. Bilindiği üzere bunu en iyi de Erdoğan yapmaktadır. AKP, Dersim Katliamı'nın sömürsünü yapmaya çalışırken, gerçekte düşmanı olduğu Alevilere ve Kürtlere bir kez daha hakaret ettirmekten zevk almıştır.

Bahçeli ve dışarıdan getirdikleri kurtçukları ise Dersim'de gereken cevabı aldılar. Programlarını tamamlayamadan, valilikte yaptıkları açıklamanın ardından alelacele Dersim'den ayrıldılar. Ancak Bahçeli'nin dolduruşa gelip boyunun ölçüsünü aldığı Dersim seferi, yaşadığımız coğrafyada MHP'yle anılan faşist katliamları akla getirdi. MHP'nin sermayeye ve emperyalizme hizmetleri, başbuğları Türkeş'in 12 Eylül sonrası söyledikleriyle zaten doğrulanmıştı. Kendileri tetikçilikle, işkence yapmakla, katliamlarla, provokasyonlarla, mafyacılıkla, uyuşturucu ticaretiyle, kadın satıcılığıyla, çek-senet tahsilâtıyla meşgulken fikirleri hep iktidardadır.

Bu düzende yaşanmış ne kadar haksızlık, zulüm, işkence, katliam, provokasyon varsa... Nerede bir hak arama eylemi, işçi direnişi, düzene yönelmiş bir öfke varsa bu topraklarda yaşayanlar bilmektedir ki emperyalizmin ve sermayenin bu kurtçukları 'atıl kurt' emirlerini beklemektedir.

Türkiye'de faşist, ırkçı akımların geçmişi ayrı bir değerlendirme konusu olmakla birlikte, yaşadığımız coğrafyada zamanın belli bir evresinde faşist örgütlenmeleri maddi ve ideolojik olarak besleyen Nazi faşizmi olduğu gerçeği orta yerde durmaktadır. Kaldı ki bu dönem tek ırka ve mezhebe dayalı yeni bir anlayışın devlet yapısına egemen olduğu bir süreçtir. Alman faşizmini yenilgiye uğratan Sovyetler Birliği sayesinde sosyalizm idealinin dünya halkları nezdinde yükselişe geçtiği günler, dünyanın hemen her yerinde olduğu gibi Türkiye'de de ABD emperyalizminin bu tehdide karşı kendi maşalarını devreye soktuğu bir dönemdir. Gelişebilecek olası devrimleri boğmak için ABD topraklarında kontrgerilla kampları açılmış, buralarda çeşitli ülkelerden özenle seçilmiş katil adayları, provokatörler, işkenceciler yetiştirilmiştir. Bunlar arasında 1945–1955 yıllarında 9 yıl ABD'nin çeşitli kontrgerilla merkezlerinde eğitilen, faşistlerin başbuğu Türkeş'in olması ise tesadüf değildir. Sonrasında yaşanacaklar CIA'nın yaptığı tercihlerin ne kadar isabetli olduğunu göstermiştir.

27 Mayıs 1960'ta radyodan cunta bildirisini okuyan sesin Türkeş'e ait olması ne kadar doğalsa, Ağustos 1968'de Türkiye'de açığa çıkan komando kampları hakkında Türkeş'in şu söyledikleri de o kadar doğaldır; "Komünistler memleketi sahipsiz sanıp da sokak hâkimiyeti kuramazlar. Memleketimizde

onların anladığı dilden konuşacak milliyetçi çocuklar var. Bunun için gençlerimizi mücadeleci olarak yetiştiriyoruz." Türkeş gibilerinin öğretmenlerinin, yani CIA uzmanlarının eserlerinden övünç duyacağı karanlık dönem başlamıştır. Faşist katiller cinayetlerine bu yıllarda üniversite öğrencisi bir devrimciyi, Vedat Demircioğlu'nu katlederek başlar. Gerisi devrimci analarının "biz doğurduk faşist katillere öldürtmeyeceğiz" dediği yıllardır. Takvim yapraklarına kan bulaşan günlerdir. Kanlı Pazar'da, Bahçelievler'de, 16 Mart'ta Beyazıt'ta, üniversitelerde devrimci öğrencilere... Grev çadırlarında, işçi direnişlerinde, sendikal mücadelelerde, 77 1 Mayıs'ında işçilere... Sokaklarda, evlerde, kahvelerde, derneklerde, hain pusularda devrimcilere, aydınlara... Maraş'ta, Çorum'da, Gazi'de, Sivas'ta Alevilere sıkılan kurşunların arkasında faşist katiller ve onların "bana sağcılar adam öldürüyor dedirtemezsiniz" diyen koruyucuları vardır. Sistemin adına "sağ-sol çatışması" dediği, gerçekte ise sokakların faşistlerin gerçekleştirdiği katliamlarla kan gölüne döndüğü yıllar, bu coğrafyada yaşayan halkların belleğine bir daha unutulmamacasına kazınmıştır.

Geçtiği her yerde kan izleri bırakan bu faşist ideoloji esasında hep iktidarda ve uygulamaları hep yürürlükte kalmıştır. Tetikçileri kimi zaman resmi, kimi zaman sivildir. Kimi zaman devlet görevlisi, kimi zaman "Gayrı Nizami Harp" yani kontrgerilladır.

Özel harekâta, JİTEM’de, MİT’te, TEM’dedirler. 12 Eylül’de de, sonrasında da hep emirlere amadedirler. Tıpkı Bahçelievler’de 7 TİP’li genci katleden Abdullah Çatlı ve Haluk Kırıcı örneklerinde olduğu gibi. Bin operasyonun tetikçileridirler. Kimi zaman ise ‘demokratikleşir’ ve dönem gidişatına zarar verilmemesi gereken “açılımcı” olur. Ama değişen sadece görev yerleri, şahıslar ve isimlerdir. Namluya sürülen mermi hep hazırda bekletilmektedir. Haziran günlerinde yahut da Kobanê eylemlerinde... Tetiğe basılmaktan asla vazgeçilmez. Katiller Erdoğan’ın o “yedirtmem” dedikleridir.

Ne ‘Tanrı dağı kadar Türk’türler, ne de Hira dağı kadar Müslüman!’ ABD emperyalizminin çizdiği ve izin verdiği sınırlarda Türk, milliyetçi ve müslümandırlar. Dersim’de Alevilere hakaret etmeye kalksalar da, ABD üsleri önünde ancak biat etmek için, önlerini ilikleyerek sıraya girebilirler. IMF karşıtı, NATO karşıtı hiçbir açıklamada, icraatta ve eylemde bulunamazlar. Kurulu düzenin bekası için hep hazırdırlar. Ki yeri gelir, tüm bu yaptıklarına rağmen kendilerine az arpa verilmesinden şikâyet ederler. Bu gerçeği en iyi yine kendileri anlatmaktadır. MHP’nin yayın organı olan Kurultay Gazetesi’nin köşe yazarlarından Aslan Bulut’un şu sözleri başka nasıl okunabilir:

“Ülkücüler sadece büyük sıkıntılarda akla geliyor... Komünizmle mücadele edilecek, ülkücüler cepheye... Terör konusunda kamuoyu oluşturulacak, ülkücüler cepheye... Çatışmanın sürdüğü bölgelere asker, uzman çavuş sevk edilecek, seçilmiş ülkücüler göreve... Özel timler kurulacak, ülkücüler çatışmaya... Kimse aksini iddia etmesin, ben şahsen şahidim. Kıbrıs konusunda kamuoyu oluşturulacak, ülkücüler sınıra... Fakat nerede bir yağlı ekmek varsa, ülkücüler dışlanıyor... Bu kadarı da fazla ama... Ülkücülere adaletli davranışın yeter.”*

Farklı kimlikler, kültürler karşılarına çıktığında “ne mozaigi ulan” diye höykürenler tetikçilerini korumaktan sakınmazlar. Maraş Katliamı’nın organizatörü ve uygulayıcısı Ökkeş Şendiller’in (Kenger olan soyadını Şendiler olarak değiştirdi) meclise girmek için MHP’yi seçmesi, 12 Eylül öncesi Demokrat Gazetesi muhabirini öldürmekten yargılanan İsmail Hakkı Cerrahoğlu’nun MHP’den Zonguldak milletvekili olması (Parlak olan soyadını Cerrahoğlu olarak değiştirdi) gibi pek çok örnek bulunmaktadır. Bahçeli’nin vaktiyle MHP değişti diyenlere söylediği “Biz 30 yıldır hiç değişmedik. Onların bize bakışı değişti” sözleri yeterince açıklayıcıdır.

Bu düzende yaşanmış ne kadar haksızlık, zulüm, işkence, katliam, provokasyon varsa... Nerede bir hak arama eylemi, işçi direnişi, düzene yönelmiş bir öfke varsa bu topraklarda yaşayanlar bilmektedir ki emperyalizmin ve sermayenin bu kurtçukları ‘atıl kurt’ emirlerini beklemektedir. Kana susamış caniler olarak Maraş’ta, Çorum’da ve 12 Eylül sonrası sarkık bıyıklarıyla Kürdistan’da yaptıklarının İŞİD sapkınlarından hiçbir farkı yoktur. Can alış yöntemleriyle benzeştikleri gibi yaptıkları tecavüzlerle de benzeşmektedirler.

Diğer taraftan daha çok MHP’de cisimleşen bu faşist ideolojinin sermayenin ve emperyalizmin ihtiyaçları doğrultusunda hangi biçimler alacağı, ne zaman baltalarını gömecekleri ya da kapitalistlerin sefil çıkarlarını savunmak için sakladıkları yerden ne zaman çıkaracakları bizleri ilgilendirmez. Bizi ilgilendiren döktükleri kan ve sorumlusu oldukları katliamlar, bu sayede ayakta kalan sömürü düzenidir. Hiçbir şey faşist katilleri, efendileriyle birlikte döktükleri kanda boğulmaktan kurtaramayacaktır.

*(27 Eylül 1999 Kurultay)

CHP’nin Kürt sorununu çözme vaadi ve gerçekler!

CHP Genel Başkanı Kürt illerini ziyaret etti. O da tıpkı diğer burjuva siyasetçileri gibi Kürt illerinde Kürt sorununu çözeceği vaadinde bulundu. Diyarbakır’da gerçekleşen bölge toplantısında konuşan Kemal Kılıçdaroğlu; “Bize 4 yıl yetki verin Kürt sorunun çözelim” dedi. Diyarbakır cezaevinin müze olması gerektiğini belirtti. İŞİD’i eleştirdi. Kobanê direnişine “destek verdi”.

CHP Kürt sorununun çözümünü değil, Kürt halkını yok sayan imha ve inkar politikasının en rafine partisi olarak hep öne çıktı. Kürt halkının mücadelesine düşmanlıkta ve Kürt halkına yönelik sosyal şoven politikalarda sınır tanımadı. Her dönemde kirli savaşın merkezi olan Genelkurmay’a tam destek verdi.

CHP ve lideri yıllardır Kürt halkının taleplerinin karşılanmasının ülkeyi bölünmeye götüreceği söylemine sarıldı. Kemal Kılıçdaroğlu bu tutumuyla tam bir ikiyüzlü burjuva siyasetçi olduğunu kanıtladı.

CHP liderinden gelen bu açıklamalar Kürt halkının desteğini alma hedefiyle doğrudan bağlantılıdır. Kemal Kılıçdaroğlu’nun bu söylemleri ABD’nin Kürt sorununun çözümüne ilişkin belirlediği çerçeveye uyumlulaşması sürecinin de göstergesidir. Zira Kemal Kılıçdaroğlu ABD’nin desteği olmadan iktidar olunamayacağını çok iyi biliyor. Emperyalist kapitalist dünya sisteminin kabul edeceği sınırlar içinde Kürt sorununun “çözümü”, Kürt sorununun düzen içi çözümünden yana olan tüm güçleri de CHP’yi de bağlıyor.

CHP ve AKP Kürt sorununun düzen içi “çözümü” konusunda hızla birbirlerine yaklaşıyorlar. Zira Kemal Kılıçdaroğlu hem emperyalizmin, hem de Türkiye burjuvazisinin Kürt sorununa ilişkin çözüm planını ile uyumlu bir CHP yaratamazsa siyasal yaşamının sona ereceği bilinciyle hareket ediyor. CHP’deki sözde değişimi, emperyalizm ve tekelci burjuvazisinin tercihlerinden, o tercihlere yön veren çıkar ve hesaplardan ayrı düşünmemek gerekiyor.

Yapılan açıklamalar CHP’nin Kürt sorunu karşısındaki politik genlerine işlemiş olan sosyal şoven tutumunda esaslı bir değişmeye asla yol açmayacaktır. CHP, “operasyonlara devam” diyen Genelkurmay’a alkış tutmaya devam edecektir. Türkler ve Kürtler kardeşse, neden bir kardeşin sahip olduğu haklara diğer kardeş sahip olamıyor? Soruları karşısında gardını alıp, “Kürtler eşit haklara sahip olursa ülke bölünür” söylemine dört elle sarılacaktır.

CHP dün olduğu gibi bugünde tüm cilalı söylemlerine rağmen Kürt sorunun kalıcı çözümüne yönelik her adım karşısına dikilecek, Kürt halkına yönelik katliamlara tam destek vermeyi sürdürecektir. CHP, “etnik kimlik millî kimliğin yerine geçirilmek isteniyor” diyerek Kürtleri, asimilasyoncu olarak tanıtmaya devam edecektir.

Kürt halkının CHP’nin bu basit ayak oyunlarına prim vermeyeceği aşikardır. Zira Kürt halkı CHP’nin çözüm adına hazırladığı raporları nasıl da boynu bükük ortada bıraktığını çok iyi biliyor. Örneğin 12 Eylül’den sonra CHP, SHP’de vücut bulmuştu. SHP Kürdistan’da oy almak için Kürt halkının temsilcilerini SHP listesinden milletvekili aday olarak göstermişti. Aynı SHP seçilmiş milletvekillerinin hapse gönderilmesine göz yummuştu. Düzen solunun ‘90’lı yılların ortasına kadar süren Kürt açılımına dair söylemleri hızla geri çekilmiş, CHP tekçi temel anlayışına dönmüştü.

Kemal Kılıçdaroğlu’nun kimi çıkışları Dersim tartışmasında buharlaşmıştı. Partinin birkaç günlük “çok sesliliği” Onur Öymen’in çıkışıyla yerle bir olmuştu. Aynı olay CHP şefinin ‘genel af’ çıkışında tekrarlandı ve Kemal Kılıçdaroğlu “genel af”la ilgili olarak söylediklerini yalayıp, yuttu. CHP şefinin yaptığı bu açıklamanın arkasında devlet aklı vardı. Yani devlet, CHP üzerinden Kürt meselesinde gidilecek noktaları sınıadı. Yani o bütün çelişki gibi gözükten şeyler aslında çoğu zaman bir planın parçasıydı, planın sahibi ise devletti! Hiç kuşkusuz Diyarbakır bölge toplantısında söylenenler de devletçi CHP aklının doğrudan yansımasıydı.

Son 15 yılda, Anadolu solu ve Edebali çıkışı, Çarşaf açılımı, Kürt ve Dersim raporları CHP’nin eseri idi. CHP, “Kürtler için ne yaptınız?” dendiğinde “İşte bunu yaptık” demek için, tozlu arşivlerde saklanan raporlarla emekçilerin, Kürt halkının gözünü boyamaya çalıştı. Ama bu raporların ve söylemlerin tümü boş çıktı.

SHP Tunceli Milletvekili Mehmet Ali Eren, “CHP’de Kürt sorununu konuşmak, Genelkurmay’da konuşmaktan daha zordu.” diyordu. 1989’da SHP Genel Sekreteri Deniz Baykal başkanlığında hazırlanan Kürt Raporu’nun da hızla partiden ayrılan Kürtleri geri getirmek amaçlıydı. Bugün Kemal Kılıçdaroğlu tarafından Diyarbakır Bölge Toplantısı’nda Kürt sorununa ilişkin olarak söylenenler Kürt halkının gönlünü kazanmaya yönelik bir manevradır.

CHP, devletçi ve tekçi yaklaşımında bir değişim ve farklılaşma yaratmış değildir. CHP, “Kürt sorunu” ile ilgili olarak da AKP iktidarını aşan bir düşünceye ve projeye de sahip değildir. Kürt sorununun, burjuva çözümü konusunda bile bütünlüklü bir tutum almaktan uzak bir yaklaşım sergilemektedir. Öte yandan Kürt halkı CHP gerçeğini çok iyi tanımaktadır. Kürt halkına yönelik katliamlarda özel rolü bulunan CHP’nin “yeni” söylemlerinin, Kürt halkının nazarında hiçbir değeri bulunmadığı ise açık bir gerçektir.

İçerde, dışarda hücreleri parçalayalım!

Temel görev, tutsaklara yönelik başlayan tecride karşı dayanışmayı büyütmek, devletin baskı ve terörüne karşı birleşik bir mücadele örmektir.

“İç Güvenlik Reformu” adı verilen ve polis devleti uygulamalarını genişleten tasarı yasalaştı. AKP, Gülen Cemaati’ne yönelik “paralel yapı ile mücadele” adı altında yürüttüğü tartışmalar ile gölgede bırakmaya çalışsa da, yasayla asıl hedefin yükselen eylemlilikler ve sol muhalefet güçleri olduğu çok geçmeden açığa çıkmış oldu. Eylemlerde yüzün kapatılması, molotof kullanımı, gözaltı süresinin uzatılması, savcı kararı olmaksızın gözaltı, arama vb. uygulamaların tartışılması bile esas amacın ne olduğunu ortaya koymaktadır.

“Yargı Paketi” ve “İç Güvenlik Reformu” tartışmalarının yaşandığı bir dönemde, hapishanelerde de yasak ve engellemeler hayata geçirilmeye devam ediliyor.

Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü’nün 10 Kasım 2014 tarihli 172740 sayı numaralı emriyle hapishanelerde süreli yayınların posta yoluyla ya da ziyaretçilerden alımına yasak getirildi. Ücretli alım şartı ekseninde başlayan tartışma, 20 günlük zaman zarfında yasağın hediyeyle eşya düzenlemesi ile kargo alımının engellenmesine kadar genişletilmesi izledi.

“İç güvenlik” tartışmaları arasında, baskının hapishanelerde hayata geçirilmeye başlaması 1999 yılında, ABD gezisine çıkan dönemin başbakanı Ecevit tarafından söylenen şu sözleri akla getiriyor: “İçeriye hakim olamadan dışarıya hakim olamayız!” Bu sözlerin ardından Ulucanlar’da ve 19 Aralık’ta bir çok hapishanede gerçekleştirilen katliamlarla F tipi cezaevleri açılmıştı.

Ecevit’in itiraf niteliği taşıyan bu ifadesi, bugün hapishanelerde tutsaklara yönelik getirilen yasak ve engellemelerin nedeni için de bir fikir vermektedir.

Gezi Direnişi ile başlayan eylemlilikler, son 6-7 Ekim Kobanê eylemlilikleri, toplumsal hareketliliğin kitleselleşerek devam edeceğini net bir şekilde

gösterdi. Yine, yılın ilk yarısında yaşanan Greif işgali ile bugün Yatağan’da özelleştirmeye karşı yükseltelen bayrak işçi sınıfı ve emekçiler açısından ileriye dönük yaşanacak hareketliliklerin habercisi sayılabilir.

Savaşlar, bunalımlar ve devrimler dönemi olarak tabir ettiğimiz bu süreçte, emperyalist kapitalizmin efendileri yağma, talan ve sömürü düzenlerine gelebilecek her türlü saldırıya karşı bu hazırlıkları önlerine aldığı çok açık.

Olası gelişmelerin iktidarlarına yönelmesi kaygısını her zaman içinde taşıyan burjuvazi, tarihsel olarak da hep buna uygun adımlar atmakta.

Burjuvalar, toplumsal hareketliliklere öncülük edebilecek, kitleleri iktidar hedefli bir mücadeleyle yönlendirebilecek güçleri etkisiz kılmak için her türlü kirli yöntemi kullanmaktalar.

Bu saldırılarına hapishanelerdeki tutsaklarla başlamaları da, öncülerini şahsında topluma yönelik saldırılarda moral üstünlük elde etme hesaplarına hizmet etmektedir. Bu bile saldırının öncelikli siyasi ve fiziki hedefini ortaya sermektedir.

Fakat bilmeliyiz ki, tutsaklara yönelik başlatılan ve giderek genişletilen tecrit, dışarıda toplumun taleplerine karşı sermaye devletinin alacağı tutuma ve eylemliliklere yönelik estireceği terörün de bir göstergesi sayılmalıdır.

Önümüzde duran en temel görev, tutsaklara yönelik başlayan tecride karşı dayanışmayı büyütmek, bu sorunu toplum üzerinde estirilecek baskı ile birlikte ele alarak, devletin baskı ve terörüne karşı birleşik bir mücadele örmektir. Bugün için devrimci-ilerici yayın kurumları üzerinden asgari temelleri atılan mücadele pratiğini, hızla farklı alanların gündemine taşımak, yeni saldırılara karşı mücadeleyi yaymak açısından bir olanağa çevirmek, gelecekte eylemlilikler için katalizör etkisi gösterecektir.

‘Sansür ve tecriti tanımıyoruz!’

Atılım, Barikat, Demokratik Modernite, Halkın Günlüğü, Kaldıraç, Kızıl Bayrak, Meydan, Mücadele Birliği, Özgür Gelecek, Özgür Halk, Proleter Devrimci Duruş, Siyaset, Türkiye Gerçeği, Yarın gazete ve dergi emekçileri tutsaklara tecrit, devrimci basına sansürü hedefleyen 10 Kasım genelgesine karşı eylemler düzenledi.

28 Kasım günü Bakırköy Kadın Hapishanesi giriş kapısı önünde biraraya gelen kurumlar adına, basın açıklamasını *Mücadele Birliği* gazetesinden Özlem Oral okudu. Oral, tutsakların dışarıyla bağlarını kopartan uygulamanın tecrit koşullarını ağırlaştırdığını, en temel özgürlüklerin dahi ellerinden aldığını; diğer taraftan yasalarla, para ve hapis cezalarıyla, sansürlerle susturamadığı demokrat, devrimci ve sosyalist yayınlara yeni bir sansür getirdiğini vurguladı. “Bizler buna izin vermeyeceğiz” diyen Oral, eylemi örgütleyenler olarak, bu tecrit ve sansüre karşı mücadeleyi büyüteceklerini belirtti.

Açıklamanın ardından yayınlar elden verilmek istendi. Hapishane yönetimi ise bakanlığın yasak kararını gerekçe göstererek yayınların alınmayacağını ifade etti.

Hapishane yönetiminden yanıt gelene kadar, coşkulu ve öfkeli sloganlar haykırılarak oturma eylemi yapıldı. Eyleme desteği kırmaya çalışan askerler, görüş için hapishaneye gelen tutsak yakınlarını bir süre içeri almadı. Eylem sloganlar atılarak bitirildi.

Mektubunu yolla, tecriti kır!

Devrimci ve sol basın çalışanları, 1 Aralık’ta da Galatasaray Meydanı’nda toplandı. *Kızıl Bayrak* Muhabiri Mehmet Ali Karabulut eylemin açılışında yaptığı konuşmada engeli tanımayacaklarını ve meşru hak olan yayınların düzenli gönderilmesine devam edeceklerini belirtti.

Eylemde basın açıklamasını okuyan *Atılım* gazetesinden Semiha Şahin, “*AKP hükümeti, Gezi sürecinin etkileri, yolsuzluk protestoları ve Kobanê destek eylemlerini gerekçe göstererek, yeni bir güvenlik paketiyle toplumsal muhalefeti sindirme girişimi içinde*” diyerek son düzenlemelere dikkat çekti.

Açıklama sloganlarla bitirilirken hep birlikte tutsaklara yayınları göndermek için postaneye geçildi. Eylem tutsaklara yayınların gönderilmesiyle son buldu.

ÇHD’den tepki

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi Hapishane İzleme Komisyonu, 3 Aralık günü gerçekleştirdiği basın toplantısıyla, hapishanelerde uygulamaya sokulan yayın yasağını teşhir etti. Toplantıda ilk sözü alan Av. Günay Dağ, hapishanelerde uygulanmaya başlayan yayın yasağının tutsakların bu yayınlara ulaşmasını neredeyse imkansızlaştırdığını ifade etti. Komisyon adına açıklamayı okuyan Av. Yağmur Ereren, F tipi hücre saldırısıyla birlikte süregelen saldırılara değinerek, “Bu politikanın özü de siyasi tutsakları düşüncelerinden vaz geçirme, ‘ıslah etme/yola getirme’ politikasıdır.” dedi. Avukatlar, keyfi ve hukuka aykırı genelgenin iptali için Danıştay’a başvuru yapacaklarını belirttiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yeni ‘saldırı yasası’ meclisten geçti

Faşist baskı ve terörü çok yönlü olarak arttıran sermaye devleti, bu kapsamdaki bir yasayı daha meclisten geçirdi. ‘Yargı paketi’ adı altında meclise sunulan kanun teklifi meclisten geçerek yasalasta.

Polis rejimine bir adım daha

Yeni paket burjuva düzen yargısının işleyişine dair bazı düzenlemeler yapılmasını getiren yasa “paralel yapıyla mücadele” için yasal zemin hazırladığı gerekçesiyle sunuluyor. AKP iktidarının Gülen Cemaati’ne karşı hayata geçirdiği operasyonların bir gerçekliği olsa da, yasanın aslında daha kapsamlı bir saldırı sürecinin adımı olduğu, hedefinin de tüm muhalif kesimler olduğu biliniyor.

“Adli yılın açılışı” ile ilgili maddenin kaldırılması, hakim ve savcılara aylık ek tazminat ödenmesi, disiplin affı, Yargıtay’a yeni daireler açılması gibi maddeleri bir yana, yasanın en önemli yanı polis rejimi uygulamalarında bir adım daha atılması oldu.

‘El koyma’nın önü açıldı

Yeni yasa ile birlikte, taşınmazlara, hak ve alacaklara el koymanın kapsamı genişletildi. TCK’da “Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar” başlığında sayılan “silahlı örgüt” veya “örgüte silah sağlama” bahaneleri ile el koyma kararı verilirken; “Anayasayı ihlal”, “yasama organına karşı suç”, “hükümete karşı suç”, “Hükümete karşı silahlı isyan”, “silahlı örgüt”, “silah sağlama” ve “suç için anlaşma” soruşturmalarında da el koyma kararı verilebilecek.

‘Kuvvetli şüphe’ yerine ‘makul şüphe’

Herhangi bir soruşturma ve kovuşturmada, suç işlendiğine ilişkin somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve başka suretle delil

elde edilmesi imkanının bulunmaması durumunda, ağır ceza mahkemesi veya savcının kararıyla şüpheli veya sanığın telekomünikasyon yoluyla iletişimi dinlenebilecek, kayda alınabilecek, sinyal bilgileri değerlendirilebilecek, ancak tespit edilemeyecek.

Şüpheli ve sanığın telekomünikasyon yoluyla iletişimin tespiti; soruşturma aşamasında hakim, kovuşturma aşamasında mahkeme kararına istinaden yapılacak. Kararda, yüklenen suçun türü, hakkında tedbir uygulanacak kişinin kimliği, iletişim aracının türü, telefon numarası veya iletişim bağlantısını tespiti imkan veren kodu ve tedbirin süresi belirtilecek.

“Devletin birliğini ve ülke bütünlüğünü bozmak” ile “Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlardan” teknik takip yapılabilir.

Yeni yasada ifade edilen sınırları aşan bir dinleme ağının halihazırda var olduğu bilinse de, yasanın bir adım daha ileri gitmesi bile baskının giderek daha açık hale geleceğinin işaretlerinden biri sayılabilir.

Avukatlara kısıtlama

Öte yandan, avukatların soruşturma dosyalarının içeriğini incelemesi veya belgelerden örnek almasına kısıtlama getiriliyor. Avukatın dosyanın içeriğini incelemesi veya belgelerden örnek alma yetkisi “soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebilecekse” savcının isteğiyle hakim kararıyla kısıtlanabilecek. Bu kısıtlama ancak; “kasten öldürme, cinsel saldırı, çocukların cinsel istismarı, uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti, suç işlemek amacıyla örgüt kurma, devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, devlet suçlarına karşı suçlar ve casusluk, silah kaçakçılığı, zimmet, kaçakçılıkla mücadele” kapsamındaki soruşturmalarda geçerli olacak.

Açıkça, avukatların dosyalara erişimi keyfi olarak engellenecek ve savunma hakkı fiili olarak gasp edilmiş ya da niteliksizleştirilmiş olacak.

ÇHD: Toplumsal muhalefeti yok edemezsiniz!

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi “iç güvenlik” yasa tasarısı hakkında 1 Aralık’ta basın toplantısı düzenledi.

ÇHD İstanbul Şube Sekreteri Av. Güçlü Sevimli, 12 Eylül döneminde bile düşünülmemeyen maddelerin şimdi hayata geçirildiğini ifade ederek, tutsaklara dergi ve yayın yasağının da bundan ayrı düşünülemeyeceğini belirtti.

ÇHD tarafından hazırlanan İç Güvenlik Yasa Tasarısı Kısa Raporu’nu ÇHD İstanbul Şube Başkanı Av. Güray Dağ sundu.

Dağ, arka arkaya gelen fakat birbirinden bağımsız gösterilmeye çalışılan üç yasa değişikliğine dikkat çekerek sunuma başladı. Noterlerle ilgili torba yasa, “iç güvenlik” yasa tasarısı ve Yargıtay/Danıştay’la ilgili yasa tasarısının birbirinin tamamlayıcısı olduğunu söyleyen Dağ, AKP iktidarının yeni çıkarttığı yasalarla emekçilere yönelik baskıları arttırdığını belirtti.

Polise verilen infaz, fişleme gibi yetkilerin daha da yoğunlaştırılacağını söyleyen Dağ, “Maalesef geride kalan 7 yıllık süre, kaygılarımızı haklı çıkardı” dedi.

Her yıl onlarca kişinin “dur ihtarına uymadığı” iddiasıyla polis terörünün kurbanı olduğu söylenen raporda, AKP’nin, Kobanê eylemlerini bahane ederek, polisin yetkilerini alabildiğine genişletmek, daha 8 ay önce kamuoyuna “devrim” olarak sunduğu “özel yetkili mahkemeleri” “ihtisas mahkemeleri” maskesiyle yeniden kurmak istediğini belirtti.

Yasa teklifinde makul şüphe şartı yerine mesleki deneyimler ifadesinin geldiğini belirten Dağ şunları vurguladı: “Bu değişikliğin, arama konusunda polisin elini oldukça rahatlatırken, keyfiliğe zemin hazırladığı için, toplumda haklı bir kaygıya neden oluyor. Zira yaşanmış deneyimler, Türk polisinin, hakim ve savcılarının neleri ‘makul’ bulabildikleri yönünde müstesna örneklerle dolu. Değişikliği ilginç kılan ise, yasaya ‘somut delillere dayalı kuvvetli şüphe’ ifadesinin yalnızca 8 ay önce, 21 Şubat 2014’te kabul edilen 6526 Sayılı Kanunla, yine AKP iktidarı tarafından koyulmuş olması.”

İşkence artacak

Dağ, işkencenin yeniden gündeme geleceğini söyledi. Şu an bile birçok işkence vakasıyla karşılaşılırken 48 saati bulan yargı denetiminden bağımsız gözaltının buna zemin vereceğini ifade etti. Molotofkokteyli düzenlemesine de değinen Dağ, aslında zaten molotofkokteyline ağır cezalar verildiğini, şimdi eylemlerde kullanılmamış bile olursa sadece taşıma iddiasıyla bile tutuklama yapılabileceğini, cezanın da arttırılacağını söyledi.

“Tutuklama kolay ve zorunlu hale getiriliyor” diyen Dağ, “sokak eylemlerinden korkan AKP iktidarı cezaları artırarak insanları engellemeye çalışıyor” dedi.

El koyma ile ilgili düzenlemelerin Fethullah Gülen cemaatini hedef aldığı belirtilen sunumda AKP’nin son düzenlemelerle fabrika ayarlarına geri döneceği ifade edildi.

“Terör suçlarında ihtisaslaşmış mahkemeler” kurulabileceğini, DGM ve ÖYM’lerin bu yolla geri getirileceğini söyleyen Dağ, ÇHD ve KCK davalarındaki ertelemelerin iyi niyetli olmadığını, ihtisaslı mahkemeler için beklendiğini ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kobanê'de direniş çetelere kök söktürüyor

Roja'ya'nın Kobanê Kantonu'nda Kürt halkı ölümüne bir direniş sergiliyor. YPG/YPJ güçleri ile Kobanê halkının 3. ayına yaklaşan direnişi büyük bir fedakarlık ve kararlılıkla tüm Ortadoğu'yu mezbahaya çevirmeye çalışan gerici çetelere kök söktürüyor.

15 Eylül 2014 tarihinde IŞİD çetelerinin kuşatması ve saldırılarıyla başlayan Kobanê direnişinde, üç cepheden ağır silahlar ve sürekli artan militan takviyesine rağmen kenti düşüremeyen çeteler her türlü kirli oyuna başvurmaktan geri durmuyor.

Türkiye himaye ediyor

Direnişin başından ve çete saldırılarının kent içini hedef aldığı 6 Ekim'den bu yana Türk sermaye devletinin desteğini de alan çeteler, 29 Kasım günü bu kez Türkiye tarafından saldırıya geçti.

Türk askerlerinin seyirci kaldığı bu saldırı sırasında Suruç'ta sınır hattındaki Toprak Mahsulleri Ofisi'nin silosu çeteler tarafından üs olarak kullanıldı. Sınırdaki kuş uçurtmayan ve istihbarat birimleri cirit atan sermaye devleti ise sınırdan çetelere geçiş kolaylığı sağlayarak IŞİD'e dördüncü cepheyi açmaya kalktı. Ancak, çetelerin bombalı zırhlı araçla gerçekleştirdiği saldırıya rağmen YPG/YPJ güçleri büyük bir kararlılıkla çete saldırısını püskürttüler. Asıl amaçları Suruç'taki Mürşitpınar Sınır Kapısı'nı ele geçirerek yeni bir cephe açmak olan çeteler, bu saldırıları karşısında gereken yanıtı aldılar. Yaklaşık 6 saat süren çatışmaların ardından sınır kapısında çeteler geri püskürtüldü.

Mürşitpınar Sınır Kapısı'nda patlamalar ve ardı sıra yaşanan çatışmalarda 11 YPG, 1 Şemsî Şimal savaşçısı ile 1 asayiş görevlisi ve 3 sivil yaşamalarını yitirdi.

Saldırının ardından açıklamalarda bulunan Kobanê Kantonu Başbakanı Enwer Muslim, 29 Kasım'da Türkiye üzerinden Kobanê'ye yönelik olarak bombalı zırhlı araçla gerçekleştirilen saldırının aydınlatılması için inceleme komitesi kurulmasını istedi.

YPG: Sonuna kadar

Roja'ya YPG komutanlarından Zagros Cudi ise, IŞİD çetelerinin ısrarla Mürşitpınar Sınır Kapısı'na saldırdığını, amaçlarının stratejik önemdeki kapıyı ele geçirmek olduğunu söyledi.

Mürşitpınar da dahil, Kobanê'nin doğu, batı ve güney cephelerinde pusu kurarak 29 Kasım'daki

saldırının ardından IŞİD çetelerini pusuya düşürdüklerini belirten Cudi, çatışmalarda 70 IŞİD üyesinin öldürüldüğünü söyledi. Cudi, çatışmalarda IŞİD'in Kobanê güçleri sorumlularından Emir Ebu Ömer el-Bağdadi ve oğlunun da öldürüldüğünü aktardı.

Zagros Cudi, *"Kobanê'yi sonuna kadar savunacağız. Saldırı ne kadar şiddetli olursa direnişimiz de o kadar sert olacak. Kobanê'yi onlara bırakmayacağız"* şeklinde konuştu.

YPG/YPJ Komutanı Meysa Ebdo, Kobanê'de ev ev, sokak sokak savaş yürütüldüğünü belirtti. Hedeflerinin IŞİD çetelerini kent merkezinden ve Kobanê'nin köylerinden atmak olduğunu söyleyen Ebdo, doğu ve güney cephelerinde çatışmaların yoğunlaştığını bilgisini verdi.

İnisiyatifin kendilerinde olduğunu söyleyen Ebdo, buna karşın tehlikenin bitmediğini, çetelerin savaş kuralı, insanlık dışı bir şekilde sürdürdüğünü ve kenti havanlarla bombalamaya devam ettiğini anlattı.

Kış koşullarının savaşı daha da zorlaştıracığına dikkat çekti.

Üç cephede direniş

Kent savaşının tüm şiddetiyle devam ettiği Kobanê'nin üç cephesinde çete saldırılarına rağmen YPG operasyonları ve eylemler devam etti.

YPG güçleri, doğu cephesinde bulunan Sukul Hal ve Kaniya Kurda bölgesinde çetelerle şiddetli çatışmalar yaşarken çok sayıda çete üyesi öldürüldü.

Güneydoğu cephesinde ise Azadi Meydanı ve 48. Cadde çevresinde yoğunlaşan çatışmalar ise aralıksız bir biçimde devam etti. YPG, 3 ayrı noktada yaşanan çatışmalarda çetelere önemli darbeler vurulduğu bilgisini verdi.

YPG, öldürülen çete üyeleri içinde Esetullah El Şişani isimli çete başı ile sıhhiye sorumlusu bir çete komutanının da bulunduğu bilgisini verdi.

Botana Şerqî Mahallesi'nde yaşanan çok şiddetli çatışmalarda da çetelere ağır kayıplar verildi. Bu cephede, çetelere ait çok sayıda cephaneye de el konuldu.

YPG güçleri, Kobanê'nin güneybatısına düşen Menîte Köyü'nde konumlanan çetelere yönelik eylemler gerçekleştirdi.

YPG güçlerinin 28 Kasım akşamı başlattığı ve 29 Kasım gece saatlerine kadar aralıksız bir biçimde süren operasyonla çetelerin güney cephesindeki etkinliği kırılırken çeteler kent sınırına kadar sürüldü. Güney cephesinde kapsamlı bir operasyon gerçekleştiren çeteler kentin en güney ucunda yer alan Hastane bölgesine kadar geriletildi. YPG, 24 saat süren operasyonun ardından Doğu Botan Mahallesi'nin denetiminin YPG'ye geçtiğini belirtti.

Peşmergede nöbet değişimi

Kobanê'ye giden peşmerge grubu, 40. günün sonunda Güney Kürdistan'dan gelen ikinci peşmerge grubuyla görev değişimi yaptı.

Güney Kürdistan Bölgesel Kürt Yönetimi tarafından Kobanê'ye gönderilen 150 kişilik ikinci peşmerge grubunu taşıyan uçak 1 Aralık'ta Urfa Havalimanı'na indi.

Suruç'a gelen konvoy Mürşitpınar Sınır Kapısı'na giden ana yol üzerinden Kobanê'ye ulaştı.

Binler Kobanê-Suruç hattında buluştu

Türk devletinin seyretmekle yetindiği IŞİD saldırısının ardından 30 Kasım günü binlerce kişi Kobanê-Suruç hattında buluştu.

IŞİD çetelerinin askerlerin gözetiminde Türkiye sınırından Kobanê'ye saldırmasının protesto edildiği eylem için Suruç ve çevre illerden binlerce kişi ögle

saatlerinden itibaren Misaynter ve Mehser köylerine akın etti.

Suruç'ta yüzlerce Kobanêlinin kaldığı çadır kentlerden de yoğun bir katılımın olduğu sınırdaki eyleme HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın yanı sıra DTK Eşbaşkanı Selma Irmak, DBP Eşbaşkanı Kamuran Yüksek ve HDP Batman Milletvekili Ayla Akat Ata da katıldı.

Mehser Köyü'nde toplanan binlerce kişi sloganlar atarak Misaynter Köyü'ne yürüdü. Misaynter'e ulaşılmasının ardından HDP Eş Genel Başkanı

Selahattin Demirtaş burada açıklamalarda bulundu.

Demirtaş şöyle konuştu: *"Burada eğer hükümetin, Genelkurmay'ın bilgisi dışında bu işler oluyorsa çıkıp bunu itiraf etmeliler ve buradaki yetkililerden hesap sormalıdır. Halk IŞİD'in Türkiye topraklarını kullanıp rahat rahat katliam yapmasına izin vermez. Kimse bu politikalarla karşı suskun kalmaz. Kobanê ruhu şimdi her yerdedir."*

DTK Eş Başkanı Selma Irmak, devletin, bu kamyonun Suruç'a nasıl geldiğini açıklaması gerektiğini söyledi.

Kölelik ve sömürü koşullarına karşı işçi ve emekçi eylemleri

Svaziland: Madencilere karşı polis

Afrika'nın güney doğusunda bulunan Svaziland'da Maloma maden ocaklarında çalışan 250 maden işçisi 24 Kasım'da greve başladı. Madencilere kendilerine konaklama için 72 dolar ödenek verilmesini talep ediyorlar. Ülkeyi tek başına yöneten kral, grevci işçilerin üzerine ağır silahlarla donatılmış polisi gönderdi. Patron grevdeki işçilerin, su, tuvalet ve sağlık tesislerini kullanmalarını engelliyor.

Macaristan'da kadınlar yürüdü

Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de Pazar günü binlerce kadın, polisin hazırladığı bir eğitim videosunu protesto etti. Eğitim videosunda kadınlar cinsel taciz vakalarına karşı giyimleri konusunda uyarılıyor. Kadınların "uygunsuz kıyafetleriyle" adeta suçlu gibi gösterilmesi kadınları sokağa döktü. Kadınlar bu videonun kaldırılmasını istiyor.

Hong Kong'da gerginlik sürüyor

Hong Kong'da 2017 seçimlerine ilişkin düzenlemelerde açıktan aday olma imkânının kaldırılmasına tepkiler sürüyor. Yeni düzenlemeye göre, aday olacak kişilerin adaylıkları "Aday Komitesi"nce onaylanacak, aday sayısı üç ile sınırlanacak. "Aday Komitesi"nin ise Çin merkezi hükümeti tarafından belirleneceği tahmin ediliyor. İki ay önce düzenlemeyi protesto ederek sokağa çıkan halk, sokakları terk etmeye niyetli değil. Kentin merkezi alanlarında barikatlar ve kamplar kurarak gösterilerini sürdüren protestocular kentin en işlek bölgesinde bulunan hükümet merkezini işgal etmek istedi. Polis saldırınca çatışma yaşandı. Hükümet binası geçici olarak kapatıldı. Özerk yönetim parlamentosunda da oturumlara ara verildi.

Almanya Bremen:

Daimler'de 2,5 saat bantlar durdu

Bremen'de Daimler fabrikasında çalışan 2000'e yakın işçi, patronun planladığı tasarruf ve rasyonalizasyon paketine karşı Pazartesi sabahı saat 10.00-12.30 arası kendiliğinden iş bıraktı. Patron lojistik bölümünde 140 işyerinin dış kaynaklara devredileceğini, ayrıca çalışma süresinin hızlandırılacağını ve esnek çalışma saatleri uygulamasını getireceklerini açıklamıştı. Daimler işçisi, lojistik bölümünün dış kaynaklara devredilmesi ve arkadaşlarının işten atılmalarını protesto ediyorlar. İşçiler bir süreliğine fabrika kapılarını tutarak kamyonların fabrikanın içine girişini engellediler.

İspanya'da on binlerce kişi

'onur'u için yürüdü

İspanya'da işçi ve emekçi kitleler emperyalist Troyka'nın ve hükümetin kemer sıkma politikalarına karşı "onur yürüyüşleri" düzenlediler. Başta Madrid

ve Barcelona olmak İspanya'nın 40'dan fazla kentinde sokaklara çıkan kitleler hükümetin kemer sıkma politikalarını, işsizlik ve yolsuzlukları protesto etti. Gösterilere sadece Madrid'de on binlerce kişi katıldı. Göstericiler "İş, ev, ekmek" şiarlı pankartlar taşıdılar.

Katar: Grevcilere sınırışı

Katar'da 800 inşaat işçisi gündür iş sözleşmelerinin ihlali ve açlık ücretlerini protesto etmek için başlattıkları iş bırakma eylemlerini sürdürüyorlar. İş bırakma eylemine katılanlardan 100 işçi tutuklandı ve bu işçiler sınır dışı edilecek. Nepal, Hindistan, Sri Lanka ve Bangladeş'ten gelen inşaat işçileri en son Sheraton Hotel inşasında çalıştırıldılar. Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu Katar'ı temel işçi haklarının ihlali nedeniyle kınadı.

Şili'de öğretmenler greve gitti

Milli Eğitim Bakanlığı ve sendika bürokratlarının anlaşmaya varmalarına rağmen Şili'de öğretmenlerin gösterileri sürüyor. Öğretmenler hareketinin tabanı kendilerinin görüşmelere dahil edilmediğini söyleyerek protestolarını sadece eğitim bakanlığına değil, aynı şekilde sendika bürokratlarına karşı da sürdürüyorlar.

Çok sayıda kitlesel yürüyüşün örgütlendiği grev çerçevesinde, 200 kentte 50 bin öğretmen iş bıraktı. Valparaíso ve Concepción kentlerinde greve katılım yüzde 80'in üzerinde oldu. Bu kentlerde haftalardır süren grev nedeniyle on binlerce öğrenci derslere giremiyor. Öğretmenler, süreli sözleşmelerinin süresiz olması, asgari ücretin artırılması, daha rahat çalışma saatleri ve emekli maaşlarına zam talep ediyorlar.

Lufthansa'da uçuş yok, greve devam

Alman pilot sendikası Cockpit Birliği (VC) üyesi pilotlar, şirket yönetiminin mezarda emeklilik dayatmasına karşı aylardır verdikleri mücadeleyi sürdürüyor. 2 ve 3 Aralık tarihlerinde yapılan grev nedeniyle yüzlerce sefer iptal olurken, şirket büyük kayıplar yaşamaya devam etti.

Havayolu emekçileri ise taleplerine karşılık vermeyen şirkete karşı grevlerini uzatma kararı aldı. Lufthansa şirketi, pilotlarda en erken emeklilik yaşını 55'ten 60'a, görevden ayrılmadaki ortalama yaşı da 58'den 61'e çıkarmak istiyor. Nisan ayından bu yana 9 kez greve çıkan emekçiler, bin uçuşu iptal ettirdi.

Cezayir polisi katliam yaptı

Cezayir'de Touggourta kentinde kötü yaşam şartlarına karşı eylem düzenlendi. Gençlerin ve emekçilerin katılım gösterdiği eylemde işsizliğe tepki gösterilirken hükümetten kira yardımı ve temiz su talebi dile getirildi. Cezayir polisi, hakları için sokağa çıkan emekçilere vahşice saldırdı. Polis saldırısı üzerine çıkan çatışmalarda 2 genç katledilirken 28 kişi yaralandı.

ABD’de öfke tekellere yöneldi

ABD’de Missouri eyaletinde bulunan Ferguson’da 18 yaşındaki siyahi genç Michael Brown’ı katleden ırkçı polisin aklanmasının ardından başlayan protestolar, ‘Kara Cuma’ denilen ve tüketim çılgınlığına dönüşen günü de etkiledi. Başta metropoller olmak üzere sokaklara çıkan binlerce emekçi, 28 Ekim günü kapitalist tekelleri protesto etti.

Kapitalistlere tepki

Ferguson’da yüzlerce kişi, West Country Center Alışveriş Merkezi’ne girerek "Alışverişini durdurun" şeklinde sloganlar attı ve Brown cinayetine atıfta bulunarak koridorlarda 4 dakika boyunca hareketsiz olarak yattı.

New York’ta ülkenin en geniş satış ağına sahip mağazalarından biri olan Macy’s’in protesto edilmesi polisin saldırıya geçmesi için yeterli oldu. Polis, eylemcilerin bir kısmını gözaltına aldı.

Kaliforniya Eyaleti’nin birçok kentinde yapılan eylemlerde de öfke kapitalist tekellere ait mağazalara yöneldi. Bazı mağazaların kapıları zincirlerle kilitlenirken kimi kentlerde ise ulaşım bloke edildi.

Başkent Washington’da toplanan yüzlerce kişi işçi ve sendika düşmanlığı ile tanınan Walmart’a ait mağaza önünde kölece çalışma koşullarını protesto etti. Tam gün çalışan işçi için asgari ücretin saatlik en

az 15 dolara çıkarılması çağrısı yapan eylemciler polis tarafından fişlendi.

Walmart’ın sözcüsü Amanda Henneberg, protestocuların sendika tarafından tutulmuş kişiler olduğunu ileri sürerek sendika düşmanlığını bir kez daha gözler önüne serdi.

İstifa öfkeyi dindirmedi

Yaygın ve kitlesel eylemler, katil polisin istifasını getirdi. Polis Darren Wilson’ın istifa etmesi de emekçilerin öfkesini engellemedi. 29 Ekim günü bir kez daha Ferguson karakolu önünde toplanan emekçiler, ABD bayrağı yaktı. Polis, kitleye saldırarak bazı eylemcileri gözaltına aldı.

Siyahi Amerikalılar’ın haklarını savunan NAACP, 190 kilometre sürecek bir yürüyüş başlatarak polis şiddetinin son bulmasını talep etti.

1 Aralık’ta New York’ta düzenlenen eylemde ise bir kez daha polis terörü yaşandı. Manhattan’da yolun kesildiğini öne süren polis içlerinde gazetecilerin de olduğu birçok kişiyi gözaltına aldı.

ABD rejimi ise çeşitli adımlarla ırkçı şiddete karşı adım atıyormuş görüntüsü vermeye çalıştı. Obama, ‘Toplum Polisliği Girişimi’ üzerinde durduklarını ifade etti.

Tzipi Livni’yi görevden aldı.

Siyonist klikler arasındaki gerilimin ana kaynağını, “Yahudi ulus devleti” tasarısının yanı sıra ekonomik ve mali konularda yaşanan anlaşmazlıklar oluşturdu. Kamuoyu desteğini koruyan Netanyahu, 17 Mart’ta yapılacak erken seçimler ile aşırı sağ koalisyon kurmak ve Filistin topraklarına yapılacak saldırılar için önündeki pürüzler temizlemeye çalışıyor.

Siyonist vahşet sürüyor

Kudüs’te bulunan bir sinagogu hedef alan saldırının ardından terörü bir üst boyuta taşıyan siyonist devlet, Batı Şeria, Kudüs ve Gazze’de geçtiğimiz hafta baskın, infaz ve yaralamalara devam etti. Saldırılarda kadınlar ve çocuklar özel olarak hedef seçildi.

28 Ekim’de Filistin Halk Direniş Komiteleri’nin çağrısı üzerine ırkçı Apartheid duvarı ve Yahudi yerleşim birimlerinin kurulmasına karşı yasaklanması düşünülen Filistin bayrakları ile yürüyüş düzenlendi. Gaz ve ses bombaları ile yürüyüşe saldıran işgal güçleri çok sayıda kişiyi yaraladı.

El-İseviye bölgesine 30 Kasım’da yapılan baskın sonucunda da işgal güçleri ile halk arasında çatışmalar yaşandı. Birçok kişiyi yaralayan askerler, 7 yaşındaki bir çocuğu dahi gözaltına aldı, ancak tepkiler üzerine çocuğu serbest bıraktı.

Kadınlar özel hedef

Filistinli kadınlar ise özel olarak hedef alındı. Çocuklarının direnişçi olmaları üzerine cezalandırılan aile üyelerinden biri sinagog eylemini gerçekleştiren FHKC’li Gassan Ebu Cemal’in eşi Nadya Ebu Cemal oldu. Genç kadının tüm sosyal hakları gasp edilirken Kudüs’ten sürülmesi yönünde karar alındı.

El-Halil kentinde ise 17 yaşındaki bir Filistinli kadın, askerler tarafından üstünün aranmasına tepki gösterdiği için gözaltına alındı. Gözaltı gerekçesi olarak ise ‘asker bıçaklamaya hazırlandığı’ iddia edildi.

22 yaşındaki Emel Fahri Takatka ise bir Yahudi’yi bıçakladığı iddiası ile ateş açılarak ağır yaralandı. İşgal güçleri genç kadının tedavisini engelleyerek vahşi bir infaz daha gerçekleştirmiş oldular.

Yükselen intifada bayrağına karşı öncü güçleri hedef alan İsrail, FHKC liderlerinden Abdülalim Dena’yı da gözaltına aldı. Tutsak alınan militanı hakkında açıklama yapan FHKC, “Tutuklanan hareket lideri Dena, Filistin halkının liderlik düzeyinde işgale karşı gösterdiği direniş örneğini oluşturuyor” ifadelerini kullandı.

Siyonist rejimin zindanlarındaki tutsaklar ise keyfi uygulamalara karşı açlık grevi yaptı.

Çeteler okulu ateşe verdi

Saldırıların bir boyutunu da ırkçı siyonistlerin saldırıları oluşturdu. Çeteler, Arap ve Yahudi öğrencilerin birlikte eğitim gördüğü bir okulu kundakladı. Saldırı sonucunda bazı sınıflar kullanılamaz hale gelirken okul duvarlarına “Araplara ölüm” şeklinde ırkçı yazılamalar yapıldı. Okullara yönelik başka bir saldırıda askerler tarafından geldi. Okuldan taş atıldığını öne süren askerler çocukları okula almadı.

Siyonist devlet, sürekli çeşitli bahanelerle saldırı düzenlediği Gazze’de ise provokasyonlar yaratmaya çalıştı. Balık tutan Filistinlilere işgal donanması tarafından ateş açılırken bazı tarım arazileri ise tahrip edildi.

İsrail’de (48 toprakları) yaşayan Araplar ise sosyal medya üzerinden dinci-ırkçı ‘Yahudi ulus devleti’ tasarısına tepki gösterdi. ‘İkinci sınıf vatandaş’ ismiyle kampanya düzenleyen Araplar, profil fotoğraflarının üzerine bu şiar ile damga vurdu.

İsraili demokratik kitle örgütleri de Netanyahu’nun evinin önünde eylem düzenleyerek tasarıya tepki gösterdi. Eyleme yüzlerce kişi katıldı.

İsrail’de hükümet krizi

Siyonist devletin ve Likud partisinin lideri Binyamin Netanyahu, “Yahudi ulus devleti” tasarısına muhalefet eden iki bakanı görevden alarak erken seçimlere gidileceğini duyurdu. Netanyahu, hükümetin 2 koalisyon ortağı Yesh Atid Partisi lideri Maliye Bakanı Yair Lapid ile Hattuna Partisi lideri ve Adalet Bakanı

25 Kasım'ın gösterdikleri ve emekçi kadın çalışmamız

25 Kasım, on yıllardır ülkemizde ve dünyada kadın üzerindeki baskı ve eşitsizliğin bir parçası olan şiddete karşı mücadele günü olarak örgütleniyor. Çok farklı boyutlar taşıyan kadına yönelik şiddet, özünde sınıflara dayalı sistemin ve bu sistemin kadın üzerindeki baskı ve eşitsizliğin doğal bir sonucudur.

25 Kasım gününün ilk çıkışında dahi, siyasal mücadele içindeki kadınların karşı karşıya kaldıkları devlet şiddetine karşı tepki, öfke ve mücadele çağrısı vardır. Ancak bir dizi başka gündemde olduğu gibi, özellikle feministlerin ve reformistlerin özel çabaları ve kadın sorununa düzen sınırları içerisinde bakışın bir sonucu olarak, erkeğin kadın üzerindeki şiddetine indirgenmiş ve kadın-erkek karşıtlığına dönüştürülmüştür.

25 Kasım eylemleri, geçtiğimiz yıllarda kadının cinsel ezilmişliği ekseninde, kadının cinsel kimliğine dönük saldırılar ve kadın cinayetlerine tepkinin öne çıktığı eylemler biçiminde gerçekleşmekteydi. Bu yıl 25 Kasım'ı emperyalist savaş ve saldırganlığın arttığı, sosyal yıkım saldırılarının peş peşe yaşandığı, dinci-gerici AKP hükümetinin kadın bedeni üzerinden saldırganlaştığı, kadın emeğinin azgınca sömürüldüğü, Ortadoğu'da gerici çetelerin halklara ve özellikle kadınlara yönelik akılalmaz saldırılar gerçekleştirdiği ve aynı zamanda AKP iktidarının bu gerici çeteleri destekleyerek bu suça ortak olduğu bir süreçte karşıladık.

25 Kasım bu yıl reformist, feminist, ilerici ve devrimci güçler tarafından ülke genelinde yaygın eylemlere konu edildi. Kürdistan'da gerçekleşen eylemleri saymazsak, katılımın görece daha zayıf olduğu, gündeminin ise kadının cinsel kimliğine dönük saldırıların yanı sıra Kobanê gündemiyle bağlı olarak devletin uyguladığı şiddetin, bu şiddet karşısında gerek ülkemizde gerekse de Kobanê'de kadınların sergilediği direniş olduğu görülmektedir. Bu sonucun yaşanmasında ise, Kobanê'de gerçekleşen direnişin ve özellikle kadınların direnişte tuttuğu yerin tüm toplumsal muhalefet içinde belirgin bir saygı ve sempati oluşturması yatmaktadır.

Emekçi Kadın Komisyonları ise bu yıl da 8 Mart süreçlerinde olduğu gibi, 25 Kasım'da da ideolojik ayrımlar üzerinden hareket etti. Kadına yönelik erkeğin uyguladığı şiddetin gerisinde kapitalist sistemin ayrılmaz bir parçası olan ataeril zihniyet ve kültürün yattığını, sorunun mevcut toplumsal düzenden kaynaklandığını ifade ettiler. Aynı zamanda güncel planda sömürü düzeninin kadın işçiler üzerindeki çifte baskı ve ezilmişliğini işlemekle birlikte, devlet şiddetini ve buna karşı ülkemizde ve Kobanê'de kadınların direnişini öne çıkardılar. Bu politik eksende bir dizi kentte ve bölgede başta emekçi kadınlar olmak üzere kitlelere dönük etkili ve yaygın bir çalışma ortaya koydular. Bildirilerden imza kampanyalarına, ev toplantılarından eğitim seminerlerine, forumlardan kitle etkinliklerine etkin bir faaliyet örgütlediler, bunların üzerinden kadınların inisiyatifinin öne çıktığı kitle eylemleri gerçekleştirdiler.

Tüm bu süreç, Devrimci Kadın Kurultayı'nın

Emekçi kadın çalışmasını kimi takvimsel günler sınırında ele almayan, gündelik sınıf çalışmasının ayrılmaz bir parçası olarak değerlendiren Emekçi Kadın Komisyonları, 25 Kasım sürecinde mevzilerini güçlendirmiş, işçi sınıfının bir parçası olan kadın işçilere dönük çalışmada yeni imkanlar yaratmıştır.

ardından parça parça da olsa belli bir süreklilik eğilimi gösteren Emekçi Kadın Komisyonları'nın toparlanmasına, yeni alanlarda komisyonların kurulmasına, aynı zamanda emekçi kadınların bu komisyonların etrafında birleşmesine hizmet etti. Vurgulanması gereken en önemli nokta ise, emekçi kadınların bu süreçte özneleşmesi ve süreç içinde etkin bir rol oynamalarının sağlanmasıdır. Emekçi kadınlar işyerlerinde, evlerinde, sokaklarında faaliyetin bir parçası haline geldiler. Komisyon bileşenlerinin kolektif iradesi ile yapılan bu çalışmalar komisyon bileşenlerinin aktif olarak katılımı ile örüldü. Aynı zamanda kadın çalışmasının eksenini oluşturan kadın işçilere belirgin bir yönelim de gerçekleştirildi. Fabrikalarda, işyerlerinde, çalışma yaşamında kadınların yaşadıkları sorunlar ile cinsel kimliği üzerinden yaşadığı sorunlar bütünleştirilerek çalışmaya konu edildi.

Kuşkusuz ki, emekçi kadın çalışmasının bir ayağını emekçi kadınların bilinçlendirilmesi, siyasal sınıf mücadelesine kazanılması oluştururken, bir diğer ayağını da erkek işçiyi kadın sorunu konusunda aydınlatmak, bilinçlendirmek ve değiştirme çabası oluşturmaktadır. 25 Kasım süreci, gündemi itibariyle de bu açıdan bir dizi alanda anlamlı tartışma ve müdahalelere konu olmuştur. Yürütülen çalışmalar, bu açıdan devrimci sınıf çalışmasının çeperindeki güçlere yönelik önümüzdeki süreçte sistematik bir çalışma yürütmenin ihtiyacını açığa çıkarmıştır.

Emekçi kadın çalışmasını kimi takvimsel günler sınırında ele almayan, gündelik sınıf çalışmasının ayrılmaz bir parçası olarak değerlendiren Emekçi Kadın Komisyonları, 25 Kasım sürecinde mevzilerini güçlendirmiş, işçi sınıfının bir parçası olan kadın işçilere dönük çalışmada yeni imkanlar yaratmıştır.

Bu temelde Komisyonlar, 25 Kasım'ın ardından geleceğe daha güçlü yüklenme hedefiyle planlamalarını ortaya koymuş bulunuyor. Öncelikli olarak farklı il ve bölgelerde çalışmalarını yürüten Emekçi Kadın Komisyonu çalışanlarının bir araya geleceği, emekçi kadın çalışmasının esaslarının ele alınacağı, zorlanma alanlarının masaya yatırılacağı, çalışmanın ihtiyaçlarının tartışılacağı ve önümüzdeki dönem politikalarının belirleneceği çalıştay gerçekleştirilecek.

21 Aralık'ta düzenlenecek olan çalıştay, emekçi kadın çalışmasının kökleşmesine hizmet etmekle birlikte önümüzdeki bahar sürecini güçlü bir şekilde kucaklamak için politik hazırlığın bugünden yapılmasını da sağlayacaktır.

"Güne yüklenerek, geleceğe yürüyoruz" diyen Emekçi Kadın Komisyonları, 25 Kasım sürecinin ardından, önümüzdeki dönem içerisinde daha çok kadın işçiyi siyasal sınıf mücadelesi saflarına katmak ve aynı zamanda siyasal mücadelede kadınların daha fazla ön saflarda yer almasını sağlamak için, adımlarını hızlandıracaktır.

Emekçi Kadın Komisyonları

Kadınlar güvencesizliğe itiliyor

Akşehir’de fabrikalarda ve tarım dışı diğer iş olanaklarında asgari ücretli bir iş bulmanın zor olması kadınları güvencesiz ve kayıtdışı olan mevsimlik geçici tarım işçiliğine itiyor.

31 Ekim’de Isparta’da servis minibüsünün şarampole yuvarlanması sonucu Konya Akşehir’den çalışmak için gelen 15 mevsimlik tarım işçisi kadın, bir çocuk işçi ve sürücü olmak üzere 17 kişi yaşamını yitirmişti. Isparta Yalvaç’taki işçi katliamının ardından İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kadın Meclisi, Konya Akşehir’e 27 ve 29 Kasım tarihleri arasında yaptığı ziyaret sonucu, tarım işçilerinin çalışma koşullarına ilişkin gözlemler yaparak, çıkarılan sonuçları raporlaştırdı.

İSİG Kadın Meclisi’nin Akşehir gözlemleri şöyle:

1- Bölgede kadınlar temel olarak geçici tarım işçisi olarak çalışıyor. Bunun dışında bölgedeki dondurulmuş meyve üretimi yapan soğuk hava depolarında ve sanayinin çok gelişmemiş olmasından kaynaklı sınırlı sayıda bulunan fabrikalarda (gıda, tekstil-deri) sigortasız olarak çalışıyorlar...

2- Bölgede yoğun olarak erkeklerin ya düzensiz işlerde çalıştığını ya da çalışmamayı tercih ettiklerini görüyoruz ki bu nedenle hanehalkı geçimi tamamen kadınların üzerinde kalıyor. Akşehir’de fabrikalarda ve tarım dışı diğer iş olanaklarında asgari ücretli bir iş bulmanın zor olması ve bulunsa dahi asgari ücretin nüfusu geniş olan hanehalkının geçimine yetmemesi kadınları güvencesiz ve kayıtdışı olan mevsimlik geçici tarım işçiliğine itiyor...

3- Tarımdaki iş süreci Mart ayı itibarı ile başlıyor. İlk olarak hasat çapası ile başlanıyor ve ardından kiraz, vişne, çilek, erik ve elma olarak devam ediyor. Ayrıca fertil (günebakan bitkisinin kadın ve erkek tohumunun birbirinden ayrılma işlemi) işi yapılıyor. Bu işler Aralık ayına kadar sürüyor. Tarlalarda kadınlar çapa, meyve toplama işleri yaparken erkekler kasa taşıma işini yapıyor. Görüştüğümüz kadınlar en zor işin fertil ve kiraz toplama işi olduğunu belirttiler. Fertil işinde sürekli arı sokma, meyve toplama işinde ise düşme yaygın yaşanıyor. Birçok kadın kendisinin ağaçtan düştüğünü ya da diğer arkadaşlarının ağaçtan düşerek belinin kırıldığını dile getirdiler. Ayrıca kiraz döneminde ise vücutlarında sürekli morluklar olduğunu belirttiler...

4- Tarım işçiliğinden kaynaklanan ağır iş koşulları nedeniyle yaygın olarak kas-iskelet sistemi hastalıkları, bel fıtığı, romatizma ve soğukta çalışmaktan kaynaklanan alt ve üst solunum yoluna bağlı rahatsızlıkların sıkça yaşandığını söylediler. Çalışma süreleri günlük 16 saate kadar varıyor. Bölgedeki kadınlar çok küçük yaştan itibaren çalışmaya başlamışlar. Akşehir’de tarımda çocuk işçiliğinin yaygın olduğunu gördük. Çocuk işçiliğinin nedeni ise okul harçlığını çıkarmaktan ziyade ev geçindirme amaçlı...

5- Bölgedeki dayıbaşılik sistemi sadece bireysel gelişen bir olgu değil. Feodal bir yapıya sahip olarak ailede simgeleniyor. Tarım dışında bölgedeki fabrikalar da dayıbaşı sistemi ile çalışıyor. Soğuk hava deposu ve diğer fabrikalarda 12 saatlik vardiyalar yaygın.

Yine sigortasız olarak kadınlar bant başında çalışırken erkekler kasa taşıma yapıyor. Soğuk hava depolarında gece çalışırken aşırı soğuğa maruz kalıyorlar ve iş kıyafetleri verilmiyor...

6- Akşehir’in kuzey kısmı daha yoksul ve çalışmak için Akşehir’e geliyorlar. Bunun dışında bölgede gezici olarak gelip 2-3 ay çalışan Kürt ve Suriyeli işçiler de mevcut..

Sonuç

Tarımda her yerde olduğu gibi Akşehir’de de cinsiyetçi iş bölümünün olduğunu görüyoruz. Üretim de yeniden üretim de kadının sırtına binmiş durumda. Bölgedeki görüştüğümüz birkaç işveren “o arabaya kendi rızaları ile biniyorlar, jandarmayı kendi isteği ile kandırıyorlar” derken, bir dayıbaşı ise “ben de dayıbaşılik yapıyorum ama benim arabam yok” diye savunuyor. Ailelerde ise kaza, kader ve tevekkül anlayışı çok yaygın bir durumda. Tabi bir de ölenler kadın işçiler olduğu için birçok şey çoktan unutulmuş. Ancak yaşananlar kazadan kurtulan kadınların hafızalarına kazınılmış durumda...

Kadın işçileri tarım işçiliğine iten nedenlerin temelinde erkeklerin çalışmaması ve kadınların fabrikalarda asgari ücreti dahi alamaması yatıyor. Kadın ve erkek işçiler arasında ücret eşitsizliği var. Kadınlar sigortasız ve güvencesiz çalışmaya itiliyor ve evin geçimi kadın üzerinden sağlanıyor...

EKK, kadın çalıştayına hazırlanıyor!

Farklı illerde çalışmalarını yürüten Emekçi Kadın Komisyonları, 21 Aralık tarihinde, emekçi kadın çalışmasının ihtiyaçlarını değerlendirmek ve önümüzdeki süreçteki politikalarını oluşturmak amacıyla, “Güne yükleniyor, geleceğe yürüyoruz” şiarıyla bir çalıştay gerçekleştirecek.

Çalıştay, 5 oturumda yapılacak ve her bir oturumda farklı komisyonlar tarafından yapılan sunumların ardından tartışmalarla devam edecek.

Oturum başlıkları şöyle;

- * Kadın sorunu ve ideolojik mücadele
- * Nasıl bir kadın çalışması ve emekçi kadın komisyonlarının işlevi
- * Greif deneyimi ve kadın işçilerin örgütlenmesi
- * Kadın çalışması ve yayınlar
- * Emekçi kadın çalışmasında önümüzdeki dönem politikaları

Tarih: 21 Aralık 2014 - Pazar

Yer: TMMOB Makine Mühendisleri Odası- Kartal Temsilciliği

(Üsküdar Caddesi Uras İş Merkezi No: 18/4 Kartal /İstanbul)

Saat: 09.30

İletişim için: 0 507 371 88 83

Çürüyen tükenir, tükenen çürür

D. Umut

Migros'ta meyve sebze reyonunda çalışan, yaşamını alınteriyle kazanan, eşi ve iki çocuğuyla mütevazı bir hayat süren market işçisiydi Ünal Özcan. Yıllarca üyesi olduğu Tez-Koop-İş Sendikası'na aidat ödedi. Her ay bir yevmiyesi sendikasının kasasına gitti. Asgari ücretin biraz üstünde bir maaşla "güvenceli" bir şekilde çalıştığı Migros'ta ay sonunu getirebilmek için canını dişine takıp çalıştı. Aldığı maaş eşi ve iki çocuğunun ihtiyaçlarına yetmiyordu. Geçinebilmek için, hırdavatçı olan kayınçosunun yanında ek iş yapıyordu. Aldığı para bugünün parasıyla 1400 liraydı. Evi, işçilerin de oturduğu bir mahalledeydi. İzin günlerinde hava iyiye eğer mesai arkadaşlarıyla beraber pikniğe gider, sohbet eder, iş stresini bir nebze olsun üzerinden atmak isterdi.

Sendikal bürokrasiyle tanışma

Market işçisi Özcan, sendikanın o dönemki yöneticilerinin isteğiyle 1999 yılında Bursa Migros'a gönderildi. Burada işyeri temsilciliğine atandı. Böylelikle, sendika işleyişiyle daha yakından tanıştı. Ancak, şube yönetimi teşhir olup sendika şubasını bir çiftlik gibi kullanmaları ayyuka çıkınca genel merkezin tasfiye operasyonunun Bursa ayağında sorumluluk ona verildi. İşler yürümediğinde ve birilerinin bulundukları koltuklardan inmesi gerektiğinde market işçisi Özcan'a ihtiyaç duyuldu.

İşçi Özcan'ın hayatı önce şube yöneticisi olması, 2008 yılında şube başkanı olarak atanması ve 2009'da şube başkanı seçilmesinin ardından hızla değişti. Şube başkanı olunca profesyonel olarak görev yapmaya başladı ve aldığı maaş neredeyse 5 kat arttı. Profesyonel olmasının 'ayrıcılığıyla' 6 bin 500 lira ücret almaya başladı. İlk başta, işçiyken beraber pikniğe gittiği arkadaşlarına "para beni bozmaz" dedi belki. "Biz işçi arkadaşlarımızın haklarını korumak ve geliştirmek için bu mevkideyiz. Siz olmazsanız biz de olmayız" dedi belki.

Bürokrasi çürütüp tüketiyor

Sonra... Son model araba tahsis edildi Özcan'a. Harcırıhlarla birlikte aylık harcadığı para 8-15 bin liraya çıktı. Önce evini taşıdı, yaşadığı yoksul ve mütevazı muhitten orta sınıfların yaşadığı semte gitti. Mobilyalarını değiştirdi, televizyonunu değiştirdi, bir süre sonra arkadaşlarını değiştirdi. İçki içemeyen Özcan her gece içer oldu. Özcan'ın tüm alışkanlıkları değişmeye başladı. Aile içi ilişkileri gerildi, eşini aldatmaya başladı.

Profesyonel yönetici olunca sabah kahvaltısından akşam içkisine kadar her şeyi sendika kasasından karşılanmaya başladı Özcan'ın. Özcan, bir süre sonra eşinden de boşandı.

Bir zamanlar belki de kendisinin de tepki gösterdiği satış sözleşmelerine ve kölelik ücretlerine yönetici koltuğuna gelince razı olmaya başladı. Genel merkez ve bir zamanlar gecesini gündüzüne kattığı işyerinin müdürlerinin sözünden çıkmadı. Özcan, sendikanın

deri koltukları ve kendine sunduğu baş döndürücü ayrıcalıklarla beraber, sınıf mücadelesinin temel bir yasası olarak nasıl yaşıyorsa öyle düşünmeye başladı. Bir zamanlar kendisinin de öfkelenildiği kirli pazarlıklar, ihanetler ve tasfiye operasyonlarının başında buldu kendini.

Sendikal bürokrasi basamaklarındaki bu baş döndürücü yükseliş sürecinde Özcan'ın işleri diğer kaşarlanmış sendika bürokratları kadar yolunda gitmedi. Onun yaşadığı çürüme kendisi için başka bir sonu da hazırladı. Sendikal bürokrasinin girdabına kapılan Özcan, genel merkezdeki ortaklarının işine yaramayıp tasfiye edilince hayatına son verdi. Sahtelik, yalan, uzlaşma üzerine kurulu bu kirli ilişkiler ağı Özcan'ı tükettikçe çürüttü, çürüttükçe tüketti.

Görevinden alınan Tez-Koop-İş Bursa Şube Başkanı 49 yaşındaki Ünal Özcan, sendika binasının duvarına 'Hayat senden alacağım var' diye yazdıktan sonra arşiv odasında kendisini asarak yaşamına son verdi. Özcan, hayatına son vermeden önce bir de not bıraktı: "Beni seven sevmeyen bütün üyelerimden özür diliyorum. Beni iki oy için bu duruma getirdiler. Şimdi de arayan soran yok. Genel yönetimden bile atıldılar. Sorulmadı bile ama olsun ben bunları hak etmedim. Herkesle iyi olmaya çalıştım. Başaramadım. Allah herkesin yolunu açık etsin. Hiçbir zaman kimseye şerefsizlik yapmadım"

Hizmetleri için kuru bir vefa

Sendikal bürokrasinin karanlık ve çürümüş tezgahında harcanan, çareyi yaşamına son vermekte bulan Ünal Özcan'ın ölümünün ardından, yıllarca üyesi, temsilcisi ve yöneticisi olduğu Tez-Koop-İş Sendikası yönetimi ise "Vefat eden Bursa Şube Başkanımız Ünal Özcan'ın cenazesi 26 Kasım Çarşamba günü İpsala Karaağaç Köyü Camiinde kılınacak öğle namazını müteakip toprağa verildi.

Merhuma Allah'tan rahmet, ailesine, sevenlerine ve emek camiasına başsağlığı diler, acımızı paylaşan tüm dostlarımıza teşekkür ederiz" ifadelerinin yer aldığı kuru bir açıklamayla Özcan'ı 'son yolculuğuna' uğurladı. İşte, Özcan'ın bürokrasiye sunduğu hizmetlerin karşılığı bu kadardı.

Bir intiharın hatırlattıkları

Yeni bir şey değil. Ülkede işçi sınıfı mücadelesinin

gelişmesiyle paralel olarak gelişen sendikal harekette yaşanan çürüme ve bürokratinin sayısız örneği var. Binlerce işçinin aidatlarını kişisel hırs ve çıkarlarının yanısıra sermaye ajanlığı için kullanan bu bürokrat takımının başarısı maharetli oluşundan ileri gelmiyor. Bu "yetenek" doğuştan da kazanılmıyor. İşçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyine bağlı olarak kök salıyor veya yok oluyor.

Yalnız ölen Özcan cenaze töreninde de yalnızdı. Eşi, çocuğu telefonu açmadı. İşçiler telefona bakmadı. Bir zamanlar alınteriyle yaşamını sürdüren, mütevazı market işçisi Özcan, sendikal bürokrasi batağında yalnız öldü.

Acaba, yalnız başına ölen Özcan'ı sınıf mücadelesi tarihinde hatırlayan olacak mı? Ya da işçi sınıfı mücadelesi kimi hatırlar? O zaman biz, çok uzağa gitmeyelim ve karayolu işçilerinin Ercan Abisi'ni, Ercan Atamaca'yı anmadan geçmeyelim. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ni yaşayan öncü işçilerden biri olan Ercan Atmaca'yı hatırlamamıza vesile olan şey nedir? İşçilerin, tabanın iradesiyle Yol-İş'te yönetime gelen, dürüstlüğü, işçi sınıfı mücadelesine yaklaşımındaki çıkarsızlığıyla bilinen, işçi arkadaşlarının aldığı maaşın bir kuruş yukarısını sendikanın grev, direniş fonuna aktaran Ercan Atmaca. Hatta bu yüzden 'işçileri kıskırtıyorsun' denilerek ayrıcalıklarını kaybetme telaşına düşen sendika bürokratları tarafından tasfiye edilen Ercan Atmaca.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/48 * 5 Aralık 2014 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Millet Cd. Selçuk Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Devrimci Gençlik Birliği'nin ilkeleri

Düzene karşı devrim!

- Bugün modern sınıf ilişkilerinin hakim olduğu, toplumun iki temel sınıfa bölündüğü kapitalist düzende yaşıyoruz.

Kapitalist sistemde ücretli emek sermaye tarafından sömürülmekte; sosyal eşitsizliğin, siyasal gericiliğin, kadının ezilmişliğinin, ulusal baskı ve sömürünün, doğa ve çevrenin yağmalanmasının kaynağında özel mülkiyete dayalı burjuva sınıf egemenliği yatmaktadır. Toplumsal yaşamda ortaya çıkan tüm sorunlar mevcut sınıfsal çelişkiler üzerinden şekillenmekte, dolayısıyla çözümü de bu uzlaşmaz çelişkide düğümlenmektedir.

DGB, toplumsal bir kategori olan gençliğin yaşadığı sosyal, kültürel, siyasal, akademik ve demokratik sorunların kaynağını da kapitalist sistem olarak görür. Bu düzen aşılmadan, diğer tüm sorunlar gibi, gençliğin yaşadığı sorunların da kalıcı olarak çözülemeyeceğini bilir. Bu nedenle anti-kapitalisttir ve "Düzene karşı devrim!" şiarı DGB'nin temel şiarıdır.

İşçi sınıfı, üretim ilişkileri içerisindeki yeri nedeniyle, sınıflı toplumların ürünü tüm eşitsizlikleri ortadan kaldıracak tarihsel konuma sahip biricik sınıftır. Bu nedenle DGB, gençliğin mevcut düzenden kaynaklanan tüm sorunlardan kurtuluşunu işçi sınıfı önderliğinde gerçekleşecek sosyal devrimde görür. Gençliğin mücadelesini işçi sınıfının tarihsel eyleminin bir parçası olarak ele alır. Gençlik içerisinde sınıfsal bakışın temsilcisi olarak hareket eder.

Bu bakış açısıyla DGB, işçi sınıfının mücadelesinin üniversitelerdeki, liselerdeki, gençliğin diğer yaşam alanlarındaki sesi olmakla kalmayacak, sınıfa ve emekçilere dönük tüm saldırılara, baskı ve sömürüye, iş cinayetlerine vb.'ne karşı etkin bir mücadele yürütecektir. İşçi eylemleriyle, direnişleriyle, işgalleriyle genel bir dayanışmanın ötesinde sınıfın mücadelesine her türlü desteği fiilen sunacaktır.

- İçerisine girdiğimiz yeni tarihsel dönemde emperyalist-kapitalist sistemin çok yönlü bunalımı her geçen gün derinleşmektedir. Sistem bir kez daha krizin faturasını işçi ve emekçilerin sırtına yüklemekte, dahası zenginlikleri yağmalamak, yeni pazar ve nüfuz alanları elde etmek için yıkıcı savaşları kundaklamaktadır. Emperyalist güçler arasında derinleşen egemenlik kavgası bu saldırganlığı daha da boyutlandırmaktadır.

DGB insanlığı büyük bir yıkıma sürükleyen emperyalizme karşıdır, anti-emperyalisttir. Çağımızda emperyalizme karşı verilen mücadelenin anti-kapitalist bir muhtevaya sahip olması gerektiğini savunur. Emperyalist savaş ve yağma politikalarına karşı

sistematik bir mücadele verir. Denizler'in, Mahirler'in, İbrahimler'in yarattığı anti-emperyalist mücadele geleneğinin bugünkü temsilcisidir.

- Kapitalist sömürü düzeni, işçi sınıfı, emekçiler ve gençliği denetim altında tutmak için gerici ideolojileri etkin bir şekilde kullanır. Irkçılık, şovenizm ve dinsel gerici ideolojiyi, kitleleri sersemletmek ve mücadeleden alıkoymak için binbir yolla topluma taşır. Yanı sıra, toplumsal sorunların derinleşmesiyle yüzünü mücadeleye dönen emekçi kitlelere ve gençliğe karşı baskı ve şiddet politikalarını devreye sokar.

DGB her türden burjuva gericiliğine karşı durur. Gençliği gerici burjuva ideolojilerinin etkisinden kurtarmak için sistematiik olarak faaliyet yürütür. Baskı ve şiddet politikalarına karşı mücadeleyi örgütler.

- Kadının ezilmişliği ve çifte sömürsünün gerisinde tarihsel olarak sınıflı toplumlar gerçekliği yer alır. Kadına yönelik bu baskı ve sömürüye yeni boyutlar katan mevcut toplumsal düzen hedef alınmadan kadının kurtuluşunun yolu açılmaz. Sorunu bu bakışla ele alan DGB, kadına yönelik ayrımcı politikalara, baskı, şiddet ve çifte sömürüye kararlılıkla karşı durur.

- Emperyalist-kapitalist sistemde ulusal baskı ve eşitsizlik, sınıfsal baskı ve eşitsizliğin bir yansımasıdır. DGB ulusal baskı, eşitsizlik ve sömürü politikalarına karşı kararlılıkla mücadele eder. Ezilen halklar için "özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik" ilkesini savunur.

- DGB, insanların dinsel-mezhepsel kimlikleri nedeniyle baskı görmesine ve ayrımcı politikalara karşı çıkar.

- Kapitalist sistem daha fazla kâr ve rant uğruna çevre ve doğayı tahrip etmektedir. DGB, kapitalist tekellerin çıkarları uğruna gerçekleşen bu yağma ve talana karşı mücadele eder. Yaşanabilir bir dünya sorununu gelecek mücadelesinin bir parçası olarak ele alır.

- Eğitim burjuvazi tarafından, bir yandan gençliği kendi gerici dünya görüşü üzerinden biçimlendirmek amaçlı kullanılmakta, öte yandan yağlı bir kâr kapısına dönüştürülmüş bulunmaktadır. Eğitim alanında uygulanan gerici müfredatlar ve baskıcı yönetmelikler gençliğin mücadelesini dizginlemeyi hedeflemektedir.

DGB eğitimin bilimsel, her düzeyde parasız ve ana dilde olmasını savunur. Okul yönetimlerinde demokratik işleyiş, gençliğin söz sahibi olması, baskıcı yönetmeliklerin ve gerici müfredatların kaldırılması için mücadele eder.

DGB'nin işleyişi

Devrimci Gençlik Birliği, gençliğin devrimci ilke ve esaslara dayalı politik örgütlenmesidir. Çalışmalarına, eylemlerine, iç işleyişine ve ilişkilerine bu devrimci karakteri yön verir. DGB'li olmak için, onun ilkelerini ve işleyişini kabul etmek yeterlidir.

Örgütlenme

Devrimci Gençlik Birliği taban örgütlülüklerine dayanır. Her yerelde (üniversitelerde, liselerde, üretim ve yerleşim birimlerinde) söz, yetki ve karar alma hakkına sahip yerel meclisler oluşturulur. Her yerel meclis kendi temsilcilerini seçer. Seçilen temsilciler oy çokluğu ile geri çağrılabilir.

İl Meclisleri

Birden fazla yerel meclisin olduğu illerde İl Meclisleri kurulur. İl Meclisleri ildeki çalışmanın koordinasyonunu sağlar.

Bölge Koordinasyonu

Çalışmanın bölgesel olarak merkezileştirilmesi amacıyla oluşturulan Bölge Koordinasyonları seçilmiş temsilcileri üzerinden düzenli toplanır.

Türkiye Meclisi

Yılda dört kez tüm üyelerin katılımına açık Türkiye Meclisi toplanır. Gündemdeki sorunlara karşı izlenecek politikalar ve mücadele hattı ele alınır. Tüm temsilciler Türkiye Meclisi'nde alınan kararları yerellerine taşımakla yükümlüdür.

DGB Genel Kurulu

Senede bir kez toplanan Genel Kurulda bir yıllık çalışma değerlendirilir, gelecek dönem politikaları belirlenir ve Merkez Yürütme Kurulu seçilir.

DGB Merkezi Yürütme Kurulu

MYK, DGB Türkiye Meclisi ve genel kurullarında belirlenen politikalar ve kararlar doğrultusunda çalışmayı örgütlemekle yükümlüdür. MYK, genel kurulun ardından kendi içinde gerçekleştireceği işbölümüyle çalışmasını yürütür.

Disiplin

DGB'nin ilkelerine ve işleyişine aykırı kaba tutumlar sergileyenler DGB bileşeni olarak kalamazlar. Yerel meclislerde oy çokluğu ile alınacak bu karara itiraz etme hakkı vardır.